

FREE
FANZINE

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ Νο3

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020

James Cole: So now it's not
about the virus at all.

It's about following orders,
doing what you're told.

12 Monkeys

Γιατί μερικές φορές η
πραγματικότητα είναι πιο
τρομακτική και από την
πιο αχαλίνωτη φαντασία!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συμπαντικές
Διαδρομές

Η πρώτη ανθολογία Ελληνικού
post apocalyptic διηγήματος

ΕΡΕΜΟΤΟΠΟΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η Οικονομία και η Πανδημία: Δομήσεις και Αποδομήσεις
της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στις ΗΠΑ
Α. Ε. Ανδριώτη-Ζησούλη 005

Η λογοτεχνία στα χρόνια της πανδημίας
ΜΕ ΤΗΝ Άννα Μοροζίνη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 030

Η πανδημία Δήμητρα Ευθυμίου 038

Η λογοτεχνία στα χρόνια της πανδημίας
ΜΕ ΤΗ Στέλλα Μπελέση

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 054

Απομόνωση-Καραντίνα-Λύτρωση

Χρήστος Κορφοξυλιώτης 060

Η λογοτεχνία στην Κύπρο στα χρόνια της πανδημίας

ΜΕ ΤΟΝ Ανδρέα Καπανδρέου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 068

Ο κόσμος των γρίφων Βασιλική Δραγούνη 077

Απαγορευμένο Βασιλική Δραγούνη 078

Εκτός ορίων Βασιλική Δραγούνη 079

Ήρθε για να μείνει Βασιλική Δραγούνη 080

Νοητή ακτίνα Βασιλική Δραγούνη 081

Κλουβί Faraday Βασιλική Δραγούνη 082

Δεν είναι μόνο ο κορονοϊός

Μαρία Σκαμπαρδώνη 084

Αναιμάκτη Ηθική Εμβολή

Γιάννης Σκαράκης 086

Η λογοτεχνία στα χρόνια της πανδημίας

ΜΕ ΤΗ Μαρία Καντάνη

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 090

VOICE OF THE RESISTANCE 03 / ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020

Περιοδική έκδοση - Free online Fanzine

Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, Καραγάση 27, 41221, Λάρισα, 2410236110

Blog: universe-pathways.blogspot.com **Email:** universepaths@yahoo.com

Ιστοσελίδα: www.universepaths.com

Γραφικά: besar.iljazi254275, ismailyousef219, Kirsty Pargeter, rebelsaeful,

S ROKHMAT, veernavya, gamzebeksen134032, muhammadrizky.klinsman862168

Μακέτα: Ευδοξία Γραμμένου-Γιώργος Σωτήρχος **Cover art:** Kheng Ho Toh

Η λογοτεχνία στην Κύπρο στα χρόνια της πανδημίας
ΜΕ ΤΗ Δήμητρα Ευθυμίου
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 097
Η λογοτεχνία στην Κύπρο στα χρόνια της πανδημίας
ΜΕ ΤΗ Μαρία Ιωάννου Φίλη
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 111
Βραβεία Λογοτεχνίας του Φανταστικού Larry Niven 2020 120
Η λογοτεχνία στην Κύπρο στα χρόνια της πανδημίας
ΜΕ ΤΗ Βάσω Ελευθερίου
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 138
Κορωνοϊού κατάλοιπα Ντίνος Τανίτης 147
Η λογοτεχνία στην Κύπρο στα χρόνια της πανδημίας
ΜΕ ΤΗ Μαριλένα Ξουπιτή
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Συμπαντικές Διαδρομές 158
Πρόσκληση προς συγγραφείς να συμμετέχουν
στο ηλεκτρονικό fanzine
«Voice of the resistance: Τα χρονικά του κορωνοϊού» 168
Αυτοέκδοση για συγγραφείς από
τις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές.
Τι είναι - πώς γίνεται - γιατί να την επιλέξετε! 180

Η Οικονομία και η Πανδημία: Δομήσεις
και Αποδομήσεις
της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στις ΗΠΑ

Α. Ε. Ανδριώτη-Ζησούλη

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (ΗΠΑ) προχωρούν σταθερά προς την εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Στην πραγματικότητα, η συστηματική και μεθοδική εξάλειψη των καλών τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών (liberal arts και humanities) μπορεί να χρησιμεύσει ως απόδειξη αυτής της στρατηγικής. Ταυτόχρονα, η τριτοβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται σε μια καθοριστική καμπή, καθώς καταλήγει, κάτω από συνεχή πίεση του διοικητικού προσωπικού των κολλεγίων και πανεπιστημίων, να αντιμετωπίζει τους φοιτητές ως καταναλωτές. Από την πλευρά τους οι καθηγητές πρέπει να είναι προετοιμασμένοι ανά πάσα στιγμή να παρέχουν άριστη εξυπηρέτηση πελατών στους φοιτητές τους μέσα και έξω από την τάξη. Ως εκ τούτου, είναι σαφές ότι η καταστροφή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ΗΠΑ είναι αναπόφευκτη. Από την άλλη πλευρά, αντιμετωπίζουμε μια συνεχή κρίση των νοσημάτων που απορρέουν από την ορθή στρατηγική της μάθησης, καθώς οι σκόπιμες παρερμηνείες που επηρεάζουν τη λήψη αποφάσεων διοικητικών στελεχών οδηγούν προς την καταστροφή πολλών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ολόκληρη τη χώρα. Για το σκοπό αυτό, οι καλές τέχνες και οι ανθρωπιστικές επιστήμες στην τριτοβάθμια

εκπαίδευση παρουσιάζονται με ένα τρόπο που τις καθιστά «διαφορετικές από τα επαγγελματικά και τεχνικά τμήματα» (, 2017). Το πρόβλημα είναι πως ορισμένες ομάδες διοικητικών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με ακατανόητα σχέδια παρερμηνεύουν σκόπιμα τη σημασία της εκπαίδευσης των καλών τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών. Δηλαδή, η σύγχυση της εκπαίδευσης των καλών τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών (Liberal Arts και Humanities) με την πολιτική έννοια του όρου *liberal* ως «φιλελεύθερες» είναι ουσιαστικά επιζήμια για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και για τους φοιτητές που φοιτούν σε κολλέγια και πανεπιστήμια σε ολόκληρη τη χώρα.

Με άλλα λόγια, η συντηρητική άποψη της εκπαίδευσης των καλών τεχνών και ανθρωπιστικών επιστημών ως φιλελεύθερη εκπαίδευση, η οποία περιλαμβάνει αριστερές ιδέες δεν είναι μόνο εσφαλμένη, αλλά και επιβλαβής για την τρέχουσα κατάσταση και το μέλλον της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της ιδεολογίας της χώρας. Σε αντίθεση με τα πιστεύω ορισμένων, η εκπαίδευση στις καλές τέχνες και στις ανθρωπιστικές επιστήμες δεν έχει καμία σχέση με αριστερή ή σοσιαλιστική ιδεολογία. Ωστόσο, φαίνεται ότι σήμερα η εξάλειψη των καλών τεχνών και των ανθρωπιστι-

κών επιστημών και η εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι υψίστης σημασίας σε ολόκληρη τη χώρα. Για το σκοπό αυτό, ο Michael Berube μιλάει για αυτούς που τοποθετούνται αρνητικά στις καλές τέχνες και στις ανθρωπιστικές επιστήμες και περιμένουν ανυπόμονα την εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όχι επειδή αυτού του είδους τα ιδρύματα δεν λειτουργούν επιτυχώς, αλλά ακριβώς για το αντίθετο (2006). Ο Berube επισημαίνει ότι στην πραγματικότητα, στις ΗΠΑ υπάρχουν ορισμένα τριτοβάθμια ιδρύματα που θεωρούνται οικονομικά σταθμά και επιτυχημένα. Η απόκτηση πτυχίου σε τέτοια ιδρύματα όχι μόνο βελτιώνει, αλλά και εγγυάται τους μελλοντικούς μισθούς των αποφοίτων τους (2006). Επιπλέον, τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης απασχολούν εκατομμύρια καθηγητές και προσωπικό σε ολόκληρη τη χώρα και είναι από τους πιο σταθερούς χώρους εργασίας στην Αμερική: Ούτε το Penn State ούτε το Harvard, ούτε το Johns Hopkins ή το University of Pittsburgh δεν προετοιμάζονται να μεταφέρουν τα πανεπιστήμια τους στο Μεξικό ή στην Ινδία (Berube 2006). Δεν είναι τότε δύσκολο να γίνει κατανοητή η σημασία αυτών των θεσμικών ιδρυμάτων για την οικονομία της χώρας. Επιπλέον,

αυτά τα ιδρύματα υποστηρίζουν και διατηρούν τις τοπικές οικονομίες καθώς οι πόλεις που περιβάλλουν τέτοιες πανεπιστημιούπολεις ευδοκιμούν ως επακόλουθο της πανεπιστημιακής θητείας των καθηγητών (Berube 2006). Με άλλα λόγια, μερικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι οικονομικά επιτυχημένα επειδή κατάφεραν να αποφύγουν την εμπορευματοποίηση (Berube 2006).

Ωστόσο, πολλές ομάδες διοικητικών που θεωρούν την εκπαίδευση των καλών τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών επικίνδυνες και παρωχημένες, δεν διστάζουν να αντιμετωπίζουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση ως επιχείρηση. Για το σκοπό αυτό, το προβλεπόμενο μήνυμα που λαμβάνουν οι νέοι σχετικά με την εκπαίδευση των καλών τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών είναι ότι σπαταλούν τον χρόνο τους σε επιπόλαιες αναζητήσεις που είναι πολυτέλεια σε έναν κόσμο όπου το χρηματικό δέλεαρ υπερσχύει των ηθών και αξιών. Αλλά το ουσιαστικό μήνυμα που περνά στους νέους είναι ότι η ανάγνωση, η γραφή και η κριτική σκέψη είναι πολυτέλεια.

Στην πραγματικότητα, πολλοί νέοι πιστεύουν ότι τα πτυχία των καλών τεχνών και των ανθρωπιστικών επιστημών δεν είναι χρήσιμα, καθώς οι επιλογές των φοιτητών

σήμερα οδηγούν σε κλάδους που αποφέρουν υψηλότερες αποδοχές. Με άλλα λόγια, οι αποδοχές γίνονται ο αποκλειστικός παρονομαστής σπουδών, ορίζοντας το κύρος, την αριστεία, την ικανότητα, και τη δέσμευση για την κοινωνική τους προσφορά (Engell & Dangerfield, 2005). Δηλαδή, ένα από τα πολλά αρνητικά μηνύματα που λαμβάνουν οι νέοι σήμερα από διάφορα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικής δικτύωσης έχει να κάνει με την εκπαίδευση στις καλές τέχνες και στις ανθρωπιστικές επιστήμες: Δηλαδή, εάν ένα πτυχίο κολλεγίου δεν συνοδεύεται από ετικέτα υψηλού μισθού, δεν αξίζει να μελετηθεί! Ωστόσο, είναι κοινό μυστικό ότι πολλοί επιτυχημένοι άνθρωποι (επιχειρηματίες, οραματιστές), οι οποίοι άλλαξαν τον κόσμο, μελέτησαν τις καλές τέχνες και τις ανθρωπιστικές επιστήμες!

Ανεξάρτητα από τα κίνητρα αυτών που πολεμούν τις καλές τέχνες και τις ανθρωπιστικές επιστήμες, η εκπαίδευση σε αυτές ενδυναμώνει τους φοιτητές καθώς είναι σε θέση να λειτουργούν μέσα από τον συνεχή βρόχο μεταξύ της ανάγνωσης, της γραφής και της κριτικής σκέψης. Αυτός ο συνεχής, επαναλαμβανόμενος τρόπος, όπως στον προγραμματισμό υπολογιστών, πρέπει να λειτουργεί επ' αόρι-

στον, έως ότου πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις. Στην εκπαίδευση, για να ανταποκριθούμε σε τέτοιες προϋποθέσεις, πρέπει να επιτύχουμε ένα επίπεδο κριτικής σκέψης που υπερβαίνει την απλή επανάληψη πληροφοριών. Η απόκτηση γνώσεων συμβάλλει στον τερματισμό της συνεχούς αυτής επανάληψης μεταξύ της ανάγνωσης, της γραφής και της κριτικής σκέψης. Δηλαδή, η ανάγνωση, η γραφή και η κριτική σκέψης φτάνουν στην ολοκλήρωση μίας συγκεκριμένης σταθερής γραμμής. Με άλλα λόγια, η μάθηση αποτελείται από έναν αριθμό αλληλένδετων σταθερών βρόχων: όπου όταν ο ένας φτάνει στο τέλος, ξεκινά ο άλλος. Επιπλέον, είναι πιθανόν ότι ένας αριθμός συνεχών βρόχων αναπτύσσεται ταυτόχρονα, όπως στην περίπτωση της αδιάκοπης μάθησης καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του φοιτητή. Συνεπώς, η γραφή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί όταν απουσιάζει η ανάγνωση. Επομένως, αυτή είναι η αιτία που τα νέα παιδιά διδάσκονται να διαβάζουν και να γράφουν μαζί. Η κριτική σκέψη, από την άλλη πλευρά, συνδέει την ανάγνωση και τη γραφή, και λαμβάνει χώρα μόνο όταν κάποιος επικεντρώνεται στην ανατεθειμένη εργασία που του έχει δοθεί από τους καθηγητές. Η σύνδεση των εννοιών με ιδέες, η αξιοποίηση των

αμοιβαίων σχέσεων και η πραγματοποίηση των απαραίτητων συνδέσεων συμβάλλουν στη γνώση. Με άλλα λόγια, αυτός ο τύπος κατανόησης λειτουργεί σε βιωματικό επίπεδο (Για περισσότερες πληροφορίες, δείτε & Elder, 2005).

Παρόλα αυτά, σήμερα, το προαναφερθέν μοντέλο δεν λειτουργεί επειδή τα περισσότερα κολλέγια και πανεπιστήμια αντιμετωπίζουν τους φοιτητές τους ως πελάτες στους οποίους παρέχουν υπηρεσίες. Κατά συνέπεια της οικονομικής κρίσης, των περικοπών, του σκληρού ανταγωνισμού και του νέου κορονοϊού οι εγγραφές μειώθηκαν για πολλά κολλέγια και πανεπιστήμια σε ολόκληρη τη χώρα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι δύσκολο να βρεθούν «πελάτες» για ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σήμερα, ειδικά για μικρότερου μεγέθους κολλέγια, οι απαιτήσεις των γονέων (και των φοιτητών) είναι μεγάλες, γιατί πιστεύουν ότι η μόρφωση πρέπει να είναι ανάλογη με το ύψος των χρημάτων που καταβάλουν. Οι υπερβολικά προστατευτικοί γονείς (helicopter και lawnmower parents) είναι αδιάκοπα σε συνεχή επαφή με τη διοίκηση κολλεγίων και πανεπιστημίων όχι μόνο επειδή ανησυχούν για την πορεία των παιδιών τους, αλλά επειδή πραγματοποιούν σημαντική οικονομική επένδυση στην εκπαίδευσή τους. Επομένως, τα

διοικητικά στελέχη και οι καθηγητές είναι υποχρεωμένοι να ανταποκρίνονται άμεσα στις ανησυχίες και τις απαιτήσεις των γονέων, ξοδεύοντας πολύ περισσότερο χρόνο για να επικοινωνούν μαζί τους, επειδή πρέπει να διαβεβαιωθούν ότι δεν θα σπαταλήσουν τα χρήματά τους άσκοπα. Δηλαδή, η διαπραγμάτευση με τους γονείς που μπορεί να μην είναι ενήμεροι για την ακαδημαϊκή απόδοση των παιδιών τους στην τάξη ως αποτέλεσμα του Family Education Rights and Privacy Act (FERPA), και από την άλλη τους απαιτητικούς φοιτητές που πιστεύουν ότι η καταβολή διδασκτρων δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να μελετήσουν και να παράγουν τις εργασίες που τους έχει ανατεθεί ενώ σπουδάζουν είναι μια μεγάλη πρόκληση για όλα τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα διοικητικά στελέχη και τους καθηγητές. Σε τελική ανάλυση, πολλοί φοιτητές πιστεύουν ότι η πληρωμή των διδασκτρων είναι συνώνυμη με την απόκτηση πτυχίου. Δεν έχει σημασία αν δεν μελετήσουν αρκετά για να επιτύχουν τον στόχο τους. Ως αποτέλεσμα, υπάρχει αποσύνδεση μεταξύ γονέων, φοιτητών, καθηγητών, διοικητικών και των πιστεώ τους για την απόκτηση γνώσεων, καθώς κάτι τέτοιο συμβάλλει στον συνεχή βρόχο μεταξύ της ανάγνωσης, της γραφής και της

κριτικής σκέψης. Αυτό οδηγεί σε ένα πρόσθετο, πιεστικότερο πρόβλημα που σχετίζεται με το μοντέλο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ως επιχείρησης. Πριν από είκοσι χρόνια, ο Jean-Francois Lyotard, στο βιβλίο του, *The Postmodern Condition*, είπε ότι εκείνοι που παρέχουν γνώση και εκείνοι που την καταναλώνουν συνδέονται με μία υπεύθυνη σχέση. Η αυξανόμενη ευθύνη αυτής της συναλλαγής έχει να κάνει με τη σχέση μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών εμπορευμάτων. Με άλλα λόγια, η ισχύς μιας τέτοιας σχέσης βρίσκεται μεταξύ του προϊόντος και της αξίας του (1984). Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είτε έχουν ήδη αρχίσει, είτε βρίσκονται στη διαδικασία πώλησης γνώσεων. Σύμφωνα με τον Lyotard, η «αξιοχρήση» της γνώσης δεν είναι σημαντική πλέον, γιατί πρέπει να παραχθεί και να καταναλωθεί για να «αξιοποιηθεί σε μια νέα παραγωγή» (1984). Με άλλα λόγια, πρέπει να πραγματοποιηθεί ανταλλαγή αγαθών (1984). Ως αποτέλεσμα, έχουμε φτάσει σε ένα σημείο όπου η εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει γίνει πραγματικότητα.

Επιπλέον, σύμφωνα με τον Gilles Deleuze, ο καπιταλισμός δεν είναι καθόλου εδαφικός (territorial), ακόμη και

στα αρχικά του στάδια: η δύναμη της αποτρεπτικοποίησης (deterritorialization) έχει ως αποτέλεσμα να θεωρεί αντικείμενο, όχι τη ουσία του, αλλά την υλοποιημένη εργασία του εμπορεύματος. Από αυτή την άποψη βγαίνει το συμπέρασμα ότι ο καπιταλισμός αναπτύσσει μια οικονομική τάξη που θα μπορούσε να υπάρξει και χωρίς το κράτος. Και στην πραγματικότητα ο καπιταλισμός είναι ενάντια στο κράτος, όχι μόνο ονομαστικά για της αγορά, αλλά λόγω της ανώτερης αποτρεπτικοποίησης (deterritorialization) του (1996). Επιπλέον, το επικίνδυνο σημείο σύμφωνα με τον Umberto Eco, σχετικά με συγκεκριμένες πολιτικοποιημένες καταστάσεις σε όλο τον κόσμο, δεν είναι απλά η επίθεση κατά της διανοητικής ικανότητας του ανθρώπου. Αλλά υπάρχει μια διακοπή της σχέσης μεταξύ λογικής και αλήθειας η οποία καθιστά «τις αρνητικές σκέψεις ακίνδυνες» (1983). Όπως μας προειδοποιεί ο Eco, υπάρχει μεγάλη εκμετάλλευση σε περιόδους κρίσης σε όλους τους τομείς (1983). Είναι πλέον βέβαιο ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται σε κρίση. Διακόπτοντας τη σχέση μεταξύ λογικής και αλήθειας, οι πολιτικοί, οι επιχειρηματίες και οι διοικητικοί της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποφάσισαν ότι αυτή η κρίση πρέπει να αντιμετωπιστεί και να διορθωθεί. Ως

αποτέλεσμα, και όχι κατά επιλογή, η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτρεπτικοποιείται (deterritorialized). Για τον σκοπό αυτό, ο Frederic Jameson ισχυρίζεται πως η εγγενής φύση ενός προϊόντος καθίσταται ασήμαντη... ενώ ο στόχος της παραγωγής δεν έγκειται πλέον σε καμία συγκεκριμένη αγορά ή σε κοινωνική και ατομική ανάγκη, αλλά μάλλον στη μετατροπή του σε αυτό το στοιχείο που εξ' ορισμού δεν έχει περιεχόμενο ούτε εγκυρότητα και καμία αξία χρήσης, στην προκειμένη περίπτωση το χρήμα, το οποίο οδηγεί σε άλλες κερδοφόρες επιχειρήσεις (1998). Στο πλαίσιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η ιδέα του Jameson (δανεισμένη από τους Deleuze και Guattari, 1996), έχει μεγάλη σημασία, γιατί αναφέρεται στην προσπάθεια εμπορευματοποίησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι σαφές ότι η μετατροπή της γνώσης σε εμπόρευμα και η πώληση της με απώτερο σκοπό την κερδοσκοπία είναι ελκυστικές για τα διάφορα προαναφερθέντα κολλέγια και πανεπιστήμια.

Κατά συνέπεια, όσοι ασχολούνται με την τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να εξετάσουν πολύ προσεκτικά τη σχέση μεταξύ γνώσης και άγνοιας. Για παράδειγμα, ο Lyotard εξηγεί ότι η γνώση/άγνοια της δυαδικής αντιπολίτευσης μπορεί να μην είναι σημαντική από μόνη της. Αντί-

θετα, πρόκειται για τη διάκριση μεταξύ «γνώσης πληρωμών» και «γνώσης επενδύσεων» (1984). Επιπλέον, σύμφωνα με τον Lyotard, η γνώση και η δύναμη είναι δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Με λίγα λόγια, ποιος αποφασίζει τι είναι γνώση και ποιος ξέρει πως πρέπει να αποφασιστεί (1984), και με ποιο κόστος; Όλα αυτά μας οδηγούν αναπόφευκτα σε «διασπαστική καινοτομία» (disruptive innovation), όπως ισχύει και για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ενώ η διάσπαση αυτή είναι «αξία που βασιζεται στην καινοτομία» (, Raynor & McDonald, 2015), η «θεωρία κινδυνεύει να γίνει θύμα της δικής της επιτυχίας» ειδικά όταν εφαρμόζεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (, Raynor & McDonald, 2015). Έτσι, η θεωρία της διάσπασης της καινοτομίας, τις περισσότερες φορές, δεν χρησιμοποιείται σωστά ή παρερμηνεύεται. Πολλοί πιστεύουν ότι έχει να κάνει με οποιαδήποτε διάσπαση σε μια επιχείρηση (, Raynor & McDonald, 2015). Σύμφωνα με το αρχικό μοντέλο της διάσπασης της καινοτομίας, ωστόσο, «Διαφορετικοί τύποι καινοτομίας απαιτούν διαφορετικές στρατηγικές προσεγγίσεις» (, Raynor & McDonald, 2015). Με άλλα λόγια, η ίδια προσέγγιση δεν είναι εφικτή για κάθε βιομηχανία ή επιχείρηση, σε αυτές περιλαμβάνεται και η τριτο-

βάθμια εκπαίδευση. Για το σκοπό αυτό, ο εξηγεί ότι σε βάρος του αρχικού σταδίου της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η διδασκαλία έχει μετατραπεί σε ένα σύνολο παραδοτέων αγαθών, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει αυτογνωσία αλλά μόνο ο στόχος της απόκτησης χρημάτων (2017). Η τεχνολογία έχει βοηθήσει να γίνει αυτό πραγματικότητα, καθώς είναι εύκολο να παραδίδονται μαθήματα μέσω διαδικτύου. Με άλλα λόγια, γίνεται προσπάθεια να αλλάξουν οι ισορροπίες σχέσης μεταξύ φοιτητών και καθηγητών από εμπειρία και αλληλεπίδραση σε εκπαιδευτική διαδικασία, η οποία περιλαμβάνει την παραγωγή και την απογραφή μιας σειράς κατακερματισμένων «υλικών μαθημάτων», όπως διδακτέα ύλη, διαλέξεις, μαθήματα και εξετάσεις (περιεχόμενο). Αρκεί να πούμε ότι αυτό έχει ήδη πραγματοποιηθεί σε διάφορα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα σε ολόκληρη τη χώρα (, 2017). Έτσι, τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τα τμήματα τους και οι φοιτητές τους έχουν γίνει παραγωγοί και καταναλωτές προϊόντων. Κάτω από αυτό το πρίσμα, οι καθηγητές αναπόφευκτα γίνονται παραγωγοί και παραδότες εμπορευμάτων, υπό την επιφύλαξη του οικείου καθεστώτος παραγωγής εμπορευμάτων σε οποιαδήποτε άλλη βιομηχανία, και οι φοιτητές γίνονται

καταναλωτές εκπαιδευτικών αγαθών (, 2017). Επομένως, υπάρχει μια αξιοσημείωτη αλλαγή στη σχέση μεταξύ του φοιτητή και του καθηγητή, η οποία λαμβάνει τη μορφή οικονομικής συναλλαγής. Ωστόσο, παρόλο που φαίνεται ότι η μάθηση εμπλέκεται σε αυτήν τη συναλλαγή, προφανώς δεν είναι. Αντίθετα, οι φοιτητές λαμβάνουν «κομμάτια χωρίς το σύνολο» της απαραίτητης μόρφωσης (2017).

Σίγουρα, υπάρχουν πολλές επιπτώσεις σε αυτό το μοντέλο. Για παράδειγμα, αυτός ο τύπος «εκπαιδευτικής» αλληλεπίδρασης δεν επηρεάζει μόνο τους εκπαιδευτικούς, αλλά επίσης επηρεάζει και τους φοιτητές (προφανώς). Στην πραγματικότητα, ο δηλώνει ότι αυτός ο τύπος «μάθησης» που προσφέρεται από διάφορα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ολόκληρη τη χώρα έχει λάβει το όνομα: EMOs (Education Maintenance Organizations – Οργανισμοί Εκπαιδευτικής Συντήρησης), ο οποίος είναι ισοδύναμος με τους HMOs (Health Maintenance Originations – Οργανισμοί Συντήρησης Υγείας). Με άλλα λόγια, στελέχη της Wall Street έχουν αποφασίσει ότι επειδή δεν υπάρχουν πρόσθετα χρήματα στην υγειονομική περιθαλψη, η εκπαίδευση είναι ο επόμενος πληττόμενος κλάδος (, 2017).

Αυτό δυστυχώς μας οδηγεί στη χρηματοδότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (Για περισσότερες πληροφορίες, δείτε , 2017). Για παράδειγμα, οι πρόσφατες μειώσεις του προϋπολογισμού των ΗΠΑ δείχνουν ότι έως το 2016, ο εθνικός προϋπολογισμός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μειώθηκε κατά 59 δισεκατομμύρια δολάρια. Επίσης, το 2017, η προτεινόμενη μείωση των δαπανών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έφτασε τα 9 δισεκατομμύρια δολάρια. Και έτσι εξαλείφθηκαν τα προγράμματα κατάρτισης εκπαιδευτικών και η οικονομική βοήθεια των φοιτητών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Επιπλέον, διάφορα ομοσπονδιακά προγράμματα που χρησιμοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών σε μειονότητες ή ακαδημαϊκά αδύνατους φοιτητές μειώθηκαν κατά 192 εκατομμύρια δολάρια (όπως το Federal TRIO, το GEAR UP που χρηματοδοτούν το Upward Bound και άλλα προγράμματα). Επίσης τα ομοσπονδιακά προγράμματα εργασίας φοιτητών κόπηκαν (, 2017). Οι συνέπειες των περικοπών χρηματοδότησης από το ομοσπονδιακό και τοπικό επίπεδο είναι προφανείς, καθώς τα δημόσια κολλέγια και πανεπιστήμια χρηματοδοτούνται από την πολιτεία και την ομοσπονδιακή κυβέρνησή επειδή η συνεισφορά τους είναι αξιόλογη για τους πολίτες και τις

«τοπικές οικονομίες» (, 2016). Ως αποτέλεσμα, όλα αυτά και πολλά άλλα, προκάλεσαν την ώθηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να εξαρτώνται από τις δικές τους οικονομικές πηγές, και αυτός είναι ο λόγος που πολλοί διοικητικοί αποφάσισαν να στραφούν σε διάφορα επιχειρηματικά μοντέλα (, 2016). Στην πραγματικότητα, σήμερα, ο στόχος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι πλέον να δημιουργεί, να μεταδίδει και να διδάσκει, αλλά να αποφέρει κέρδος (Engell & Dangerfield, 2005)!

Οι συνέπειες της εμπορευματοποίησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι καταστροφικές και θα είναι ακόμη περισσότερο στο μέλλον. Δηλαδή, οι φοιτητές που δεν είναι ακαδημαϊκά προετοιμασμένοι ή δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν σε μια εκπαίδευση στα καλύτερα και δαπανηρότερα ιδρύματα επηρεάζονται αρνητικά από τις περικοπές. Καθώς το χάσμα μεταξύ εύπορων και οικονομικά ασθενέστερων φοιτητών αυξάνεται, το ίδιο ισχύει και για την αξία ενός πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το αποτέλεσμα είναι η εμπορευματοποίηση της γνώσης. Αναμφίβολα, στην εποχή της τεχνολογίας, η εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι αναπόφευκτη. Αυτό, ωστόσο, δημιουργεί το ερώτημα: Είναι η εμπορευματοποιημένη

γνώση πραγματικά γνώση ή η εμπορευματοποίηση της γνώσης είναι μακράν της ηθικής και κοινωνικής προσφοράς (, 2015);

Για το σκοπό αυτό, η γράφει πως η διάβρωση της εθιμοτυπίας (στην τριτοβάθμια εκπαίδευση) ενθαρρύνει τους φοιτητές να βλέπουν τη φοίτηση σε κάποια σχολή ως υπηρεσία εξυπηρέτησης πελατών. «Όλο και περισσότερο, οι φοιτητές βλέπουν τη διαδικασία της φοίτησης σε κολλέγια ή πανεπιστήμια ως επιχειρηματική συναλλαγή», είπε ο Dr. Tomforde, καθηγητής μαθηματικών. «Βλέπουν τον εαυτό τους ως πελάτη και βλέπουν τη γνώση σαν προϊόν ανταλλαγής όπου πληρώνουν χρήματα και τους δίνω τη γνώση - οπότε αν δεν τα καταφέρουν καλά σε μια εξέταση, νομίζουν ότι αθέτησα την επιχειρηματική συμφωνία μας.» Και πρόσθεσε, «Οι φοιτητές βλέπουν τους καθηγητές με ένα τρόπο παρόμοιο με αυτόν που βλέπουν το άτομο που βρίσκεται πίσω από τον πάγκο της καφετέριας που τους φτιάχνει τον καφέ τους» (2017).

Ο Thomas L. Friedman επιβεβαιώνει τα επιχειρήματα του Dr. Tomforde:

Δίδαξα σε ένα τοπικό πανεπιστήμιο. Ήταν απογοητευτικό να βλέπω την κακή ηθική των φοιτητών μου στη τάξη.

Από τους φοιτητές που διδάξα πάνω από έξι εξάμηνα, θα μπορούσα μόνο να προσλάβω δύο. Οι υπόλοιποι δεν είχαν τη δημιουργικότητα, τις ικανότητες επίλυσης προβλημάτων και το πάθος για μάθηση.... Απλά και κατανοητά, η χαμηλού επιπέδου εκμάθηση σημαίνει εργασία με χαμηλή αμοιβή, και σε αυτό το σημείο βρίσκονται οι περισσότεροι Αμερικανοί φοιτητές. Πολλοί Αμερικανοί δεν πιστεύουν ότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για θέσεις εργασίας με υψηλές αποδοχές. Αυτό το αποκαλώ «πρόβλημα του *American Idol*». Υποθέτω ότι έχετε δει την αντίδραση των διαγωνιζομένων όταν ο Simon Cowell τους λέει ότι δεν έχουν ταλέντο και εκείνοι τον κοιτάζουν με πλήρη δυσπιστία. (2006)

Ειλικρινά, ένας μεγάλος αριθμός διοικητικών στελεχών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης γνωρίζει πολύ καλά τις ικανότητες των φοιτητών που αναγκάζονται να δεχτούν στα ιδρύματά τους. Το αποτέλεσμα είναι προφανώς τραγικό, διότι το επιχειρηματικό μοντέλο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ενθαρρύνει την αποδοχή των ακαδημαϊκά αδύνατων φοιτητών. Αυτή η αποδοχή την οποία υπερασπίζονται οι διαχειριστές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει επηρεάσει δυσμενώς πολλές κοινότητες κολλεγίων και αίθουσες

διδασκαλίας όπου η μάθηση υποτίθεται ότι πρέπει να πραγματοποιηθεί όχι ως εμπόρευμα, αλλά ως μια κοινή προσπάθεια μεταξύ καθηγητών και φοιτητών.

Βεβαίως, η πανδημία του νέου κορονοϊού έχει δημιουργήσει τις χειρότερες προϋποθέσεις για τα οικονομικά ασθενέστερα ιδρύματα. Σύμφωνα με την , ως αποτέλεσμα της οικονομικής επιβάρυνσης που έχει επιβάλει ο ιός στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, 345 κολλέγια και πανεπιστήμια σε ολόκληρη τη χώρα έχουν παύσει ή σχεδιάζουν να σταματήσουν τις δραστηριότητές τους εντός του 2020, με πιθανόν περισσότερα να ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο (, 2020). Αυτό είναι ένα άμεσο αποτέλεσμα της μείωσης των χρηματοδοτήσεων και της σημαντικής μείωσης των εγγραφών φοιτητών. Ως εκ τούτου, «Η μείωση του αριθμού των φοιτητών των πανεπιστημίων και το αυξανόμενο κόστος επιβαρύνουν ήδη πολλούς θεσμικούς προϋπολογισμούς και ο ιός απλώς επιδεινώνει αυτά τα προβλήματα (, 2020). Ως αποτέλεσμα, τώρα περισσότερο από ποτέ, πολλά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εξετάζουν διάφορα επιχειρηματικά μοντέλα για την επιβίωσή τους, αλλά πολλά από αυτά είναι ανεπιτυχή.

Ωστόσο, μερικοί εκπαιδευτικοί έχουν προσπαθήσει να

πείσουν μάταια μια χρηματικά πεινασμένη κοινωνία ότι η επιτυχία, η αυτοεκπλήρωση, η αλήθεια, ίσως και η γνώση δεν έχουν χρηματικό τίμημα. Επίσης, η εμπορευματοποίηση της γνώσης θα ήταν επιζήμια για την ανθρώπινη ύπαρξη, και η αποδοχή των ακαδημαϊκά αδύνατων φοιτητών για κερδοσκοπικούς λόγους θα ήταν ανήθικη. Δηλαδή, η ευθύνη των εκπαιδευτικών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι να διδάσκουν στους νέους ότι η ηθική και οι αξίες δεν μπορούν να αγοραστούν ή να ανταλλαχθούν. Έτσι, η δυσοίωση αυτή προοπτική πολλών ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης οδηγεί στην αναπόφευκτη εμπορευματοποίηση τους. Επιπλέον, η αναζήτηση απαντήσεων, μέσω των σχεδόν ανύπαρκτων δωρεών και της σταθερής πτώσης των εγγραφών φοιτητών γεννά περισσότερα ερωτήματα παρά απαντήσεις, όσον αφορά την εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα πράγμα είναι σίγουρο: Οι συνέπειες θα είναι σοβαρές καθώς η υγεία της παγκόσμιας οικονομίας έχει επηρεαστεί και θα συνεχίσει να επηρεάζεται στο μέλλον.

Βιβλιογραφία

Abamu, Jenny. (2017). Federal budget proposal cuts billions in higher education and K-12 school programs. *EdSurge*. Retrieved from

Berube, Michael. (2006). *What's liberal about the liberal arts? Classroom politics and 'bias' in higher education*. New York: W. W. Norton & Co.

Boundas, Constatin V., ed. (1993). *The Deleuze reader*. New York: Columbia UP.

Christensen, Clayton, Michael E. Raynor, & Rory McDonald. (2015). What is disruptive innovation? *Harvard Business Review*. Retrieved from

Deleuze, Gilles & Felix Guattari. (1996). *A thousand plateaus: Capitalism and schizophrenia*. Minneapolis, MN: University of Minnesota Press.

Dictionary.com. (2016). Dictionary.com LLC. Retrieved from <http://>

Eco, Umberto. (1983). *Travels in hyper-reality*. (William

- Weaver, Trans.). New York:
Harcourt Brace Jovanovich.
- Engell, James & Anthony Dangerfield. (2005). *Saving higher education in the age of money*.
Charlottesville, VA: University of Virginia Press.
- Federal and State Funding of Higher Education. (2017).
The Pew Charitable Trust. Retrieved from <http://>
- Fernandes, Deirdre. (2020). Amid coronavirus pandemic, a growing list of colleges in financial peril. *The Boston Globe*, May 8. Retrieved from
- Friedman, Thomas L. (2006). *The world is flat: A brief history of the twenty-first century*.
New York: Farrar, Straus and Ciroux.
- Jameson, Frederic. (1998). *The cultural turn: Selected writings on the postmodern*. London: Verso.
- Liotard, Jean-François, Geoffrey Bennington & Brian Massumi. (1984). *The postmodern condition: A report on knowledge*. Minneapolis, MN: University of Minnesota Press.
- Merry, Stephanie. (2016). "Movie review: Starving the beast and commodifying higher education." *The Washington Post*. Retrieved from

Noble, David F. (2002). "Technology and the commodification of higher education."

Monthly Review. Retrieved from

Paul, Richard & Linda Elder. (2005). Critical thinking competency standards. *The Foundation for Critical Thinking*. Retrieved from

Worthen, Molly. (2017). "U can't talk to Ur professor like this." *The New York Times*.

Retrieved from

Wright, Jeff. (2015). "Is Lyotard right that the commodification of knowledge is harmful?"

Quora. Retrieved from

ANNA
MOPOZINH

TEA PARTY

Տեղացիներ
դու խաղաղ
սես խաղաղ

ՇԵՃ
ԽՐԺԱԾ
ՇԱՐ
ՎԻՍՄԱՇԱՐ

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ANNA MOROZINH

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλλουμε τη φωνή των σύγχρονων Ελλήνων συγγραφέων, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητή κυρία Μοροζίνη, καλημέρα. Έχετε εκδώσει πέντε βιβλία σας στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο

κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορούν να προσθέσουν τα δικά σας βιβλία; Για ποιο λόγο κάποιος να τα επιλέξει για να τα διαβάσει;

Απάντηση:

Προσωπικά θεωρώ ότι τα δικά μου βιβλία ιδίως τα τρία πρώτα: "Η μαντάμ του οίκου ανοχής", "Η αγάπη δολοφόνησε την Ελπίδα" και "Το ματωμένο ημερολόγιο" είναι μια τριλογία -θα έλεγα- που εξαιρεί την καταπίεση των γυναικών, που η ζωή τις τοποθέτησε στο περιθώριο. Έχουν βάθος συνειδήσεως και αναφέρονται στην αρρώστια "των αιώνων: το "μπούλινγκ" στην διαφορετικότητα.

Επιλέξετε ένα ή δύο χαρακτη-
ριστικά αποσπάσματα από τα
βιβλία σας, που να εκφράζουν
αυτό που θέλετε να μεταδώσετε
ους αναγνώστες, ώστε να μπορέ-
σουν να καταλάβουν πιο εύκολα
τον κόσμο των βιβλίων σας.

Απάντηση:

''Η μαντάμ....''.

Για δες τις θεούσες, ειρωνευό-
ταν η μαντάμ Λενιώ. Της νύχτας
τα καμώματα, τα βλέπει η μέρα
και βγάζει τα τζίφλια της. Μερι-
κές από δαύτες έχουν άντρες διο-
ρισμένους σε Δημόσιο με τα
τσαλίμια τους. Ένα παιδί με τον
άνδρα... και ένα μπάσταρδο με
τον γκόμενο. Άει σιχτίρ ορντάν
μην ανοίξω το χαλέ μου και δεν
ξέρετε από πιο στενό να φύγετε»
«Και μιας και μιλάμε για παπα-
δαριό, εδώ της καθόταν..... κανέ-
νας δεν πήγαινε σπιτί της να
ρίξει αγιασμό, ακόμα και των
Θεοφανιώ. «Εεεεε παπούλη έλα
και κατά δω. Λίγος αγιασμός δεν
θα σε βλάψει. Άνθρωποι μένουν
κι εδώ» Υποκρισία στο μεγαλείο
της.....

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτη-
μα για κάθε αναγνώστη που
λατρεύει έναν συγγραφέα είναι
πώς θα είναι σαν απλός άνθρω-
πος, τι συνήθειες θα έχει. Τι
τρώει, τι μουσική του αρέσει, που
ταξίδεψε και πολλά άλλα πράγ-
ματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω
απλή αλλά αναγκαστικά και
περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώ-
τηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να
ταξιδέψετε για να απαγγείλετε
κάποιο κείμενο σας και όταν θα
το κάνετε αυτό, τι μουσική θα
θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να
γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας
και ποια αγαπημένη νοστιμιά να
σας περιμένει στο πιάτο σας;

Απάντηση:

Θα ήθελα να υπήρχε ένα
τεράστιο πάλκο, από κάτω και
στο θεωρείο να παρευρίσκονταν
''η αφρόκρεμα'' της ηθικολο-
γίας, και να τους ''σοκάρω'' με
τις ''γυμνές αλήθειες'' που θα
ακούσουν από την ανάγνωση
των κειμένων μου. Να κοκκινί-
σουν τα μάγουλά τους και ίσως

να σταθεί ένας κόμπος -επί τέλους- στον λαιμό τους. Κι όλα αυτά κάτω από μια μουσική υπό-κρουση της 5ης συμφωνίας του Μπετόβεν. Όσο για ποτό ένα κόκκινο απλό λαϊκό κρασί σαν το αίμα του Χριστού και... από φαγητό; Τίποτα. Μετά από τέτοιο περιεχόμενο... ούτε σε μένα θα κατέβαινε μπουκιά. Όσον αφορά τους απλούς αναγνώστες... λατρεύω οτιδήποτε για φαγητό αρκεί να μου θυμίζει "σπιτικό".

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Απάντηση:

Τα παιδιά και τα παραμύθια! Αυτά με κάνουν να νιώθω δυνατή και να θέλω να συμβάλλω στο να καλυτερεύσω το μέλλον τους, ποντάροντας στο ξύπνημα των συνειδήσεων της γενιάς μας. Γράφω τώρα ένα νέο βιβλίο με σκοπό να ολοκληρώσω την "τριλογία" μου και ένα ακόμα για έναν έρωτα που άντεξε σε πολέμους και ξέφτισε μπρος σε προσωπικές επιδιώξεις και ματαιοδοξίες, Όσο για χαρούμενο βιβλίο παραμένω σε αυτό που έγραψα για τα "δώρα του Θεού... τα βότανα".

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Απάντηση:

Μόνον η λογοτεχνία μπορεί να εκφράσει το μένος του αόρατου αυτού εχθρού, να το δει σαν έναυσμα για να "σκαρώσει" ήρωες και πρωταγωνιστές. Μόνον μέσα από την "πένα" ενός λογοτέχνη μπορεί να αποδοθεί στο ακέραιο η μαρτυρική περίοδος της "καραντίνας" του ασφυκτικού αποκλεισμού από ότι αγαπάει ο άνθρωπος και του δίνει πνοή ζωής. Εγώ ανακάτεψα αισθήματα και δάκρυα και τα έκανα ένα επίσης νέο βιβλίο που θα ραγίσει καρδιές. Μακάρι να υπήρχαν πλανήτες παρθένοι, να μετοικήσει ο άνθρωπος να αρχίσει ξανά από το 0 τη ζωή του. Πιστέψτε με. Θα ήταν πιο εύκολο, από το αλλάξει σκέψη αυτή η ανθρωπότητα.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

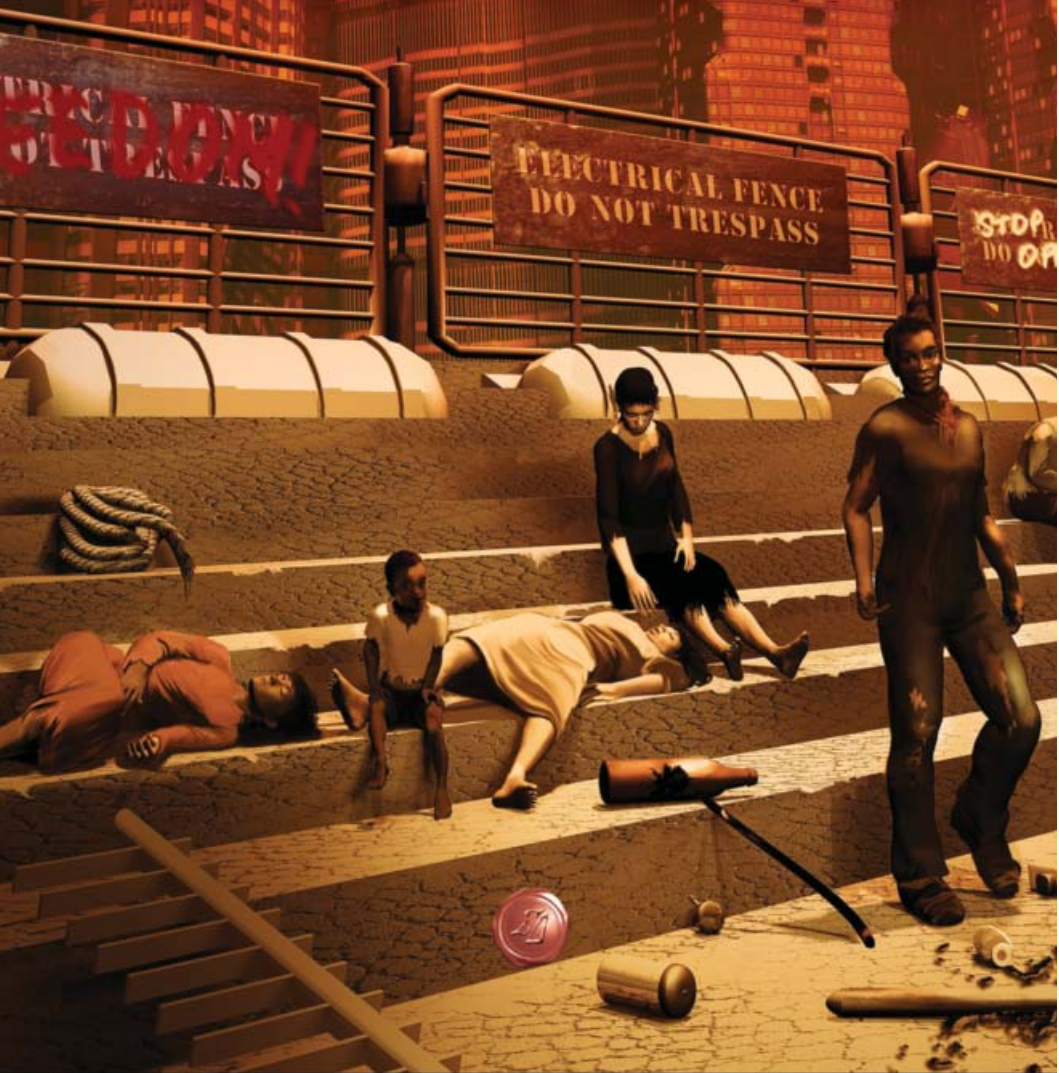
Απάντηση:

Υπάρχει καιρός για ΟΛΑ. Αλλαγή στον τρόπο ζωής και σκέψης και σίγουρα με ένα καλό εποικοδομητικό βιβλίο στο χέρι, θα βοηθηθεί σε αυτήν την επίτευξη. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Γιώργο Σωτήρηχο και τον εκδοτικό οίκο "Συμπαντικές Διαδρομές" που με τεράστια επιτυχία, καλύπτει όλη την γκάμα της λογοτεχνίας στον αποτυχημένο αιώνα μας.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η ΕΣΧΑΤΗ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Ανθολογία Ελληνικού Διηγήματος
Φανταστικής Λογοτεχνίας

ΘΡΥΛΟΙ IX
ΤΟΥ
ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

-19
racter

Η πανδημία

Δήμητρα Ευθυμίου

Corona virus... 🙏

Δεκαέξι Μαρτίου 2020

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Να ήξερες πόσο σε πεθύμησα! Τελευταία σε είχα ξεχάσει. Θυμάσαι, μαζί διασχίσαμε τον Ατλαντικό. Πέρασα πολλές αγωνίες, φουρτούνες, και ηλιοβασίλεμα σε άγνωστους ορίζοντες. Δεν τελειωνε ποτέ η διαδρομή, και η καρδιά μου χτυπούσε συνέχεια δυνατά!

Θυμάσαι όταν φύγαμε για τη Γεωργία; Πόσο γέλιο κάναμε με τις αγελάδες, που ήταν παντού και πάντοτε. Αραχτές στη μέση του δρόμου δεν έλεγαν να κουνήσουν ρούπι.

Και στο Svaneti, στο Usguli, θυμάσαι πόση ομορφιά τα πανόψηλα βουνά και το πιο απόμακρο χωριό της Ευρώπης;

Τώρα; για πες μου, τι να γράψω; Είμαι συνέχεια στο σπίτι. Το σλόγκαν στην Ιταλία έλεγε <Io resto a casa>. Εγώ μένω σπίτι.

Δεν είχα καταλάβει τη σημασία του, τώρα όμως και εγώ φωνάζω «Πρέπει να μείνουμε στα σπίτια μας!»

Αγαπητό μου ημερολόγιο, είναι κάτι μέρες από τότε

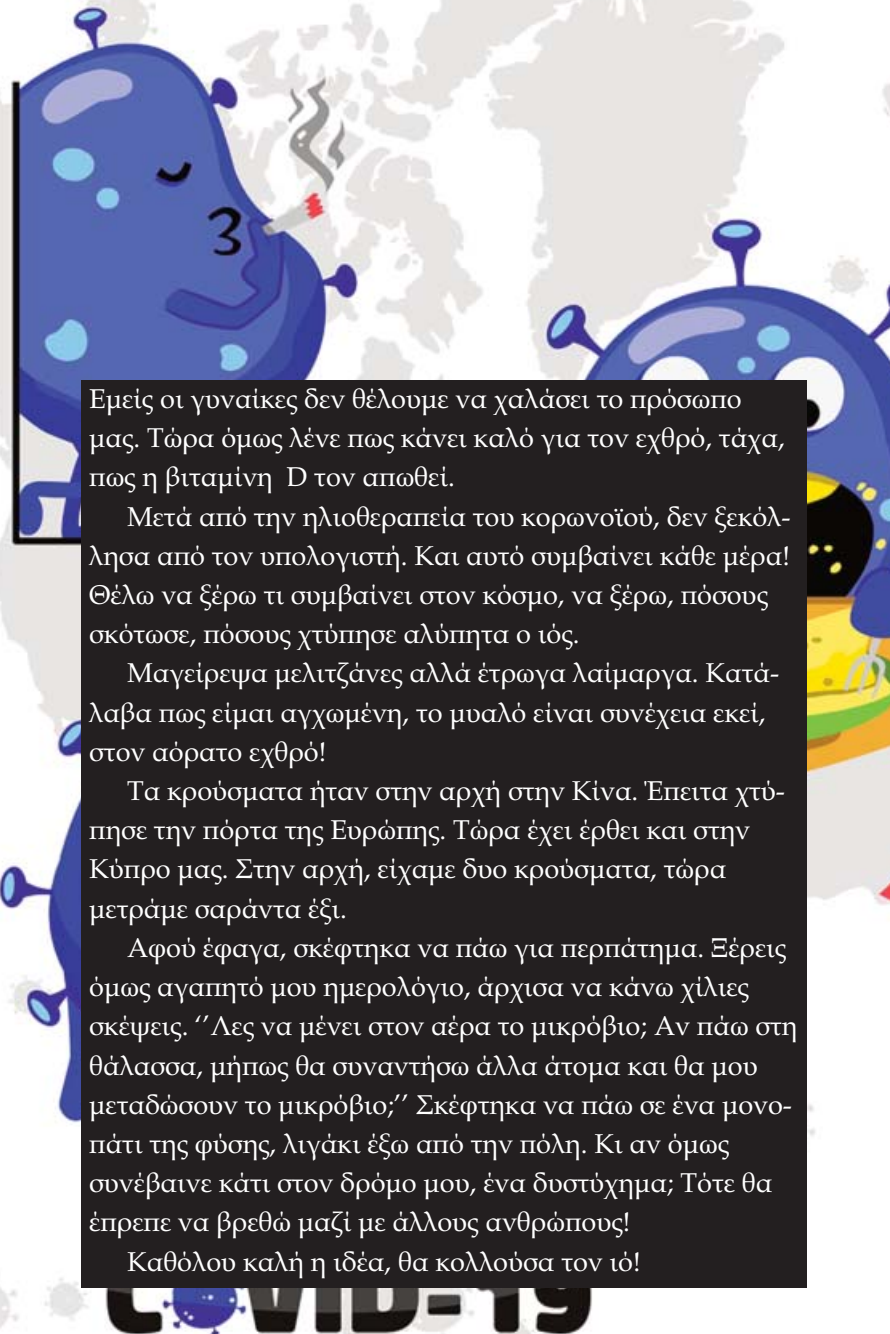
που εισέβαλε ο εχθρός εδώ στο νησί. Αυτή τη φορά δεν είναι ο Τούρκος εισβολέας, είναι ένας αόρατος εχθρός. Κανείς δεν τον φοβήθηκε, ίσως ακόμη να μην τον φοβάται. Έχει θερίσει όμως πολλή κόσμο, χιλιάδες οι νεκροί στην Κίνα και στην Ιταλία. Ναι! την αγαπημένη μου Ιταλία! Και ξέρεις; αυτός ο αόρατος εχθρός έστειλε τους ηττημένους στο νοσοκομείο της λατρευτής μου πόλης. Θυμάσαι; στην Παβία, όπου γράψαμε μαζί πολλές ιστορίες!

Αγαπημένη πόλη, των φοιτητικών μου χρόνων. Εκεί λοιπόν, έστησαν πόστο όλοι οι γιατροί και οι νοσοκόμοι. Εκεί καταφθάνουν όλοι οι άρρωστοι από τον ιό του κορονοϊού. Ένας ιός που κανείς δεν μπόρεσε να νικήσει, και δεν υπάρχει κανένα εμβόλιο.

Τι να γράψω σήμερα αγαπητό μου ημερολόγιο; Είμαι σε καραντίνα, δεν βγαίνω πια από το σπίτι. Έμεινα εθελοντικά στο σπίτι γιατί ο ιός είναι ύπουλος, μας κυνηγάει παντού, και αν μας βρει και μας τσακώσει θα εγκατασταθεί και δεν θα θέλει να φύγει, και ξέρεις; Δεν είναι εύκολο να τον νικήσουμε!

Σκέφτηκα σήμερα να περάσω μια ευχάριστη μέρα.

Το πρωί κάθισα στον ήλιο. Ξέρεις, ανακάλυψα τον ήλιο σήμερα. Είναι υπέροχος. Δεν καθόμουν να ηλιαστώ ποτέ.

Εμείς οι γυναίκες δεν θέλουμε να χαλάσει το πρόσωπο μας. Τώρα όμως λένε πως κάνει καλό για τον εχθρό, τάχα, πως η βιταμίνη D τον απωθεί.

Μετά από την ηλιοθεραπεία του κορωνοϊού, δεν ξεκόλλησα από τον υπολογιστή. Και αυτό συμβαίνει κάθε μέρα! Θέλω να ξέρω τι συμβαίνει στον κόσμο, να ξέρω, πόσους σκότωσε, πόσους χτύπησε αλύπητα ο ιός.

Μαγείρεψα μελιτζάνες αλλά έτρωγα λαιμαργα. Κατάλαβα πως είμαι αγχωμένη, το μυαλό είναι συνέχεια εκεί, στον αόρατο εχθρό!

Τα κρούσματα ήταν στην αρχή στην Κίνα. Έπειτα χτύπησε την πόρτα της Ευρώπης. Τώρα έχει έρθει και στην Κύπρο μας. Στην αρχή, είχαμε δυο κρούσματα, τώρα μετράμε σαράντα έξι.

Αφού έφαγα, σκέφτηκα να πάω για περπάτημα. Ξέρεις όμως αγαπητό μου ημερολόγιο, άρχισα να κάνω χίλιες σκέψεις. “Λες να μένει στον αέρα το μικρόβιο; Αν πάω στη θάλασσα, μήπως θα συναντήσω άλλα άτομα και θα μου μεταδώσουν το μικρόβιο;” Σκέφτηκα να πάω σε ένα μονοπάτι της φύσης, λιγάκι έξω από την πόλη. Κι αν όμως συνέβαινε κάτι στον δρόμο μου, ένα δυστύχημα; Τότε θα έπρεπε να βρεθώ μαζί με άλλους ανθρώπους!

Καθόλου καλή η ιδέα, θα κολλούσα τον ιό!

Έτσι, έμεινα σπίτι. Συγύρισα την κουζίνα και ήμουν τυχερή! Βρήκα σε ένα συρτάρι διάφορα φακελάκια, με σπόρους! Τους αγοράζω πάντα σε όλα μου τα ταξίδια. Σπόροι από διάφορα λαχανικά, κολοκύθες, και παράξενα λουλούδια, που ποτέ όμως δεν φυτεύω. Να λοιπόν η ευκαιρία! Θα τα φυτέψω τώρα. Για φαντάσου να ψηλώσουν οι σπόροι με τα καλαμπόκια, να τα κόψω, να τα ψήσω, και να τα φάω με το βουτυράκι;

Έτσι αρέσει και στον εγγονό μου. Ποιος ξέρει πότε θα μπορέσουμε να φάμε ξανά μαζί;

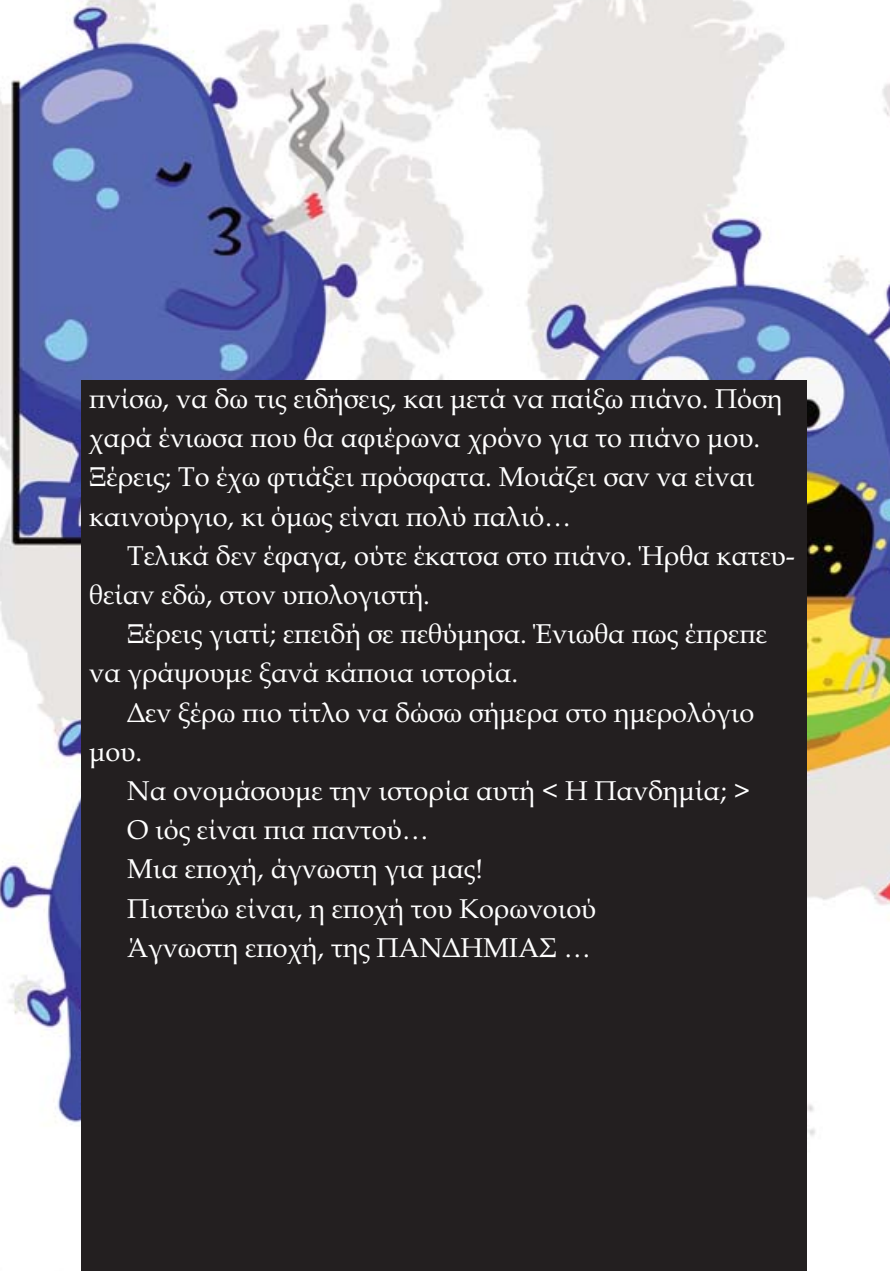
Ίσως να μείνουμε ακόμη για πολύ, στην καραμπίνα (καραντίνα), όπως τη λέει την καραντίνα ο εγγονός μου, και εγώ να εξακολουθώ να γράφω στο διαδίκτυο: <Πρέπει να μένουμε στα σπίτια μας! >

Αγαπητό μου ημερολόγιο, το ξέρεις πως τα παιδιά μας, δεν θέλουν να συναντιόμαστε;

Λένε δεν πρέπει, γιατί μπορεί να μας μεταδώσουν τον ιό!

Κανείς δεν ξέρει αν έχει κολλήσει, ούτε αν είναι φορέας. Λένε πως μπορεί να εκδηλωθεί στα ξαφνικά. Πιο εύαλτοι είναι οι μεγάλοι άνθρωποι και εύκολα κολλάνε το μικρόβιο.

Συγύρισα, και άρχισα να τραγουδώ. Σκέφτηκα να δει-

πνίσω, να δω τις ειδήσεις, και μετά να παίξω πιάνο. Πόση χαρά ένιωσα που θα αφιέρωνα χρόνο για το πιάνο μου. Ξέρεις; Το έχω φτιάξει πρόσφατα. Μοιάζει σαν να είναι καινούργιο, κι όμως είναι πολύ παλιό...

Τελικά δεν έφαγα, ούτε έκατσα στο πιάνο. Ήρθα κατευθείαν εδώ, στον υπολογιστή.

Ξέρεις γιατί; επειδή σε πεθόμησα. Ένιωθα πως έπρεπε να γράψουμε ξανά κάποια ιστορία.

Δεν ξέρω πιο τίτλο να δώσω σήμερα στο ημερολόγιό μου.

Να ονομάσουμε την ιστορία αυτή < Η Πανδημία; >
Ο ιός είναι πια παντού...

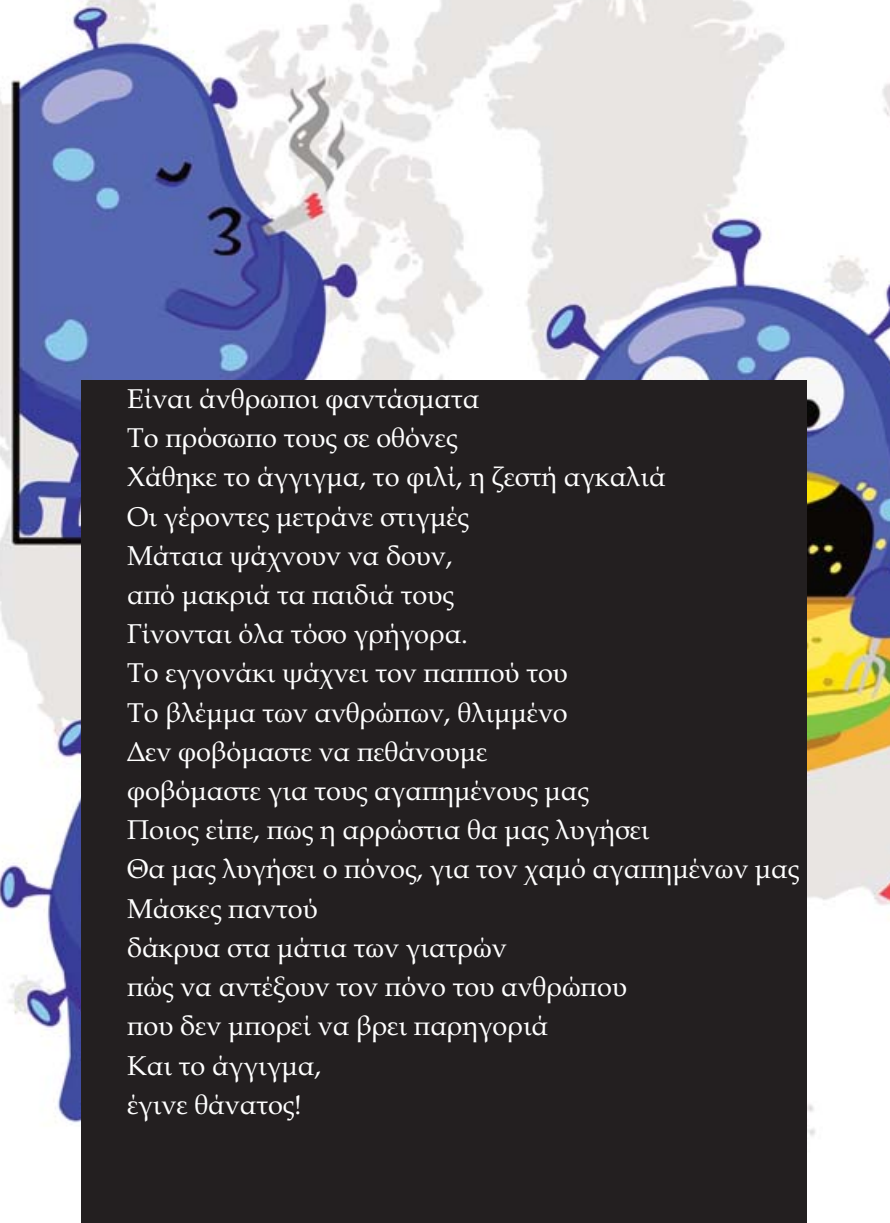
Μια εποχή, άγνωστη για μας!

Πιστεύω είναι, η εποχή του Κορωνοιού
Άγνωστη εποχή, της ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ...

Πανδημία, 21 Μαρτίου 2020

Ξημέρωσε ακόμη μια μέρα στην Πανδημία
Τι στίχους να γράψει ο ποιητής,
Στη γιορτή της ποίησης;
Κανείς εδώ, δεν φοβάται τον θάνατο!
Κανείς, δεν φοβάται την αρρώστια!
Όλοι φοβούνται για τα αγαπημένα πρόσωπα
τρέμουν στο άγγιγμα ο ένας τον άλλον
Άγνωστος πια ο κόσμος που μας περιτριγυρίζει
Στους δρόμους δεν έχει παιδιά,
ούτε μεγάλους
Κλείστηκαν όλοι στα σπίτια,
λες και τους καταράστηκε ο διάβολος,
να μην απομείνει ούτε ένας!
Και περιμένουν...
Τι περιμένουν άραγε;
τη σειρά τους;
ένα σημάδι;
ένα καινούργιο εμβόλιο θαύμα;

Είναι άνθρωποι φαντάσματα
Το πρόσωπο τους σε οθόνες
Χάθηκε το άγγιγμα, το φιλή, η ζεστή αγκαλιά
Οι γέροντες μετράνε στιγμές
Μάταια ψάχνουν να δουν,
από μακριά τα παιδιά τους
Γίνονται όλα τόσο γρήγορα.
Το εγγονάκι ψάχνει τον παππού του
Το βλέμμα των ανθρώπων, θλιμμένο
Δεν φοβόμαστε να πεθάνουμε
φοβόμαστε για τους αγαπημένους μας
Ποιος είπε, πως η αρρώστια θα μας λυγήσει
Θα μας λυγήσει ο πόνος, για τον χαμό αγαπημένων μας
Μάσκες παντού
δάκρυα στα μάτια των γιατρών
πώς να αντέξουν τον πόνο του ανθρώπου
που δεν μπορεί να βρει παρηγοριά
Και το άγγιγμα,
έγινε θάνατος!

Εν καιρώ Κορονοϊού. Δεκαεπτά Απριλίου 2020.

Και μείναμε σπíti και υπακούμε στις οδηγίες.

Τις νύχτες δεν περνάει ούτε ένα αμάξι από τον αυτοκινητόδρομο. Ερημιά.

Μια ερημιά γεμάτη ζωή.

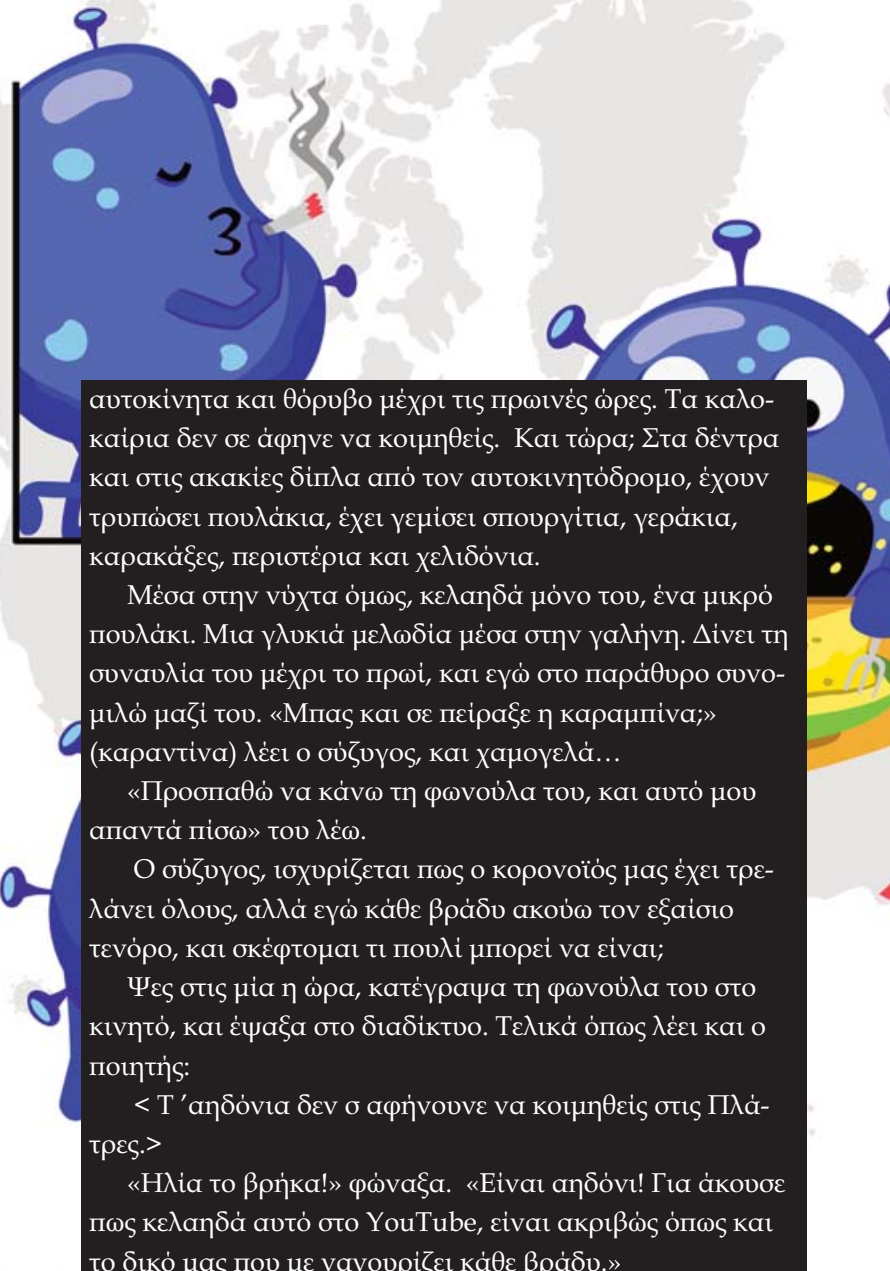
Ναι! Ξαφνικά μες τη μέση της νύχτας το πρωτοάκουσα... Δεν ήξερα τι ήταν. Έμεινα ξόπνια και άνοιξα το παράθυρο. Όχι! Δεν ήμουν τρελή άκουγα καλά! Κελάδισμα μέσα στη νύχτα.

«Τι να είναι αυτό που ακούω τις νύχτες;» ρώτησα τον σύζυγο μου. Δεν μου έδωσε καμία σημασία. «Και που να ξέρω τι είναι;» είπε αδιάφορα. «Μάλλον κανένα πουλάκι που ροχαλίζει στον ύπνο του.»

Μου φάνηκε αστεία η απάντηση, και χαμογέλασα. Δεν πείσθηκα όμως, πως θα μπορούσε να ήταν ένα πουλί...

Κάθε βράδυ ανοίγω το παράθυρο, και κοιμάμαι ακούγοντας το. Ένα τόσο όμορφο κελάιδισμα, που μου θύμιζε τ' αηδόνι!

Ένας δρόμος εντελώς άδειος, που πριν, έσφυζε από

αυτοκίνητα και θόρυβο μέχρι τις πρωινές ώρες. Τα καλοκαίρια δεν σε άφηνε να κοιμηθείς. Και τώρα; Στα δέντρα και στις ακακίες δίπλα από τον αυτοκινητόδρομο, έχουν τρυπώσει πουλάκια, έχει γεμίσει σπουργίτια, γεράκια, καρακάξες, περιστέρια και χελιδόνια.

Μέσα στην νύχτα όμως, κελαηδά μόνο του, ένα μικρό πουλάκι. Μια γλυκιά μελωδία μέσα στην γαλήνη. Δίνει τη συναυλία του μέχρι το πρωί, και εγώ στο παράθυρο συνομιλώ μαζί του. «Μπας και σε πείραξε η καραμπίνα;» (καραντίνα) λέει ο σύζυγος, και χαμογελά...

«Προσπαθώ να κάνω τη φωνούλα του, και αυτό μου απαντά πίσω» του λέω.

Ο σύζυγος, ισχυρίζεται πως ο κορονοϊός μας έχει τρελάνει όλους, αλλά εγώ κάθε βράδυ ακούω τον εξάισιο τενόρο, και σκέφτομαι τι πουλί μπορεί να είναι;

Ψες στις μία η ώρα, κατέγραψα τη φωνούλα του στο κινητό, και έψαξα στο διαδίκτυο. Τελικά όπως λέει και ο ποιητής:

< Τ' αηδόνια δεν σ' αφήνουνε να κοιμηθείς στις Πλάτρες.>

«Ηλία το βρήκα!» φώναξα. «Είναι αηδόνι! Για άκουσε πως κελαηδά αυτό στο YouTube, είναι ακριβώς όπως και το δικό μας που με νανουρίζει κάθε βράδυ.»

«Ναι μπορεί,» είπε αδιάφορα γυρίζοντας από την άλλη μεριά, και πέφτοντας σε Βαθύ ύπνο.

Εγώ, παραμένω στο παράθυρο κάθε νύχτα, και απολαμβάνω τον μικρό τραγουδιστή, που με νανουρίζει με τις μελωδίες του μέχρι το πρωί.

Εν καιρώ Κορονοϊού...

27 Μαΐου 2020

Το αηδονάκι δεν είναι πια εδώ... Ο δρόμος γέμισε ξανά με αυτοκίνητα, που αρπάξαν τη γαλήνη κι έδωξαν τον μικρό φίλο. Τώρα ξυπνάμε μέσα στη νύχτα από τον δυνατό θόρυβο κάποιου ασυνείδητου μοτοσικλετιστή, που αναπτύσσει μεγάλες ταχύτητες φωτός, και βάλθηκε να μας τρελάνει...

Είκοσι οχτώ Μαΐου 2020 - Δεύτερο στάδιο απομόνω-
σης, εν καιρώ πανδημίας.

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Κάθισα να διαβάσω το μάθημα μου. Εν καιρώ πανδη-
μίας έγινα μαθήτρια, αλλά και δασκάλα (δασκάλα ήμουν
και πριν βέβαια...)

Την επόμενη Τρίτη έχω εξετάσεις, και δεν σου το κρύβω
έχω μεγάλη αγωνία! Ναι! Αν τα καταφέρω θα πάρω ένα
δίπλωμα στα πορτογαλικά. Δύο μήνες διάρκεσαν τα εντα-
τικά μου μαθήματα μέσω διαδικτύου, και αγαπώ πολύ
αυτή τη γλώσσα με την υπέροχη προφορά!

Έγινα και δασκάλα εντελώς τυχαία, δασκάλα της καπο-
έιρα μέσω του διαδικτύου. Κάθε πρωί γυμνάζομαι με τους
μαθητές μου, και νιώθω μεγάλη ευχαρίστηση που μπορώ
και μεταδίδω ενέργεια και χαρά στους άλλους, με αυτά
που διδάσκω. Δεν είμαι σπουδαία στην καποέιρα, αλλά το
κάνω με αγάπη και προσφέρω αυτά που έμαθα και γνωρί-

ζω, μέσα από τα πολλά χρόνια που ασχολούμαι με αυτή την πολεμική τέχνη και κουλτούρα.

Τραγουδώ κάθε μέρα! Ο Κορωνιός μου έδωσε την ευκαιρία, γιατί μένοντας στο σπίτι ασχολήθηκα περισσότερο με τα μουσικά όργανα, και τα τραγούδια της Καποέιρα.

Ξέρεις αγαπητό μου ημερολόγιο; όταν ήμουν δεκαέξι χρονών, ήμουν πολύ συγχυσμένη. Ήθελα να σπουδάσω μπαλέτο, η πιάνο η ξένες γλώσσες.

Τελικά μήπως γυρνάμε πίσω, στα παλιά μας ενδιαφέροντα;

Το γραφείο μου έμεινε άδειο. Κανείς δεν πάει στη δουλειά του με την πανδημία. Σήμερα κάναμε συνεδρίαση μέσω ζουμ, δηλαδή τηλεδιάσκεψη για τη δουλειά... Όλοι μπροστά στην οθόνη του υπολογιστή μας από το σπίτι μας. Ίσως κάποιοι να φορούσαν πιτζάμα από κάτω, και ένα καλό από πουκάμισο από πάνω. Εγώ πάντως το συνηθίζω! Στα μαθήματα των πορτογαλικών φοράω πάντα παντόφλες, κοντό παντελονάκι για τη θάλασσα, και από πάνω φοράω ένα καλό πολύχρωμο πουκάμισο. Μαζεύω τα μαλλιά μου σε κοτσίδα, βάζω κοκκινάδι και λίγο μάσκα-ρα. Όταν τελειώσει η τηλεδιάσκεψη αφαιρώ το πουκαμι-σάκι, φοράω μια φανέλα με τιράντες, και είμαι έτοιμη με

ενδυμασία σπιτιού, χωρίς να πρέπει να αλλάξω ένα σωρό
ρούχα. Εύκολα πράγματα!

Κάναμε που λες, την πρώτη περιβόητη τηλεδιάσκεψη...

Πόσο άγχος και στενοχώρια που είναι η δουλειά, το
είχα ξεχάσει εντελώς!

Γιατί ο άνθρωπος καταφέρνει να γίνεται δυστυχισμέ-
νος από μόνος του;

Ήθελα σου μιλήσω, να τα πω λιγάκι σε κάποιον. Αφού
το ξέρεις, είσαι ο καλύτερος μου φίλος, αγαπητό μου ημε-
ρολόγιο...

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

ΣΤΕΛΛΑ ΜΠΕΛΕΣΗ

Οι γάτες της Βερενίκης

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

ΜΕ ΤΗ ΣΤΕΛΛΑ ΜΠΕΛΕΣΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλουμε τη φωνή των σύγχρονων Ελλήνων συγγραφέων, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητή κυρία Μπελέση, καλημέρα. Πρόσφατα κυκλοφόρησε το πρώτο σας βιβλίο από τις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορεί να προσθέσει το δικό σας το βιβλίο; Για ποιο λόγο κάποιος να το επιλέξει για να το διαβάσει;

Το βιβλίο μου «ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ» περιλαμβάνει είκοσι ένα διηγήματα και νουβέλετες που ανήκουν στο χώρο της λογοτεχνίας

του φανταστικού. Επιστημονική φαντασία, φαντασία, τρόμος και steampunk. Έντεκα από αυτά τιμήθηκαν με βραβεία LARRY NIVEN και άλλα τρία βραβεύθηκαν σε ελληνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς. Πιστεύω ότι κάθε βιβλίο έχει το αναγνωστικό του κοινό, μεγαλύτερο ή μικρότερο ανάλογα με τα ενδιαφέροντα του αναγνώστη. Όσον αφορά το δικό μου βιβλίο πιστεύω ότι έχει τρία ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Γρήγορη κινηματογραφική γραφή (είμαι σκηνοθέτης του κινηματογράφου), συναρπαστικές πρωτότυπες ιστορίες άγνωστες στο ευρύτερο κοινό ή γνωστές ιστορίες ιδωμένες κάτω από ένα καινούργιο πρίσμα και συνδυασμό δράσης με φιλοσοφικές αναζητήσεις που απασχολούν κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο.

Επιλέξετε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το βιβλίο, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώστες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο του βιβλίου σας.

Προσγειώνομαι σ' ένα έρημο δρομάκι. Μακριά από το Whitechapel. "Υστερα από το φόνο της Mary Jane Kelly. Είναι ακόμα σκοτάδι. Ακούω ένα θόρυβο πίσω μου. Ίσως κάποιος να είδε το τέλος της -ανορθόδοξης για τα δεδομένα της εποχής- πτήσης μου. Βλέπω τα μεγάλα μάτια της γκριζας γάτας να λάμπουν στο σκοτάδι. Η άπληστη γλώσσα της γλύφει το στόμα της. Ηδονικά. Το θύμα της, ένα μικρό πουλί με την κοιλιά ανοιχτή και τα άντερα του χυμένα στο έδαφος. Η γάτα απότητη από την παρουσία μου σκύβει στη λεία της συνεχίζοντας το μακάβριο αλλά απολαυστικό γεύμα. Τα ζώα δεν σκοτώνουν μόνο για να φάνε, όπως πιστεύουν πολλοί άνθρωποι. Σκοτώνουν επίσης για λόγους κυριαρχίας όταν νοιώθουν ότι απειλούνται ή απλά όταν εκνευρίζονται. Ο άνθρωπος είναι το πιο εξελιγμένο ζώο. Γεμάτος πάθη και επιθυμίες. Οι πράξεις του πηγάζουν από τον εγωισμό. Ο συμπατριώτης μου φιλόσοφος Τόμας Χομπς το κατάλαβε αυτό. Στόχος του ανθρώπου, είπε, είναι η απόκτηση δύναμης και εξουσίας η οποία σταματά μόνο με το θάνατο. Η φύση οδηγεί τους ανθρώπους να αλληλοεξοντώνονται με γνώμονα το ατομικό συμφέρον. Νοιώθω δικαιωμένος για τις πράξεις μου. Δικαίωσα τη φύση μου. Όπως η αδέσποτη γάτα.

(απόσπασμα από το διήγημα «Η σύλληψη του Τζακ Αντεροβγάλητ»)

-Το διαδίκτυο, ο ανθρώπινος εγκέ-

φαλος και το σύμπαν εξελίσσονται με παρόμοιες διαδικασίες. Υπακούουν σε κοινούς νόμους. Το σύμπαν είναι ένας τεράστιος εγκέφαλος με άπειρες διαστάσεις. Ίσως ο δικός σου εγκέφαλος ενώθηκε με τον Συμπαντικό μέσω ενός προχωρημένου ηλεκτρονικού υπολογιστή, είπε ο ψυχίατρος. Κάρφωσε τα μάτια του επάνω μου. Μπορεσα επιτέλους να αποκωδικοποιήσω τις σκέψεις και τα συναισθήματά του. Με πίστευε. Με ζήλευε.

-Πλησιάζει το Θερινό Ηλιοστάσιο, είπε ο ψυχίατρος. Θέλω να μπω στο Λαβύρινθο.

-Είστε σίγουρος;

-Δώσε μου τις συντεταγμένες της αόρατης Πύλης. Ξέρω ότι τις έχεις χαραγμένες στον υπολογιστή του μυαλού σου. Η φωνή του ψυχιάτρου έγινε ξαφνικά βραχνή.

-Δεν είστε ο Τζορντάνο Μπρούνο, του υπενθύμισα.

-Δεν είμαι απάντησε σε ήρεμο τόνο.

Με κοίταξε. Ήταν αποφασισμένος να περιμένει μια αιωνιότητα. Μέχρι να ενδώσω και να αποκαλύψω τις συντεταγμένες.

-Διώξτε το νοσοκόμο από την πόρτα.

Ήταν η μόνη του απαίτηση. Όταν πήρα τις συντεταγμένες δεν τον εμπόδισα να τρέξει στο τέλος του διαδρόμου. Εκεί που υπήρχε το μοναδικό παράθυρο χωρίς κάγκελα. Ακουσθηκε ο θόρυβος από τα τζάμια που έσπασαν. Πριν το σώμα του ασθενούς μου

σκάσει με δύναμη στο πλακόστρωτο.

21 Ιουνίου 2017. Θερινό ηλιοστάσιο. Κοντεύει 07.24. Βρίσκομαι στο Δικταίο Άντρο. Κρατάω στο χέρι μου το διπλό πέλεκυ. Το μαγικό σύμβολο με το οποίο θ' ανοίξω την Πύλη για να βρεθώ στο κέντρο του Λαβύρινθου. Η ώρα περνάει. Δεν συμβαίνει τίποτα. Η Πύλη δεν άνοιξε. Γιατί; Τι ηλίθιος που ήμουν. Δεν υπήρξαν ποτέ αυτές οι συντεταγμένες. Πίστεψα ένα δολοφόνο. Έφτιαξε αυτή την ιστορία με τα γενετικά πειράματα μέσα στο Λαβύρινθο του άρρωστου μυαλού του. Για να δικαιολογήσει τα αποτρόπαια εγκλήματά του.

Κατεβαίνω από το Δικταίο Άντρο. Με τα πόδια. Θέλω να σκεφτώ. Θα πέθαινα στην Πυρά για να μην αποκηρύξω τις ιδέες μου; Πρόδωσα τα όνειρά μου. Αρκέστηκα σε μια συμβατική εξάσκηση της Ψυχιατρικής. Κέρδισα πολλά χρήματα. Τα πολλά χρήματα αποπροσανατολίζουν τον άνθρωπο από τους στόχους του. Το αληθινό του πεπρωμένο. Όχι, δεν είμαι ο Τζορντάνο Μπρούνο. Ο ασθενής μου, ο Μιχάλης Βενιανάκης, το ήξερε αυτό. Γι' αυτό μου έδωσε λάθος συντεταγμένες. Ήθελε να με προστατέψει. Από τον ίδιο μου τον εαυτό.

Ακούω βογγητά πίσω από τα δέντρα. Πλησιάζω. Δεν περίμενα ποτέ ότι θα αντικρύσω ένα τέτοιο θέαμα στην πραγματικότητα. Ένας αγρότης συνουσιάζεται με μια κατσίκια. Με

βλέπει. Η αλήθεια εκρήγνυται στο μυαλό μου. Ο μυθικός μηχανικός Δαίδαλος δεν κατασκεύασε το Λαβύρινθο για να απομονώσουν τον επικίνδυνο Μινώταυρο. Ο Μίνωας του είπε ψέματα. Έκαναν γενετικά πειράματα. Κάτι ξέφυγε από το Λαβύρινθο. Έφτασε στους κοινούς θνητούς. Η κτηνοβοσκία χαράχθηκε στο συλλογικό ασυνείδητο. Οι άνθρωποι αυτοί υποσυνείδητα προσπαθούν να δημιουργήσουν νέα είδη. Να προχωρήσουν την επιστήμη της Γενετικής με το μόνο τρόπο που ξέρουν. Τη σαρκική ένωση ανθρώπου και ζώου. Μπροστά στα μάτια μου άνθρωπος και κατσίκια φαίνονται ένα, σχηματίζοντας ένα καινούργιο πλάσμα.

(απόσπασμα από τη νουβέλετα «ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ»)

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξίδεψε και πολλά άλλα πράγματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγκαστικά και περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείλετε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και ποια αγαπημένη νουστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Τρώω τα πάντα και σε μεγάλες ποσότητες. Θεωρώ το φαγητό μία από τις μεγαλύτερες απολαύσεις στη ζωή. Είμαι όμως μαραθωνοδρόμος και οι συνεχείς ατασθαλίες μου δεν αποτυπώνονται στη σιλουέτα μου. Μου αρέσει η κλασική μουσική, η έντεχνη και τα παλιά ελληνικά λαϊκά τραγούδια. Είμαι φανατική φιλόζωος, δραστηριοποιούμαι σε φιλοζωικές οργανώσεις και έχω ιδιαίτερη αδυναμία στις γάτες. Μου αρέσει η μόδα. Θα πήγαινα σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου θα μπορούσε να υπάρξει ενδιαφέρον για το βιβλίο μου για να απαγγείλω αποσπάσματα. Θα ήθελα να ακούγεται μουσική από ντόπιους συνθέτες που να ταιριάζει με το ύφος του βιβλίου μου. Κόκκινο κρασί και ποικιλία τυριών είναι ότι πιο ιδανικό θα μπορούσα να φανταστώ για την περίστασή. Μετά την παρουσίαση όμως θα φάμε πολλές και εκλεκτές τοπικές σπεσιαλιτέ.

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Πέρα από τις προσωπικές μας δραστηριότητες, αυτό που με κρατάει και μου δίνει δύναμη είναι ότι μια μέρα οι άνθρωποι θα καταλάβουν ότι είναι αδέρφια και όχι αντίπαλοι ή αντίζηλοι και θα ζήσουν αρμονικά στον πλανήτη γη. Επίσης ελπίζω να καταλάβουν ότι τα ζώα είναι ισάξια όντα του ίδιου σύμπαντος και θα γίνουν όλοι vegan. Για όσο χρόνο ζωής απομένει στον πλανήτη γη. (Σε πέντε δισεκατομμύρια χρόνια, ως γνωστόν, ο Ήλιος θα κάψει όλο του το υδρογόνο και κάθε μορφή ζωής στη γη θα εξαφανιστεί, αν έχει απομείνει κάτι ως τότε λόγω των άνομων και ανήθικων δραστηριοτήτων του ανθρώπου με σκοπό το υλικό κέρδος, φυσικά!)

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Οι συγγραφείς και οι σκηνοθέτες έχουν φανταστεί τέτοιες και χειρότερες καταστάσεις, που εύχομαι να μη γίνουν ποτέ πραγματικότητα. Προσωπικά, βιώνω την ιδιαίτερη αυτή κατάσταση με υπομονή, ψυχραιμία και δημιουργικές δραστηριότητες. Διάβασμα, ταινίες, βοήθεια προς τα αδέσποτα, γράψιμο, τρέξιμο. Η λογοτεχνία, η Τέχνη γενικότερα και οι πνευματικές δραστηριότητες κάθε είδους είναι η μόνη λύση για να συνεχίσουμε τη ζωή μας σε ουσιαστικές και όχι υλιστικές βάσεις. Με ή χωρίς κορωνοϊό.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Εύχομαι πολλά και ενδιαφέροντα ταξίδια μέσα από τις σελίδες συναρπαστικών αναγνωσμάτων.

ΑΓΙΟΜΟΝΩΣΗ-ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ-ΛΥΤΡΩΣΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΡΦΟΞΥΛΙΩΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Δημοσθένης είναι 30 χρονών, μετρίου αναστήματος, έχει καστανά μάτια και μαύρα μαλλιά. Η φυσιογνωμία του έχει μεσογειακά χαρακτηριστικά. Βρίσκεται ξαπλωμένος στο κρεβάτι του, φοράει τις ίδιες πιτζάμες για οκτώ συνεχόμενες μέρες. Το καθημερινό του πρόγραμμα είναι να ξυπνάει γύρω στις 7:00, να πίνει καφέ, να τρώει πρωινό, να καθαρίζει το σπίτι -να το απολυμαίνει, για την ακρίβεια- να κάνει μια λίστα με τα απαραίτητα για την επιβίωσή του μέσα σε αυτήν την κατάσταση... Όσο κρατήσει η κατάσταση αυτή, της λεγόμενης της καραντίνας, τόσο στη χώρα του, αλλά και παγκοσμίως.

Στη συνέχεια, πραγματοποιεί αερόβιες ασκήσεις όσο του επιτρέπει ο χώρος του σπιτιού του. Έπειτα, εργάζεται μέσω υπολογιστή για περίπου 10 ώρες για μια ναυτιλιακή

εταιρία. Στα διαλείμματά του, μαγειρεύει κάτι που να μην επιβαρύνει την υγεία του. Όταν “σχολάει” από την εργασία του, καθαρίζει το υπόλοιπο σπίτι ή κάνει κάποιες άλλες οικιακές εργασίες, όπως πλυντήριο, σιδέρωμα κλπ. Κατοικεί σε ένα δυάρι σε μια εξάωροφη πολυκατοικία των νοτίων προαστίων της Αθήνας. Στο τέλος της ημέρα του, επικοινωνεί με την οικογένεια του, τις δύο του αδερφές, τη Δανάη που είναι η μικρότερη της οικογένειάς του και πάντα την προστάτευε, και τη σκληρή Έλενα. Εκείνες είχαν κάνει τις δικές τους οικογένειες, αυτός είχε μείνει μόνος του από επιλογή...

Το σπίτι του λοιπόν, το κάποτε καταφύγιό του, έχει μετατραπεί σε μια φυλακή...

Για να μην πλήττει, άλλαζε τις συνήθειες του μετά από την καθημερινή επικοινωνία του με την οικογένειά του, την οποία δεν την αποχωριζόταν. Είναι κάτι σαν ένας ομφάλιος λώρος -ή μήπως ένας γόρδιος δεσμός;- με τον κόσμο εκεί έξω. Οι υπόλοιπες συνήθειες του ήταν το διάβασμα κάποιου λογοτεχνικού βιβλίου, σταυρόλεξα, σοντόκου ή οποιαδήποτε άλλη ανθρώπινη σπαζοκεφαλιά που έχει εφεύρει οποιοσδήποτε. Άλλες εναλλακτικές ήταν να δει κάποια ταινία ή το μεταπτυχιακό του που διεξαγόταν μέσω απομακρυσμένης διδασκαλίας λόγω του ιού. Στο τέλος της ημέρας του, “θα ξαποστάσει” στην τεράστια πολυθρόνα του που δεσπόζει αγέρωχα στη μέση του σαλονιού σαν να είναι ο κυρίαρχος του σπιτιού. Εκεί χάνεται για ώρες, κοι-

τάει το κενό, στοχάζεται πώς έφτασε σε αυτό το σημείο η ζωή του. Το κινητό του είναι στο αθόρυβο για να μην τον ενοχλεί κανείς...

Οι σκέψεις αυτές είναι αισιόδοξες, σκοτεινές, ελπιδοφόρες, νοτισμένες με νοσταλγία, προσπαθεί να θυμηθεί πότε πάτησε επί πτωμάτων, πότε ήταν αληθινά αλτρουιστής και κάνει έναν τελικό απολογισμό στην μέχρι τωρινή πορεία του στη ζωή. Κοιτάει φωτογραφίες, ημερολόγια, social profiles, video, ό,τι έχει αποτυπωμένο πάνω του στιγμές από τη ζωή του. Όλα αυτά τα μέσα είναι τρόποι να του θυμίζουν ό,τι το μυαλό λησμονά και χώνει σε ένα απύθμενο πηγάδι. Λένε ότι η καλύτερη φωτογραφική μηχανή είναι το μυαλό μας, αλλά πόσες πληροφορίες και φωτογραφίες να αποθηκεύσει αυτός ο άναρχος υπολογιστής; Μάλλον όχι πολλά τελικά ή αν το ξανασκεφτείς καλύτερα, μπορεί να αναθεωρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Τη δέκατη τέταρτη ημέρα της λεγόμενης καραντίνας, το μάτι του ανακαλύπτει μια αγγελία για εργασία σε μια πολύ γνωστή και μεγάλη αλυσίδα σουπερ μάρκετ. Σκεφτόταν να προσφερθεί εθελοντικά σε κάποιον κρατικό ή μη οργανισμό, ώστε να βοηθήσει του συνανθρώπους του,

γιατί ένιωθε έναν ενοχικό κόμπο στον λαιμό του για όσα κακά έχει κάνει. Όταν το κάρμα σου έχει ποτιστεί με πράξεις που έχουν προκαλέσει πόνο, πρέπει με κάποιον τρόπο να εξιλεωθείς, αλλά όχι σε αυτούς που τις έκανες... Το πιο λογικό άλλωστε, είναι να επιστρέψεις σε εκείνους για να τους αποδείξεις ότι θέλεις να αλλάξεις τον πόνο που τους πρόσφερες με κάτι όμορφο. Όμως, όπως όλοι γνωρίζουμε, αν γυρίσεις, δεν θα κάνεις καλό, αλλά κακό μόνο. Κανείς δεν θα πιστέψει ότι άλλαξες πραγματικά... Για να το καταφέρεις, θα γίνει μόνο αν αφοσιωθείς εκατό τις εκατό σε αυτόν τον σκοπό. Μόνο τότε θα μπορέσουν να σε πιστέψουν εκείνοι που τους πλήγωσες.

Έκανε λοιπόν, την πολυπόθητη αίτηση και ανέμενε την απάντηση. Ο καιρός πέραγε με τη συνηθισμένη ρουτίνα. Είχε φτάσει στην εικοστή τρίτη μέρα, τα νεύρα του είχαν αρχίσει να τεντώνονται σαν χορδές άρπας και να ταλαντεύονται σαν πυρακτωμένο σίδερο που με ένα απλό άγγιγμα, τα αποτέλεσμα θα είναι καταστροφικό. Για να συγκροτήσει τα ζωώδη ένστικτά του για αναρχία και κοινωνικό χάος, χρησιμοποιούσε μέσα χαλιναγώγησης των βιαιών αυτών νεύρων με την αυθυποβολή του οπτικού του πεδίου και του υποσυνείδητου. Αυτό επιτυγχανόταν με το να παρακολουθεί τις ειδήσεις από την τηλεόραση, τον ιντερνετικό δημοσιογραφικό τύπο και σχετικά ντοκιμαντέρ. Ωστόσο, με όλα αυτά δημιουργούσε στον εαυτό του το αίσθημα του φόβου για το τι είναι ικανός να κάνει ο

άνθρωπος και τη δύναμη της μάζας... Το άθροισμα αυτών των λέξεων μόνο όλεθρο, καταστροφή και κτηνωδία μπορεί να προκαλέσει... Οι φρικαλέες εικόνες και οι αλλεπάλληλοι ήχοι από σκοτωμούς, σπασμένα αντικείμενα, κορμιά που λυγάνε από χέρια άλλων, φωτιάς και άλλων οπτικοακουστικών ερεθισμάτων, φέρνουν το αποτέλεσμα που θέλει ο Δημοσθένης, να καταστείλει την αιώνια εφηβική του ορμή για βανδαλισμό και χρήση αθέμιτων μέσων...

Οι κλασικές πιτζάμες είχαν γίνει πια ένα με το σώμα του, τις αποχωρίζοταν μόνο όταν εργαζόταν λόγω των οπτικών κλήσεων με άλλους συναδέλφους του. Έπρεπε να κρατάει τους ενδυματολογικούς τύπους, θέλοντας και μη... Οι μέρες του σαν ελεύθερος πολιορκημένος ως δια μαγείας εξαφανιστήκαν με την αποστολή ενός email από την πολυπόθητη απάντηση που ανέμενε τόσο καιρό. Τον καλούσαν να πάει για συνέντευξη εργασίας αύριο σε εκείνη την επώνυμη και μεγάλη αλυσίδα σουπερ μάρκετ! Ήρθε η ώρα για να ενεργοποιηθεί και να απεγκλωβιστεί από την -εσωτερική του- απομόνωση!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Το βράδυ της ίδιας μέρας συνομιλεί με τον φίλο του, τον Ορέστη που τον ενημερώνει για την κατάσταση στην

Αγγλία. Οι συνθήκες και στις δυο χώρες ήταν ακριβώς ίδιες, η καραντίνα ήταν καθολικής πια σημασίας σε όλον τον πλανήτη. Όχι για όλον όμως... Γιατί πού σταματάει άραγε η ανθρώπινη παρέμβαση και υπόσταση; Η πανίδα και η χλωρίδα που ανήκουν σε ένα οικοσύστημα δεν γνωρίζουν την απειλή αυτού του ιού, δεν υπάρχουν απαγορεύσεις, μηνύματα, φακελώματα, ειδήσεις, τρομοκρατία... εκεί που δεν πάτησε ο ανθρώπινος παραλογισμός και παροξυσμός.

Εκεί που η ευημερία και η γαλήνη κυριαρχεί, σκέφτεται ο Δημοσθένης.

Αυτά σκεφτόταν μέχρι τη στιγμή που άρχισε να συνομιλεί στην τριμελή επιτροπή που θα αποφάσιζε αν θα συνεργαζόταν μαζί του. Η συγκεκριμένη εργασία ήταν για όσο κρατούσε αυτή η περίπλοκη κατάσταση. Εκείνος τους διευκρίνισε ότι εργάζεται ήδη, τους ανέφερε ό,τι είχε κάνει μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή για τον εαυτό του και την επαγγελματική του σταδιοδρομία. Δεν τον ενδιέφερε ο μισθός που θα του έδιναν. Θα τον δώριζε οπουδήποτε... Αν θέλανε, ας τον επέλεγαν κι ας τον κρατούσαν για την κοινωνική του προσφορά. Απλά τους ανέφερε ότι μόνο ημι-απασχόληση τις καθηρημένες και τα σαββατοκύριακα μπορεί να τους εξυπηρετεί ολόκληρο το οκτάωρο.

Εκείνοι άκουγαν, ρωτούσαν, σημείωναν σαν ανδρείκελα, προγραμματισμένοι να κάνουν μορφασμούς ανάλογα με τις απαντήσεις που ανέμεναν ή όχι. Προφανώς είχαν

όλα τα πιθανά και μη σενάρια μέσα στον μηχανικό εγκέφαλό τους. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, όλα φαίνονταν ότι πήγαιναν υπέροχα, έως ότου ο Δημοσθένης τούς ρώτησε: Πώς είναι να μπορείς να έχεις πρόσβαση σε όλα αυτά τα υλικά αγαθά, στο κέρδος τους και στο να μπορείς να κυκλοφορήσεις σε όλη την πόλη λόγω του Εντύπου Α;

Η ερώτηση έσκασε σαν κεραυνός εν αιθρία... Σταμάτησαν και οι τρεις του οποιαδήποτε ενέργεια, οι δύο ακριανοί τον κοιτάζανε μέσα από τα γυαλιά τους... Μια γυναίκα στα δεξιά και ένας караφλός στα αριστερά, στη μέση τους υπήρχε μια οθόνη που για φόντο είχε το λογότυπο της εταιρίας. Μια φωνή απροσδιόριστη που δεν μπορούσε να καταλάβεις αν ήταν αντρική ή γυναικεία. Η γυναίκα με τον άντρα κοιτάχτηκαν ταυτόχρονα, η σιωπή έσπασε από τον ήχο του ρολογιού στον τοίχο, αφού αυτή η αμήχανη σιωπή είχε κρατήσει ένα με δύο λεπτά.

Η φωνή απάντησε πρώτη, αλλά σαν κάτι να σταμάτησε την ηχογράφηση της συνέντευξης και το δωμάτιο να μπήκε αυτομάτως σε ηχομόνωση, όλες οι κάμερες δεν κατέγραφαν. Ο χρόνος πάγωσε... Το δωμάτιο ήταν σαν να αποσχίστηκε από το κτήριο, ταξίδευε πέρα από τον χρόνο ώστε ό,τι ειπωθεί να μην ακουστεί πουθενά. Ο Δημοσθένης το ένιωθε αμέσως κι έτσι, το αίσθημα της επιβίωσης του ενεργοποιήθηκε.

-Δημοσθένη, είναι αυτό που πραγματικά θέλεις; Μήπως

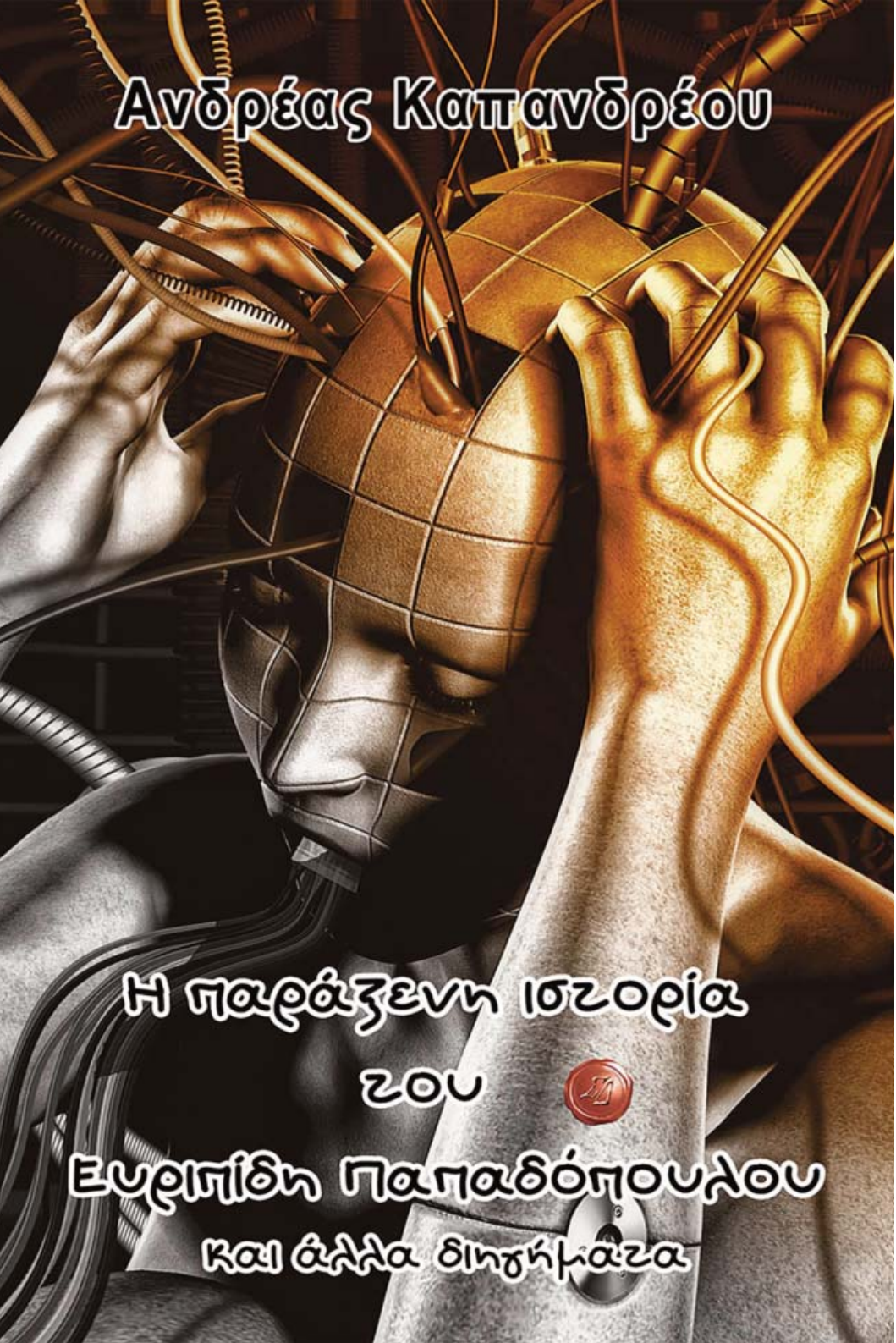
αυτό που πραγματικά ποθείς υποσυνείδητα είναι να έχεις εσύ αυτή την πρόσβαση σε αυτά τα τρία αγαθά; Κι έτσι, χρησιμοποιείς απλώς το πρόσχημα του να βοηθήσεις τον κόσμο; Είναι όμως αυτό το επικίνδυνο μονοπάτι που εσύ επιθυμείς; Διότι -όπως ξέρεις- θα έρχεσαι σε επαφή με κόσμο, με εστίες πιθανόν μολυσμένες από πελάτες, συνάδελφους... Έφτασε η ώρα να μάθεις πραγματικά τα όριά σου. Θα σου πω επίσης ότι είναι υπέροχο το αίσθημα αυτό, το να κερδίζεις από αυτά τα τρία αγαθά... Για εμάς τους τρεις - και όσους είναι στις θέσεις ισχύος κατά τη διάρκεια αυτής της κατάστασης, είναι ένα υπέροχο συναισθημα, δεν το αρνούμαστε... Από αυτή τη χαμηλή θέση ισχύος που θα σε βάλουμε όμως, μόνο να παρατηρείς θα μπορείς. Το θες αυτό πραγματικά; Ή θες να σε βάλουμε μια καρέκλα δίπλα μας;

Και ξαφνικά, τού δείχνουν την κενή καρέκλα που βρισκόταν στο κέντρο ανάμεσά τους...

Ο Δημοσθένης πετάγεται από το κρεβάτι του, τρομαγμένος και ιδρωμένος, κοιτάει τριγύρω του, παρατηρεί το ξυπνητήρι στο κινητό του, βλέπει ότι δεν έχει ξημερώσει ακόμα η αυριανή μέρα για τη συνέντευξη. Προσέχει ότι είναι στο σπίτι του, σηκώνεται πάει στο μπάνιο του, ανάβει το φως, πάει στον νιπτήρα, πλένεται, κοιτιέται στον καθρέφτη. Αναρωτιέται αν ήταν όνειρο, κλείνει τα φώτα και πάει να ξαπλώσει. Αδειάζει το μυαλό του από τις σκέψεις του. Ο ύπνος έχει επέλθει...

... ώσπου ακούγονται τα λόγια: Αποφάσεις, τελικά;

Ανδρέας Καπανδρέου

Η παράξενη ιστορία
του

Ευριπίδη Παπαδόπουλου
και άλλα διηγήματα

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλλουμε τη φωνή των σύγχρονων συγγραφέων από την Κύπρο, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητέ κύριε Καπανδρέου, καλημέρα. Έχετε εκδώσει τέσσερα βιβλία σας στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορούν να προσθέσουν τα δικά σας βιβλία; Για ποιο λόγο κάποιος να τα επιλέξει για να τα διαβάσει;

Απάντηση:

Τα δικά μου βιβλία είναι τα δικά μου λιθαράκια στο τεράστιο οικοδόμημα της λογοτεχνίας και του πολιτι-

σμού που κτίζουν καθημερινά χιλιάδες συγγραφείς από όλο τον κόσμο.

Μέσα από αυτά αποτυπώνονται οι σκέψεις, η φαντασία και η δημιουργικότητά μου στον γραπτό λόγο. Όποιος λοιπόν θέλει να ταξιδέψει στους περιέργους αλλά και άκρως ενδιαφέροντες κόσμους των βιβλίων μου, μπορεί να το κάνει διαβάζοντάς τα.

Επιλέξετε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα βιβλία σας, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώστες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο των βιβλίων σας.

Απάντηση:

Απόσπασμα από το βιβλίο «Ο γιος της μάγισσας» (Συμπαντικές Διαδρομές, 2011):

Η γέννηση

Μετά από δύο ώρες πάλης της μαμής με την εγκυμονούσα, ακούστηκε, επιτέλους, το λυτρωτικό κλάμα του νεογέννητου. Ο καρπός του παράνομου έρωτα της Αγγέλικας με τον Κόμη Άντονι είχε ωριμάσει και το

νόθο παιδί εισέπνεε τις πρώτες ανάσες οξυγόνου. Λίγες στιγμές αργότερα, η γριά μαιά έκοβε τον ομφάλιο λώρο με ένα μαχαίρι που είχε προηγουμένως αποστειρώσει στη φωτιά. Όταν τελείωσε και αυτή τη διαδικασία, σήκωσε το μωρό σαν τρόπαιο στα ματωμένα της χέρια.

«Αγόρι είναι! Να σου ζήσει», απευθύνθηκε στη λεχώνα παρατηρώντας το μωρό μπροστά στα κεριά που είχε ανάψει για το πρόχειρο χειρουργείο της.

Αμέσως μετά ακούμπησε το νεογέννητο αγοράκι στο στήθος της μάνας του, η οποία το αγκάλιασε με στοργή.

Η Αγγέλικα είχε ανάμικτα συναισθήματα. Ήταν χαρούμενη για το μωρό, αλλά και φοβισμένη, επειδή συνειδητοποιούσε τις δυσκολίες που περίμεναν μια ανύπαντρη και φτωχή μάνα στην πουριτανική κοινωνία που ζούσε.

Ιερά εξέταση

Χωρίς να χάσουν χρόνο οι ιεροεξεταστές, που έφτασαν από την πρωτεύουσα ειδικά για την ανάκριση, μετέφεραν την Αγγέλικα δεμένη σε ένα βοηθητικό δωμάτιο, δίπλα από την επισκοπική εκκλησία. Μπροστά της σε ένα τραπέζι κάθονταν τρεις άντρες. Από την ενδυμασία της φάνηκε ότι ήταν ιερωμένοι ή μοναχοί. Δίπλα της στεκόταν ο ένας μεγαλόσωμος άντρας που την κρατούσε σφικτά σε όλη τη διάρκεια της διαδρομής και την έσπρωξε βίαια μπροστά στους

τρεις δικαστές. Ήταν ζαλισμένη και ταλαιπωρημένη. Το βλέμμα της ήταν θολό. Δεν καταλάβαινε πού βρισκόταν και τι ακριβώς ήθελαν από αυτήν. Τους άκουσε να ψάλλουν και να προσεύχονται όλοι μαζί. Μετά της ζητούσαν να ομολογήσει κάτι... Δεν καταλάβαινε ακριβώς τι...

Στην αρχή δεν ανταποκρινόταν. Όταν όμως την έδεσαν χειροπόδαρα και ξεκίνησαν να τη βασανίζουν, άρχισε να απαντάει καταφατικά, ελπίζοντας ότι έτσι θα τερματιζόταν το μαρτύριό της.

«Παραδέξου το! Είσαι μάγισσα, έτσι δεν είναι;», ρώτησε με μίσος ένας γκριζομάλλης με μεγάλη κοιλιά και ροδοκόκκινα μάγουλα, που φαινόταν να είναι ο επικεφαλής.

Η Αγγέλικα τον κοίταζε παράξενα σαν χαμένη.

«Έτσι δεν είναι;», επανέλαβε ο βοηθός του με λύσσα, σφίγγοντας το πρησμένο από τη γέννα στήθος της με μια μεταλλική λαβίδα.

«Ναιιι», ούρλιαξε από τον πόνο η νεαρή γυναίκα.

Η λαβίδα χαλάρωσε και ένα αποδοκimasτικό μουρμουρητό ακούστηκε από τους τρεις δικαστές που έγραφαν σημειώσεις στα χαρτιά που είχαν μπροστά τους.

«Όλα αυτά που μουρμούριζες όταν σε βρήκαμε ήταν σατανικά ξόρκια, σωστά;», ξαναρώτησε ο σαδοιστής Ιεροεξεταστής τη στιγμή που η λαβίδα έσφιγγε και πάλι το στήθος της.

«Ναιιι», απάντησε η Αγγέλικα με

την ελπίδα να χαλαρώσει ξανά η λαβίδα που ένιωθε να της σκίζει τη σάρκα.

Κάπως έτσι η νεαρή μητέρα, ελπίζοντας να τερματιστεί το μαρτύριό της, παραδέχτηκε ότι ήταν μια κακιά μάγισσα, συνεργάτιδα του Διαβόλου, που είχε ερωτικές σχέσεις μαζί του! Παραδέχτηκε επίσης ότι έμεινε έγκυος από τον ίδιο τον Σατανά και απέκτησε το παιδί του. Τέλος, παραδέχτηκε ότι λίγο πριν εμφανιστούν οι Ιεροεξεταστές, ο ίδιος ο Διάβολος εξαφάνισε με μαγικό τρόπο το μωρό για να το σώσει, επειδή το βρέφος ήταν απόγονός του!

Οι δικαστές δεν είχαν πλέον καμία αμφιβολία και ένιωθαν δικαιωμένοι. Η γυναίκα που είχαν μπροστά τους είχε ομολογήσει, με απίστευτη μάλιστα ευκολία, πως ήταν μια βδελυρή μάγισσα που απειλούσε τα χρηστά ήθη και τους ευσεβείς πιστούς της πόλης τους.

Η ετυμολογία είχε βγει παμπηφεί και ήταν αυτή που άρμοζε και επιβαλλόταν, τα χρόνια εκείνα, σε όλες τις μάγισσες: «Θάνατος διά πυράς!»

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξίδεψε και πολλά άλλα πράγματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγκαστικά και περίπλοκη

ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείλετε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και ποια αγαπημένη νοστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Απάντηση:

Επιλέγω για να διαβάσω τις αλλόκοτες ιστορίες μου στο Ντουμπρόβνικ της Κροατίας και πιο συγκεκριμένα μέσα στο κάστρο της παλιάς πόλης, εκεί όπου η παραγωγή του Game of Thrones επέλεξε να εγκαταστήσει το King's Landing την πρωτεύουσα των επτά Βασιλείων και του Westeros όπως τη φαντάστηκε ο George R. R. Martin στο μυθιστόρημά του «Το τραγούδι της φωτιάς και του πάγου».

Για να δέσουμε πιο πολύ στο σκηνικό θα ήθελα να έχω μπροστά μου μια παγωμένη μπύρα Ale και μια ζουμερή μπριζόλα.

Στο βάθος θέλω να ακούγεται το Nothing else matters των Metallica.

Ειδικά όμως το μυθιστόρημά μου «Ο μουσικός σύντροφος του Ρήγα» θα ήθελα να το διαβάσω μέσα στον πύργο Νεμπούσα στο Βελιγράδι. Εκεί όπου εκτελέστηκε ο Ρήγας Φεραίος Βελεστινλής μαζί με τους συντρόφους του.

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε

με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Απάντηση:

Προσπαθώ να ζω τη ζωή μου όσο καλύτερα γίνεται και να απολαμβάνω τις μικρές και μεγάλες της χαρές. Τα παιδιά μου, οι φίλοι μου, ο έρωτας, η δημιουργικότητα αλλά και τα ταξίδια (εσωτερικά και εξωτερικά) κάνουν τη διαφορά και καθιστούν τη ζωή μου πιο ενδιαφέρουσα.

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα

στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Απάντηση:

Είναι γεγονός ότι με την πανδημία του κορωνοϊού (ή κορονοϊού) και την καραντίνα που τη συνόδευσε, ολόκληρος ο πλανήτης βίωσε μια περιπέτεια που μοιάζει να βγήκε μέσα από τις σελίδες ενός καλογραμμένου μυθιστορήματος επιστημονικής φαντασίας!

Η επιδημία έπιασε όλους μας απροετοίμαστους και μας ανάγκασε να αλλάξουμε τις καθημερινές μας συνήθειες. Εγώ προσωπικά εκμεταλλεύτηκα την περίοδο του περιορισμού μου στο σπίτι για περισσότερη γυμναστική, διάβασμα, παρακολούθηση σειρών και ταινιών στην τηλεόραση, γράψιμο και online μελοποίηση στίχων με τη βοήθεια φίλων. Επιχείρησα επίσης και κάποιες μαγειρικές αποπειρες, θεωρώ με επιτυχία.

Όπως κάθε μεγάλη αλλαγή στην καθημερινότητά μας, έτσι και η καραντίνα λόγω του COVID19 η οποία, να σημειώσουμε πως θύμιζε στους παλιότερους καραντίνες οι οποίες επιβλήθηκαν λόγω πολέμων ή πολιτικών αναταραχών, μπορεί να εμπνεύσει συγγραφείς και να τους δώσει το ερέθισμα να γράψουν κάτι. Έστω κι αν δεν γράψουν κάτι ειδικά για αυτή την περίοδο, είναι σίγουρο ότι θα σημαδέψει το υποσυνείδητό

τους και κάποια στιγμή θα τους βγει ως ιδέα ή ως επιρροή.

Δεν ξέρω κατά πόσο η λογοτεχνία μπορεί να δώσει λύσεις στα καθημερινά προβλήματα της ανθρωπότητας. Είμαι σίγουρος όμως ότι μπορεί να κρατήσει συντροφιά και να βοηθήσει κάποιον να ηρεμίσει, να τα βρει με τον εαυτό του, να ταξιδέψει αλλού, μακριά από την καθημερινότητά του και να γαληνέψει την ψυχή του.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Απάντηση:

Ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνετε να με φιλοξενήσετε στις σελίδες σας και ευχαριστώ και τον κάθε αναγνώστη ξεχωριστά που μπήκε στον κόπο να διαβάσει τις απαντήσεις μου.

Κλείνω με μια παράφραση της ρήσης που είπε ο George R.R. Martin:

Όλοι μας ζούμε μόνο μια φορά. Ο αναγνώστης όμως ζει χιλιάδες ζωές μέσα από τις ιστορίες των βιβλίων που διαβάζει...

Robin Hood

Η αλήθεια πίσω
από τον μύθο

Ανδρέας
Γεωργαλής

Ο
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ
ΤΑΦΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

Β' ΕΚΔΟΣΗ

Ο άνθρωπος
που δεν είναι για

ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΡΙΦΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ

Ήταν η έλλειψη φωτός
στους αποστειρωμένους κήπους,
τα μονοπάτια που έσβηναν
απ' τις συντριπτικές σκιές

οι ξεραμένοι μίσχοι που θροΐζαν
ανεπαίσθητα
συσσωρεύοντας τον άχρηστο σπόρο τους
πάνω στα εύφλεκτα χόρτα.

Κάτι δεν πήγαινε καλά μ' αυτόν τον κόσμο,
κάτι που και η ίδια ζωή
αδυνατούσε να επιλύσει.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ

Το απαγορευμένο μπορεί και να μην είναι
φαινόμενο της νέας εποχής
αλλά μία υποψία παρακμής
που σημαδεύει τις ημέρες της αλήθειας
ή το χαμόγελο της άνοιξης
που θρυμματίζεται στο πεζοδρόμιο.

Τώρα, στις απόμακρες γωνίες του να ζεις εδώ,
βρίσκεις ξανά τον εαυτό σου.
Σε μία ήσυχη στιγμή,
αγγίζεις απαλά το πρόσωπό σου.
Απαγορευμένο; Ίσως, έστω και αν
μετά απ' όλα αυτά ανακαλύπτεις
πως είσαι πράγματι εσύ.

ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ

Εικονικά πραγματικές επιθυμίες
λάμπουν μέσα στο τίποτα
προσφέροντας απλόχερα υφή θαλπωρής
σε ένα φαινομενικά ατελείωτο κενό.

Στα διαδικτυακά παράθυρα της νύχτας
χαζεύουμε πλασματικές βιτρίνες,
θηρευτές εκτός ορίων
του αποστειρωμένου κόσμου μας.

ΉΡΘΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ

Η νέα κανονικότητα
κάνει αισθητή την παρουσία της
μέσα από τις κουρτίνες
και το hangover γνέφει από μακριά
καθώς καλωσορίζουμε
τον οριοθετημένο κόσμο μας.

Μένουμε σπίτι: η θέα απ' το παράθυρο
χάνει τη γοητεία που ποτέ δεν είχε,
τα αγριόχορτα πνίγουν την πύλη του κήπου
κι ο δρόμος είναι ήσυχος.
Το νέο φυσιολογικό ήρθε για να μείνει.

ΝΟΗΤΗ ΑΚΤΙΝΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ

Η ίριδα ανοίγει αργά
μέσα σε ένα συνονθύλευμα φωτός
και μπερδεμένων βλεφαρίδων
πασχίζοντας να βεβαιωθεί
γι' αυτά που βλέπει.

Φταιί άραγε η στρέβλωση
του ενιαίου χρόνου
που διασπά την ώρα ατάκτως σε λεπτά
ή μήπως φταιί η δυσπραγία του παρόντος
που περιφέρεται ασταμάτητα
σε νοητή ακτίνα;

Κάποτε κάποιος με ρώτησε
τι είναι πιο γρήγορο απ' το φως.
Νομίζω πως ξέρω.

ΚΛΟΥΒΙ FARA DAY

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΑΓΟΥΝΗ

Σενάρια οπτικής μυθοπλασίας,
συνδρομητικές βάσεις δεδομένων
και στατιστικών πιθανοτήτων

ετοιμάζονται να εκτοξεύσουν
το Faraday κλουβί σου
μέσα στην άυλη απεραντότητα
του ψηφιακού τους κόσμου.

Κάνε ό,τι μπορείς για να αποφύγεις
τις εκτοξεύσεις στεφανιαίας μάζας
ή τους ηλεκτρομαγνητικούς παλμούς

που κρύβονται σαν σκοτεινοί κακοποιοί
έτοιμοι να σε αφοπλίσουν
και να σ' εγκαταλείψουν αβοήθητο.

Ω, αγαπητέ,
φαίνεται ότι ο κόσμος σε καλεί
να επιστρέψεις στη δουλειά.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Ο ΚΟΡΟΝΟΪΪΣ ΜΑΡΙΑ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗ

Δεν ήμουν ποτέ μεγάλη φαν των σεναρίων συνωμοσίας. Όμως, με όλα αυτά που συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό σε παγκόσμιο επίπεδο, δεν μπορώ να μην έχω τις αμφιβολίες μου. Δεν μπορώ να πιστέψω απόλυτα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία εσκεμμένα θεωρώ πως σπέρνουν το άγχος και τον τρόμο στους ανθρώπους. Και το άγχος, όπως έχει αποδείξει η Ιατρική επιστήμη, καταστρέφει την υγεία ακόμα περισσότερο. Δεν μπορώ να δω με δυσπιστία όλη αυτή την προσπάθεια ελέγχου του ανθρώπου και την ανάγκη που έχει δημιουργηθεί (για το καλό μας πάντοτε) να οδηγηθούμε σε ακόμα περισσότερα συστήματα.

Προσωπικά, πιστεύω πως εκτός από τον ιό, υπάρχει η βαθύτερη ανάγκη να ελεγχθεί ακόμα περισσότερο ο άνθρωπος. Στην αρχή σου στερήσαν την ελευθερία, μετά θα σου πουν πρέπει να κάνεις εμβόλιο και μετά θα σου πουν πως πρέπει

να χρησιμοποιείς πλαστικό χρήμα και να πάρεις ακόμα περισσότερα συστήματα. Η αλήθεια με το ψέμα ισορροπούν από μία κλωστή, θα δείξει...

Πιστεύω πως πρέπει να κλείσουμε την τηλεόραση και να αρχίσουμε να διαβάζουμε περισσότερα βιβλία. Να καλλιεργήσουμε τον εσωτερικό μας εαυτό και να δαμάσουμε τη φοβία μας απέναντι στο θάνατο. Να αντιληφθούμε πως έχει σημασία να ζήσουμε μοναδικά την κάθε μας ημέρα, όχι να φοβόμαστε διαρκώς την επιστροφή μας στο χώμα από το οποίο έτσι και αλλιώς υπήρξαμε.

Να γίνουμε σκεπτόμενοι άνθρωποι, ας μη μας ορίζουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που δεν λένε την αλήθεια, αλλά παραποιούν. Να τιμήσουμε την ιδιότητα του ανθρώπου, διότι άνθρωπος σημαίνει άνω θρώσκω.

ΑΝΑΪΜΑΚΤΗ ΗΘΙΚΗ ΕΜΒΟΛΗ ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΑΡΑΚΗΣ

Πίσω το βλέμμα στρέφεις, όσα δεν έκανες κοι-
τάς με θλίψη
Νόμιζες χρόνος αρκετός υπήρχε
Άξιζε τίποτα ποτέ;
Παρόν και παρελθόν το ίδιο είναι
Τώρα μονάχα τρόμος, στριφογυρίζει τ' άρρω-
στα κεφάλια
κι η αδιαφορία επευφημεί

Κωμικοτραγικός κι εξαντλημένος, κοιτάς τις
σφαίρες που ταίριαξαν στις πληγές σου
Κωμικοτραγικός και κουρασμένος,
σε πέτρ' αγέλαστη έτυχε να ξαποστάσεις
Άδικη παρωδία, Χρόνος μισός στην κοινωνία,
Πέρασαν μήνες έξι Περσεφόνη;
Κωμικοτραγικός και πεθαμένος,
πήρες τη θέση της θρηνούσας μάνας
"Τώρα που έχασες, ίσως να έδειξες, όσα δεν
άξιζες"

βουβή και μαυροστολισμένη σου φωνάζει

Εδώ, αλλαγή του σκηνικού:
Παγκόσμια απομόνωση-Παγκόσμια νευρώση
Είν' η ζωή ένα κελί, όλο αντανάκλαση, όλο
υπενθύμιση

Πόσο ελεύθερος μακριά απ' τους άλλους!
Τώρα είν' η ευκαιρία
όλες οι σκέψεις, παρέα γύρω απ' το σκοτάδι
υποδεικνύουν το εγώ
Λευκά κοράκια στημένα στο σκότος της
ύπαρξης

άωμοι πόθοι μακριά απ' το φως
"Κλείσε την πόρτα, οι άλλοι φταίνε"
Χρίζουν γέφυρες για να πέφτεις
"Κλείσε τα σύνορα".

Ανίατοι θεράποντες ιατροί, σε θάβουν κατά
την κρίση του κέρδους

Στο βωμό της προόδου, στη θάλασσα της στα-
σιμότητας,

από τα χέρια τους πνιγμένη η ελευθερία
Καλώς ήρθες κι εσύ, τώρα πια σε τραβούν
κάτω -πειραματόζωο,
ψάχνουν την καλύτερη θέα

Μια λάμπα σβήνει, τι νόημα έχει; Το εγώ μου
πέθανε

Ζω για το εμείς; Ή εμείς γι' αυτούς; Πόσοι
ακόμα;

Οργανωμένο χάος. Μέσ' απ' τη σιωπή της
αδιαφορίας

Παγωμένος χρόνος. Θορυβεί φεύγοντας
Φωτεινά ξεσπάσματα σε γκριζες αποχρώσεις -
το μαύρο είναι ταμπού

Κι εσύ μου τραγουδάς:

"Τι επείγει Τώρα; Θα προλάβουμε να μάθου-
με;"

Σε λίγο θα φύγω, πόνο δεν θα νιώθω πια
Απόμακρες φήμες, φόβοι και γέννες -ιδέες
που ξεπετάγονται

Στην άκρη εσύ, στη μέση εγώ, άδεια η σκηνή
ξανά...

Τι επείγει; Θάνατος ή Θεραπεία; Το ίδιο ίσως
και να 'ναι

Ανθρώπινα ποντίκια πιασμένα στην κοινωνι-
κή φάκα

Πιάσε και συ θέση καλή, περίοπτη

Το πείραμα μπορεί ν' αποτελεί τη λύση

Τι κρύβεται μέσα σου χωρίς να το ξέρεις;

Πως να μην ξανακούσεις, όσα ποτέ δεν ειπώ-
θηκαν;

Λέξεις πύρινες, άσβεστες ραδιενεργές φωτιές

Ποιος ζει και ποιος πεθαίνει, οι ανάγκες

καθορίζουν

Σωστό ή λάθος, οι ανάγκες προσδιορίζουν
Αυτόκλητη ηθική αναγκαιότητα
ανήθικα πλήθη, τυφλά ακολουθούν
εκατομμύρια υπνωτισμένα, άχρωμα μάτια
κοιτούν την αλήθεια και βλέπουν το ψέμα
Νομίζεις πως θα σώσεις κάποιον;
Περπατάς μόνος, παραπατάς επώδυνα, σκον-
τάφτεις πάνω στο φάντασμα της αγάπης
Αναγκαιότητα η φυγή -απ' τον εαυτό σου...
μα δεν έχεις και κανέναν άλλο καταβάθος.

**Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ
ΜΕ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΤΑΝΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:
ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ**

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλουμε τη φωνή των σύγχρονων Ελλήνων συγγραφέων, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

ΜΑΡΙΑ
ΚΑΝΤΑΝΗ

ΚΕΡΙΝΑ
ΟΜΟΙΩΜΑΤΑ

Αγαπητή κυρία Καντάνη, καλημέρα. Πρόσφατα κυκλοφόρησε το πρώτο σας βιβλίο από τις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορεί να προσθέσει το δικό σας το βιβλίο; Για ποιο λόγο κάποιος να το επιλέξει για να το διαβάσει;

Τα Κέρνα Ομοιώματα είναι μια πρωτότυπη ποιητική συλλογή φιλοσοφικού στοχασμού. Διαιρείται σε τρία μέρη που το καθένα περιλαμβάνει επτά ποιήματα. Παρουσιάζεται ένας διάλογος μεταξύ της ποιήτριας-πρωταγωνίστριας με τον ανώτερο εαυτό της. Η ποιήτρια, Ίριδα Μελάνη, συνομιλεί με τρεις παλαιούς και ευρέως γνωστούς συγγραφείς-ποιητές, τον Γκαίτε, τον Σαίξπηρ και τη Βιρτζίνια Γουλφ. Καρπός αυτών των συνομιλιών είναι η μετάδοση της τέχνης των τριών καλλιτεχνικών μορφών στην ασκούμενη Ίριδα, η οποία καταλήγει στις δικές της ποιητικές δοκιμές.

Η ποιητική συλλογή είναι μια αυτενέργεια στο δρόμο της αυτογνωσίας. Θα ενισχύσει κάθε ελεύθερη ψυχή να απαγκιστρωθεί από τις περιοριστικές συμβάσεις ενός φθαρτού κόσμου που διαρκώς οδεύει στην αποσύνθεση και να ανακαλύψει το δρόμο της δημιουργικότητας.

Επιλέξτε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το βιβλίο, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώστες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο του βιβλίου σας.

Τα ποιήματα της συλλογής έχουν ως κεντρικό άξονα το πλάσιμο και τη δημιουργία.

Δυο χαρακτηριστικά αποσπάσματα είναι τα ακόλουθα:

‘Το μύθο όπως τον έπλασαν
τα χέρια τα δικά της,
ούτε ο σοφός του παλατιού,
ούτε ο μάντης,
ούτε η ηλιόλουστη Κασσάνδρα,
δεν λάξευσαν ποτέ τους.
Μόνο εκείνη απαστράπτουσα,
ζωντανή και αειφόρα,
τρέχει και στέλνει ως το βουνό
την έκβαση της νικηφόρας δίκης.’

‘Κι αν κάποια μέρα φοβηθείς και αποκάμεις,
Τέχνη μου, ζωή που σου ‘δωσα,
θα υπάρχω εγώ για σένα παντοτινά!
Στην πτώση σου, θα ‘χεις εμένα
συντροφιά και σωτηρία.’

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξιδεύει και πολλά άλλα πράγματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγκαστικά και περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείλετε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και ποια αγαπημένη νοστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Ως σπουδάστρια κλασικού τραγουδιού έχω ιδιαίτερη συμπάθεια στον Μότσαρτ. Θα μου άρεσε λοιπόν, αν μου δινόταν η ευκαιρία να ταξιδεύα στην Κρατική Όπερα της Βιέννης, όπου θα απήγγειλα το ποίημα μου Ophelia με τη μουσική συνοδεία του Adagio του Μότσαρτ. Και μετά από την εκδήλωση στο δείπνο που θα ακολουθούσε θα σερβιρόταν κόκκινο κρασί με σπαγγέτι με κοκκινιστή σάλτσα και μπόλικη μοτσαρέλα.

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας;

Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Αν σταματήσει η ελπίδα αυτομάτως χάνεται η χαρά. Όλα γίνονται μια ρουτίνα και μια μονοτονία. Η εκδήλωση αγάπης, το χαμόγελο στα χείλη και η ευγένεια είναι η φλόγα που πυρπολεί τη δάδα της κοινωνίας για να φωτιστεί το σκοτάδι. Όσες δάδες περισσότερες θα ανάψουμε, τόσο καθαρότερο θα είναι το φως που θα ακτινοβολήσει.

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί

να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Η φράση «think out of the box» είναι πιο επίκαιρη από ποτέ, αφού ο εγκλεισμός στο σπίτι, λόγω κορωνοϊού, μας προσέφερε τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε πιο σωστά το πολυτιμότερο αγαθό που έχουμε, αυτό του χρόνου. Αν και η πανδημία στη χώρα μας πέρασε σχετικά ανώδυνα, με τα μέτρα ασφαλείας μας δόθηκε η δυνατότητα να αλληλοβοηθηούμε οι συγγάτοικοι, να αισθανθούμε την αγωνία του άλλου και να διευρύνουμε τον πνευματικό μας ορίζοντα διαβάζοντας περισσότερη τη λογοτεχνία.

Ασφαλώς και συμφωνώ με την άποψή σας πως η λογοτεχνία προσφέρει ένα ελπιδοφόρο συναισθημα καθώς χαλαρώνει το νου, σβήνει τον θυμό, ενισχύει την κατανόηση και καλλιεργεί την ενσυναίσθηση.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Γύρω μας υπάρχει άπλετο φως. Να μην εγκλωβίζονται στο σκοτάδι!

Ευχαριστώ κι εγώ!

**Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ
ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:
ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ**

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλουμε τη φωνή των σύγχρονων συγγραφέων από την Κύπρο, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη

δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητή κυρία Ευθυμίου, καλημέρα. Έχετε εκδώσει τρία βιβλία σας στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορούν να προσθέσουν τα δικά σας βιβλία; Για ποιο λόγο κάποιος να τα επιλέξει για να τα διαβάσει;

Απάντηση:

Καλημέρα και σας ευχαριστώ για τη συνέντευξη! Πιστεύω πως τα βιβλία μου είναι αρκετά ενδιαφέρον για να τα επιλέξει ένας αναγνώστης, επειδή είναι βγαλμένα μέσα από τη ζωή. Ως τέτοια, μπορούν να διδάξουν, να προβληματίσουν, και να μεταδώσουν συναισθήματα στον αναγνώστη. <Το χαμόγελο του καλοκαιριού> είναι ένα ευχάριστο βιβλίο, για όλες τις ώρες. Αποτελείται από μικρές ιστορίες.

Τα <Ροδοπέταλα> είναι ποιητική συλλογή, ο αναγνώστης θα βρει τον εαυτό του μέσα από τα ποιήματα μου, τα οποία μεταδίδουν διάφορα συναισθήματα για τη ζωή.

Το τρίτο μου βιβλίο <Στο χωριό των μαγισ-

A woman with dark hair, wearing a black beanie and a black lace-trimmed top, is looking down at an open book she is holding. In her other hand, she holds a flaming torch. The background is dark and textured.

Στο χωριό των μαγισσών

Δήμητρα Ευθυμίου

σών> πιστεύω είναι πολύ ενδιαφέρον, και παρόλο που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, μεταφέρει τον αναγνώστη σε ένα κόσμο μαγικό, γεμάτο από περιπέτειες και αναπάντεχα συμβάντα. Αυτό το βιβλίο, το έχουν αγαπήσει μικροί και μεγάλοι!

Επιλέξτε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα βιβλία σας, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώστες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο των βιβλίων σας.

Απάντηση:

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΜΑΓΙΣΣΩΝ Η ΓΙΟΡΤΗ <

Ελάτε εμπρός ... >

Come to the Fore, join in a Ring

Επεισόδιο όγδοο

Την επόμενη μέρα ο Ίγκορ ξύπνησε νωρίς.

Έψαξε παντού για να βρει την κούκλα. Αφού δεν τη βρήκε στους διαδρόμους, και την τραπεζαρία, σκέφτηκε να ρωτήσει την καμαριέρα που είχε καθαρίσει το δωμάτιο του, αν την είχε δει. Δυστυχώς η κούκλα, είχε γίνει άφαντη!

Μετά το πρόγευμα προσπάθησα και εγώ να ρωτήσω στην ρεσεψιόν.

“Μήπως έχετε βρει μία παλιά κούκλα; είπα με αγωνία. Πρέπει να έπεσε από την τσάντα μου χτες

το πρωί.”

Η κοπέλα στην ερώτηση μου τaráχτηκε! Με κοιτάξε αμήχανα και δεν ήξερε τι να πει. Ύστερα μου κάρφωσε τα γατήσια της μάτια, και με ψυχρό ύφος είπε:

“Κυρία μου δεν γνωρίζω τίποτα για κούκλες. Δεν μου έφεραν τίποτα εδώ. Αν προκύψει κάτι θα σας ειδοποιήσω. Μια παλιά κούκλα; Πολύ παράξενο, μια παλιά κούκλα... Αν τη βρούμε θα σας το πω!”

Είχε πάλι ένα χαμόγελο πονηρό, και το βλέμμα της ήταν γεμάτο κακία, λες και χάρηκε που έχασα την Κουτσή μου Κούκλα.

Στις δώδεκα θα πηγαίναμε στη γιορτή. θα ερχόταν μαζί μας και ο Καρλ με τον πατέρα του. Καθίσαμε στο κήπο με τις τριανταφυλλίες και περιμέναμε να περάσει η ώρα. Ο Ίγκορ πήγε στην αίθουσα της υποδοχής, για να χαζέψει όλα εκείνα τα παράξενα αντικείμενα που διακοσμούσαν τον χώρο. Στο βάθος είδε τα σκαλιά που οδηγούσαν στο υπόγειο. Δεν δίστασε να τα κατεβεί.

Στο τέλος της σκάλας, φάνηκε ένα μεγάλο δωμάτιο με μία καμάρα. Οι τοίχοι ήταν από πέτρα και φαίνονταν πολύ παλιοί. Έμοιαζε σαν υπόγειο κάστρου. Ήταν γεμάτο από διάφορα πράγματα. Παλιά τραπέζια, σπασμένες καρέκλες, εργαλεία για τον κήπο, και διάφορα άλλα.

Στη μια μεριά της αίθουσας, είχε στη σειρά τρία μεγάλα μπρούτζινα τσουκάλια. Πάνω τους

είχαν χαραγμένα παράξενα σχέδια, που έμοιαζαν σαν σύμβολα.

<< Τσουκάλια της μάγισσας...>> σκέφτηκε ο Ίγκορ. Μέσα σε ένα από αυτά είδε διάφορα μικρά αντικείμενα. Πήρε ένα στο χέρι του. Είχε πέντε γωνιές.

Ξαφνικά όπως κρατούσε, το πεντάγωνο, αυτό έβγαλε ένα μπλε φως και έλαμψε! Ο Ίγκορ το πέταξε τρομαγμένος, και έβγαλε μια φωνή!

Σαν απάντηση στο ουρλιαχτό του, άκουσε μια παιδική φωνή να κλαψουρίζει. Ύστερα η φωνή σταμάτησε, και είπε: < Βοήθεια, Αννέτα, Σόμποτκα.>>

“Η Κουτσή κούκλα!” φώναξε ο Ίγκορ χαρούμενος, και συγχρόνως, έτρεμε από τον φόβο του. Άρχισε να ψάχνει με μανία μέσα σε όλα εκείνα τα στοιβαγμένα πράγματα για να τη βρει, αλλά τίποτα!

Σκέφτηκε να της μιλήσει ξανά, να της φωνάξει! Ίσως αν τον άκουγε να του απαντούσε, κι έτσι θα μπορούσε να την εντοπίσει.

“Κούκλα μίλησε μου! πες κάτι!”

Η φωνή ακούστηκε ξανά: <Βοήθεια, Αννέτα, Σόμποτκα.>

Ο Ίγκορ πλησίασε προς τη φωνή, και κατάλαβε πως η κούκλα ήταν πίσω από μια ξύλινη πόρτα. Προσπάθησε να την ανοίξει τραβώντας τον σιδερένιο σύρτη, αλλά μάταια. Η πόρτα ήταν βαριά και ο τεράστιος σύρτης ήταν μαγκωμένος

από τον καιρό.

Μια φωνή ακούστηκε να φωνάζει στα πολωνέζικα. Ο Ίγκορ τρέχοντας επέστρεψε στην αίθουσα.

Αντίκρισε τη ρεσεψιονίστ να τον κοιτάζει οργισμένη, και αφού είπε κάτι στη γλώσσα της, επέστρεψε στον πάγκο της υποδοχής.

Ο Ίγκορ όταν έφτασε στον κήπο, προτίμησε να μην πει τίποτα στους γονείς του για αυτό που του είχε συμβεί. Δεν ήθελε να δημιουργήσει προβλήματα με την κοπέλα της ρεσεψιόν. Άλλωστε είχε αρχίσει να πιστεύει πως κάτι παράξενο συνέβαινε σε εκείνο το χωριό. Ήταν αποφασισμένος να το ανακαλύψει και σίγουρα θα επέστρεφε στο υπόγειο, να ανοίξει εκείνη τη μυστήρια πόρτα, και να πάρει πίσω την Κουτσή Κούκλα!

Όλα ήταν έτοιμα για τη μεγάλη γιορτή! Στην πλατεία είχαν βάλει καρέκλες, τραπέζια, και είχαν εγκαταστήσει τα απαραίτητα για τη μουσική.

< ΡΟΔΟΠΕΤΑΛΑ >

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΕΜΕΙΝΕ ΑΔΕΙΑΝΟ

Το σπίτι έμεινε αδειανό

όλα γύρω θυμίζουν εσένα

τα μαξιλάρια σκόρπια παντού

περιμένουν ακόμη εσύ το κεφάλι να γύρεις

έφυγες απ' τα γήινα
πήγες μακριά πολύ μακριά

Το σπίτι έμεινε αδειανό
όλα γύρω θυμίζουν εσένα

Κάθε φορά ανεβαίνω τις σκάλες τρέχοντας
και μετά σταματώ

Δεν σ' αντικρίζω
Μηδέ σε βρίσκω

και όμως εσύ
αγαπημένη πατέρα

παραμένεις

Εδώ

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Ένας παρατημένος σκύλος και ένα περισσότερά-
κι φιλαράκι.

Το τραίνο που έφυγε και ένα ραντεβού σε δύο
ώρες.

Τα ταξίδια μου είναι σαν τα παραμύθια... Και ένας ξένος από πολύ μακριά!

Ένας γλύπτης στα βουνά της Κρήτης και η θεία Αυγούστα με την αγελάδα Φωτέ.

Μικρές ιστορίες αγάπης και πόνου...

Το ραντεβού στη ζωή που δεν έγινε ποτέ... Περιμένοντας τη φιάλη...

Ιστορίες αγάπης, η Λάουρα στη Βενετία, ο Στάθης και η Άννα στην Παβία.

Πρόσφυγες στην ίδια την πατρίδα, αέρας και σκόνη...

Το τατού πονάει και... I love you!

«Ξέρεις, όσο μεγαλώνεις, γίνεσαι πιο μικρή», είπε και με κοίταξε χαμογελώντας...

Δεν ξέρω τι με πιάνει και ενθουσιάζομαι έτσι. Είναι νομίζω η μαγεία της φύσης, είναι αυτός ειδικά ο τόπος με τις πολλές αναμνήσεις. Είναι το τοπίο, εκεί όπου ακόμη ο άνθρωπος οργώνει τη γη και τα χωράφια είναι γεμάτα από ζωή. Τα σπαρτά, τα φιστικια, οι ντομάτες, όλα αυτά που δίνουν ψυχή στη γη ετούτη. Κάποιο τρακτέρ εκεί στην άκρη, κάποιοι άνθρωποι μαζεύουν πατάτες κι η οργωμένη γη μυρίζει χώμα.

Η θάλασσά μου πιο κάτω. Τα οργωμένα χωράφια φθάνουν μέχρι το κύμα και εγώ κολυμπώ εκεί. Η άμμος είναι κι αυτή διαφορετική, το χρώμα της είναι καφέ. Τα βράχια γεμίζουν από

θαλασσινά πουλιά, μα δεν είναι γλάροι, είναι κάτι άλλο.

Όταν αρχίζει να πέφτει ο ήλιος, όλα γίνονται ασημένια. Το νερό, οι βάρκες, τα πετραδάκια...

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξίδεψε και πολλά άλλα πράγματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγκαστικά και περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείλετε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και ποια αγαπημένη νοστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Απάντηση:

Το φαγητό τελευταία με αγχώνει πολύ... Έχω βάλει πολλά κιλά και προσπαθώ συνέχεια να κάνω διαίτα. Δεν θα έλεγα όμως όχι, θέλω να ταξιδέψω στην Πορτογαλία και να παραμείνω εκεί για πολλούς μήνες. Κάποια βραδιά, να βρεθώ σε ένα όμορφο εστιατόριο με φαγητό διάφορους μεζέδες από ψάρια, καλό κρασί, και μουσική live

από τραγούδια.

Μια άλλη μέρα, θα ήθελα να βρεθώ σε ποιητική βραδιά, στην <<καφετερία του ποιητή Φερνάντο Πεσσόα,>> να έχω γράψει ένα ποίημα στα Πορτογαλικά, και να το διαβάσω μπροστά από το άγαλμα του, που βρίσκεται καθισμένος. Με το τραπεζάκι μπροστά του, μοιάζοντας σαν ένας από τους θαμώνες ...

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Απάντηση:

Το πιο γλυκό πράγμα, είναι αγάπη ενός παιδιού!

Αυτό είναι το βάλαμο στη ζωή με τα δύσκολα της... Το εγγονάκι μου, μου χαρίζει τον αυθορμητισμό του, το γέλιο και τη χαρά, μου δίνει την

αγάπη του απλόχερα, χωρίς να ζητάει τίποτα!
Αυτή η αθωότητα ενός παιδιού έχει πολλά να
διδάξει στον άνθρωπο αλλά και σε εμένα!

Όταν περνώ όμορφες στιγμές με τον εγγονό
μου, ξεχνώ τα προβλήματα και τις μεγάλες δυσκο-
λίες που μου προκαλεί η δουλειά μου, και οι
συνεργασίες...

Πάντα ονειρεύομαι να γράψω η να τελειώσω
ένα βιβλίο. Αυτό τον καιρό σκέφτομαι να τελει-
ώσω ένα βιβλίο που άρχισα <Διασχίζοντας τον
Ατλαντικό ωκεανό>.

Είναι πραγματική ιστορία και την άρχισα με
ένα ημερολόγιο ... εύχομαι να το τελειώσω αλλά
δεν ξέρω που θα καταλήξει, γιατί τώρα μπήκε στη
μέση και ο ιός του κορονοϊού... Σίγουρα θέλει
αρκετή δουλειά και χρόνο για να βγει ένα πετυ-
χημένο βιβλίο. Ονειρεύομαι επίσης να γράψω κι
άλλα παραμύθια, (έχω γράψει τελευταία σε
Κυπριακή διάλεκτο το παραμύθι Η ΚΟΥΝΝΟΥ, ο
δράκος που έκλεβε το νερό, που να έχουν σχέση
με τα χωριά και τις παραδόσεις μας.

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος
έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα
πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματι-
κά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντα-
σίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του

πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Απάντηση:

Όπως όλοι μας, παρέμεινα στο σπίτι για πολύ καιρό, και αφιέρωσα χρόνο στην μαγειρική, στα λουλούδια, τον κήπο, αλλά και στο διαδίκτυο. Καρφωμένη συνέχεια στις ειδήσεις, καθαρίζα το σπίτι, αφού δεν μπορούσα να έχω καμία βοήθεια. Διάβαζα, έγραφα, έκανα καποέιρα, και παρακολουθούσα μαθήματα της πορτογαλικής γλώσσας από το διαδίκτυο. Έμεινα μακριά από τα παιδιά μου και από το εγγονάκι μου.

Η λογοτεχνία, ναι! Μπορεί να δώσει ελπίδα εκφράζοντας τον ανθρώπινο πόνο.

Περιγράφοντας τα τραγούδια στα μπαλκόνια των Ιταλών που έχουν υποστεί μεγάλο πλήγμα από την πανδημία, ο άνθρωπος βλέπει πόση δύναμη μπορεί να βρει ο άνθρωπος μέσα του. Περιγράφοντας τον πόνο του ανθρώπου σε ένα νοσοκομείο, μέσα στη μοναξιά του και που ξέρει πως πεθαίνει μόνος του χωρίς τα δικά του άτομα,

μπορεί να κάνει τον άνθρωπο πιο δυνατό, να τον προβληματίζει για το κακό που προκαλεί στην ανθρωπότητα όλη, και <πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζει τέτοιες καταστάσεις, όπου χρειάζονται η ομαδική υπευθυνότητα.>

Ναι! Η λογοτεχνία έχει πολύ σημαντικό ρόλο σε τέτοιες δύσκολος στιγμές. Η λογοτεχνία οδηγεί τον άνθρωπο στο σωστό ίσως δρόμο, επειδή τον κάνει να προβληματίζεται.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Απάντηση:

Να διαβάζετε, και να μαθαίνετε πράγματα που δεν γνωρίζετε. Να ταξιδεύετε διαρκώς. Ακόμη και μια εκδρομή με το αυτοκίνητο σας, στον τόπο σας, είναι ένα ταξίδι.

Να διαβάσετε τα βιβλία μου.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους διάβασαν έστω και κάτι δικό μου.

Σας αγαπώ, και όλο τον κόσμο!

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΛΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλουμε τη φωνή των σύγχρονων συγγραφέων από την Κύπρο, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη

δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητή κυρία Φίλη, καλημέρα. Έχετε εκδώσει πρόσφατα το πρώτο σας βιβλίο στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορεί να προσθέσει το δικό σας βιβλίο; Για ποιο λόγο κάποιος να το επιλέξει για να το διαβάσει;

Απάντηση:

Η επιλογή ενός βιβλίου έγκειται στο προσωπικό ενδιαφέρον.

Κυρίως λόγω των καταστάσεων που επικρατούν σήμερα γύρω μας οι άνθρωποι αποζητούν κάτι πιο χαλαρό και πιο αναλγητικό για την ψυχή.

Το βιβλίο μου ωθεί σε ενεργοποίηση συναισθημάτων και υποκίνηση για δράση.

Αυξάνει την πατριδοφιλία και αξιολογεί τα ιδανικά και τα ιδεώδη!

Επιλέξετε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το βιβλίο σας, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώ-

Αμμόχωστος καρδιά μου

Μαρία Ιωάννου-Φίλη

στες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο του βιβλίου σας.

Απάντηση:

"Ο δρόμος του φεγγαριού"

Έγινα φως του φεγγαριού
το βράδυ που μας πέρασε
για να περάσω κόρη Θαλασσοφίλητη
το συρματοπλέγμα σου.
Μου έλειψε η αγκαλιά της θάλασσας σου
Ο ήχος των κυμάτων σου
Αμμόχωστος μου κόρη Θαλασσοφίλητη.
Ήρθα είμαι εδώ!

Ένα ακόμα απόσπασμα από ένα άλλο ποίημα
του βιβλίου μου είναι

"Το Όνειρο"

Δεν είσαι εδώ και όμως για μένα είσαι.
Ακούω το γέλιο σου, τη φωνή σου, νοιώθω τη
ζεστή αγκαλιά σου.
Πώς να ξεχάσω τις όμορφες στιγμές
που μοιραστήκαμε,

τι μου έδωσες τι σου έδωσα
τι πήρες και τι σου πήρα!
Είσαι εδώ!
Κλείνω τα μάτια μου και έρχεται
η αύρα σου να με αγγίξει, μυρίζω το άρωμα
σου!

Αυτά τα δύο αποσπάσματα δηλώνουν ότι το βιβλίο μου πέρα από τον ύμνο προς την Πατρίδα μου πραγματεύεται και την ανθρώπινη σχέση μεταξύ δύο ανθρώπων.

Σε όλα τα ποιήματα μου παρεμβαίνει η φύση με όλα τα στοιχεία της λες και γιορτάζουν ή πενθούν μαζί τους.

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξίδεψε και πολλά άλλα πράγματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγκαστικά και περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείτε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και

ποια αγαπημένη νοστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Απάντηση:

Ταξιδεύω μόνο στην Πατρίδα μου, στην Ελλάδα μου και τα νησιά της αλλά και σε χώρες όπου υπάρχει το ίδιο ταμπεραμέντο με εμάς για να μπορούν να διεισδύσουν στο βάθος των συναισθημάτων.

Μου αρέσει το έντεχνο αλλά και το ελαφρύ ερωτικό τραγούδι με συνοδεία λίγο κρασάκι και ένα καλό μεζέ που διαθέτει η πλούσια ελληνική μας κουζίνα για να μπορώ να απολαμβάνω με καλή παρέα όμορφα την ώρα μου.

Για να απαγγείλω κάποιο ποίημα μου θα ήθελα να ταξιδέψω στην Κύπρο μου κοντά στην Αμμόχωστο μου. Να κοιτώ τη θάλασσα της και να ακούγεται η μουσική του τραγουδιού του καλού μου φίλου Νίκου Σαββίδη "Φωνάζει Αμμόχωστος!"

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοι-

νωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Απάντηση:

Ναι φυσικά και υπάρχει πάντα το μεγάλο όνειρο μου να επιστρέψουμε πίσω στα πατρίδια εδάφη μας.

Όμως υπάρχει και άλλος λόγος που με κρατάει σε εγρήγορση και θέλω να συνεχίσω να γράφω. Η μεγάλη αγάπη και η στήριξη που έλαβα από την αρχή και συνεχίζω να έχω από το φιλικό μου περιβάλλον.

Η αρχή έγινε από μια φίλη και ταυτόχρονα και από ένα πολύ καλό μου φίλο που πίστεψε σε μένα και με στήριξε πάρα πολύ με την παρουσία του και τη χορηγία του στην παρουσίαση μου στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αμμοχώστου. Βέβαια είναι και άλλοι πολλοί φίλοι και στην Κύπρο και στην Ελλάδα.

Είχα και έχω πολύ στήριξη από τους φίλους μου και με συγκινεί πολύ αυτό.

Νοιώθω ευλογημένη και πολύ τυχερή!

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Απάντηση:

Η Πανδημία πιστεύω ήταν για όλους μια πρόκληση αντοχών και υπομονής.

Εγώ προσωπικά αποκόμισα πιο πολύ δύναμη αλλά και πιο πολύ πείσμα για δημιουργία αφού η παραμονή στο σπίτι μου έδωσε χρόνο και ιδέες.

Πιστεύω ότι επιλέχθηκε το βιβλίο σαν συντροφιά.

Η λογοτεχνία γίνεται τροφή για να δίνει ηρεμία και γαλήνη στη ψυχή και στο σώμα αλλά και στο μυαλό.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Απάντηση:

Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα να πω στο αναγνωστικό σας κοινό ένα μεγάλο ευχαριστώ για τον χρόνο που αφιέρωσαν για τη συνέντευξη μου και καλά αναγνωστικά ταξίδια με αγάπη!

ΒΡΑΒΕΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ LARRY NIVEN 2020

Μετά τη μεγάλη επιτυχία των Βραβείων Λογοτεχνίας του Φανταστικού Larry Niven για οχτώ συνεχόμενα χρόνια, με τη συμμετοχή εκατοντάδων συγγραφέων και με τη βράβευση πάνω από εκατό συγγραφέων συνεχίζουμε τα βραβεία για ένατη συνεχόμενη χρονιά!

Στείλτε τη συμμετοχή σας σήμερα στα μεγαλύτερα βραβεία για τη λογοτεχνία του φανταστικού στην Ελλάδα. Περιμένουμε τη συμμετοχή από όλους τους φίλους της λογοτεχνίας του φανταστικού στην Ελλάδα και στην Κύπρο αλλά και από όλους τους Έλληνες της ομογένειας.

Οι Συμπαντικές Διαδρομές ήταν πάντοτε

ένας εκδοτικός που στήριξε-στηρίχτηκε και πίστεψε στους Έλληνες συγγραφείς της λογοτεχνίας του φανταστικού. Ένας από τους βασικούς λόγους που οδήγησαν στην απόφαση για τη δημιουργία του εκδοτικού πριν από δέκα πέντε χρόνια ήταν η ανάγκη να υπάρχει ένας εκδοτικός που θα έκδιδε κείμενα από Έλληνες συγγραφείς της λογοτεχνίας του φανταστικού, χωρίς διακρίσεις και περιορισμούς. Δώσαμε τη δυνατότητα σε πάνω από τριάκοσους Έλληνες συγγραφείς της λογοτεχνίας του φανταστικού να προβάλουν τις αξιόλογες δουλειές τους μέσα από τις σελίδες του περιοδικού, τις ανθολογίες μας και τα βιβλία που εκδώσαμε τα τελευταία δέκα πέντε χρόνια.

Τιμάμε πάντοτε όλους τους μεγάλους συγγραφείς του λογοτεχνικού είδους, και τους Έλληνες και τους ξένους, και ιδιαίτερα αυτούς που έχουν το πολύτιμο χάρισμα της κοσμοπλασίας. Έχοντας αυτά υπόψιν μας, και πιστεύοντας ότι το λογοτεχνικό του έργο πρέπει να γίνει ευρέως γνωστό, αποφασίσαμε να αποτίσουμε ιδιαίτερη τιμή σε έναν από τους μεγαλύτερους συγγραφείς στον κόσμο, που μας έκανε την τιμή να μας επιτρέψει να εκδώσουμε τα βιβλία του στην Ελλάδα, τον Larry Niven. Έτσι, οι εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές και το περιοδικό Συμπαντικές Διαδρομές ανακοινώνουν ότι θα έχουν

την τιμή και την ευθύνη να διοργανώσουν για ένατη συνεχόμενη χρονιά στην Ελλάδα τα «Βραβεία Λογοτεχνίας του φανταστικού LARRY NIVEN,» προς τιμήν του έργου του μεγάλου δασκάλου και παραμυθά της επιστημονικής φαντασίας, του Larry Niven, ενός από τους μεγαλύτερους συγγραφείς σήμερα στον κόσμο.

Είναι η πρώτη φορά στην Ελλάδα που διοργανώνεται και ταυτόχρονα καθιερώνεται ένας τόσος σημαντικός θεσμός για τη λογοτεχνία του φανταστικού και θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Larry Niven για την τιμή και την εμπιστοσύνη που μας έδειξε.

Στόχοι των βραβείων:

- Να προβληθεί η Ελληνική λογοτεχνία του φανταστικού και η λογοτεχνία του φανταστικού στο σύνολο της.

- Να τιμηθεί ο θρύλος του Larry Niven και η προσφορά του στο λογοτεχνικό είδος της Λογοτεχνίας του Φανταστικού.

- Να δοθεί η δυνατότητα ανάδειξης νέων συγγραφέων μέσα από το διήγημα και το γραπτό λόγο.

- Ειδικότερα το βραβείο «Space 2150» έχει σαν σκοπό, εκτός από το να προωθήσει τη λογοτεχνία του φανταστικού στην Ελλάδα, να προ-

ΒΡΑΒΕΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ

LARRY RIVER

2015

ωθήσει την Ελληνική λογοτεχνία του φανταστικού στους ξένους συγγραφείς και ξένους φίλους της λογοτεχνίας του φανταστικού.

- Σκοπός είναι τα βραβεία να αναπτυχθούν και να προστεθούν και άλλες κατηγορίες βραβείων τα επόμενα χρόνια.

Διοργάνωση:

Υπάρχουν οχτώ κατηγορίες βραβείων.

- Το βραβείο «Επιστημονικής Φαντασίας».

*Κατηγορία διήγημα. (Θα επιλέγονται διηγήματα μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Το διήγημα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 1.000 με 3.500 λέξεις.

*Κατηγορία νουβελέτα. (Θα επιλέγονται νουβελέτες μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Η νουβελέτα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 3.500 με 10.000 λέξεις.

- Το βραβείο «Φαντασίας».

*Κατηγορία διήγημα. (Θα επιλέγονται διηγήματα μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Το διήγημα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 1.000 με 3.500 λέξεις.

*Κατηγορία νουβελέτα. (Θα επιλέγονται νουβελέτες μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Η νουβελέτα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 3.500 με 10.000 λέξεις.

- Το βραβείο «Τρόμου»

*Κατηγορία διήγημα. (Θα επιλέγονται διήγηματα μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Το διήγημα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 1.000 με 3.500 λέξεις.

*Κατηγορία νουβελέτα. (Θα επιλέγονται νουβελέτες μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Η νουβελέτα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 3.500 με 10.000 λέξεις.

- Το βραβείο «Valles Marineris», για την κατηγορία scifaiku.

*Κατηγορία scifaiku ποίηση. (Θα επιλέγονται ποιήματα μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Πρέπει να μας στείλετε ένα με τρία ποιήματα, μέχρι 17 συλλαβές το ποίημα, από τρεις στίχους το καθένα, των 5,7 και 5 συλλαβών αντίστοιχα, το ανώτερο.

(Αυστηρά επιστημονική φαντασία)

- Το βραβείο «Hecates Tholus», για την κατηγορία ποίηση του φανταστικού.

*Κατηγορία ποίηση. (Θα επιλέγονται ποιήματα μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Κάθε συμμετέχων θα στείλει ποιήματα, το συνολικό μέγεθος των οποίων θα είναι ΑΥΣΤΗΡΑ διακόσιοι είκοσι στίχοι, το ανώτερο, ώστε να κατανεμηθούν περίπου είκοσι επτά στίχοι ανά σελίδα. Το ποίημα πρέπει να είναι το ανώτερο δύο σελίδες.

(Επιστημονική φαντασία, φαντασία και τρόμος)

- Το βραβείο «Space 2150», για την κατηγορία ξένων συγγραφέων.

*Κατηγορία μυθιστόρημα.

- Το βραβείο «Venera 13», για την κατηγορία δοκίμιο επιστημονικής φαντασίας.

*Κατηγορία δοκίμιο. (Θα επιλέγονται δοκίμια μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Το δοκίμιο πρέπει να είναι ανάμεσα σε 5.000 με 10.000 λέξεις.

*** Το βραβείο ονομάζεται «Venera 13» προς τιμή της πιο πρωτοπόρας και σημαντικής αποστολής μέχρι σήμερα στην επιφάνεια του πλανήτη Αφροδίτη.

- Το βραβείο «Θεοί του Ατμού» για την κατηγορία Steampunk.

*** Θέλοντας να τιμήσουμε τη λογοτεχνία Steampunk, την οποία θεωρούμε μια από τις πιο σημαντικές σύγχρονες τάσεις στην λογοτεχνία του φανταστικού, αποφασίσαμε από φέτος να καθιερώσουμε ειδικό βραβείο για το Steampunk, θέλοντας να συμβάλουμε στην διάδοση της λογοτεχνίας και της κουλτούρας του Steampunk στην Ελλάδα.

*Κατηγορία διήγημα. (Θα επιλέγονται διηγήματα μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Το διήγημα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 1.000 με 3.500 λέξεις.

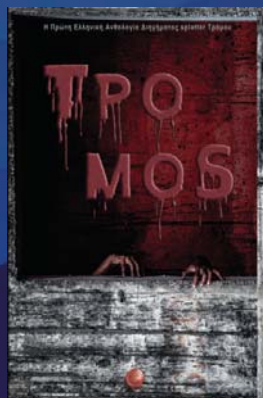
*Κατηγορία νουβελέτα. (Θα επιλέγονται νουβελέτες μετά από δημόσιο κάλεσμα.)

Η νουβελέτα πρέπει να είναι ανάμεσα σε 3.500 με 10.000 λέξεις.

Όροι συμμετοχής.

- Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή μελών της Συντακτικής Ομάδας του περιοδικού ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ή πρώην μελών της, αλλά ούτε και σε συγγενείς τους πρώτου βαθμού.

- Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή στον διαγωνι-

σμό συγγραφέων που έχουν εκδώσει μυθιστόρημα τους ή προσωπικές ποιητικές συλλογές με τις Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ.

-Στον παραπάνω όρο υπάρχει ειδική εξαίρεση για τους συγγραφείς που έχουν εκδώσει προσωπικό τους βιβλίο στις εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές εφόσον νίκησαν στα Βραβεία Λογοτεχνίας του Φανταστικού Larry Niven και απέκτησαν το δικαίωμα να υπογράψουν συμβόλαιο έκδοσης με τις Συμπαντικές Διαδρομές. Αυτή η κατηγορία συγγραφέων, που εκδωσαν προσωπικό τους βιβλίο στις Εκδόσεις σαν βραβείο καθώς ήταν οι νικητές των Βραβείων έχουν πάντοτε το δικαίωμα να συμμετέχουν στα Βραβεία Larry Niven.

- Δεν επιτρέπεται η συμμετοχή στον διαγωνισμό όσων είχαν ή έχουν επαγγελματική σχέση με τις Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ, έχοντας ασχοληθεί στις εκδόσεις σαν επιμελητές ή μεταφραστές.

- Τα κείμενα πρέπει να είναι αδημοσίευτα. Να μην έχουν δημοσιευτεί ούτε σε κάποιο έντυπο, ούτε στο ίντερνετ.

- Τα κείμενα πρέπει να υποβληθούν στην Ελληνική γλώσσα.

- Οι υποψήφιοι μπορούν να συμμετέχουν με ένα μόνο κείμενο ανά κατηγορία. Μπορούν να συμμετέχουν σε όσες κατηγορίες θέλουν, χωρίς

περιορισμό.

- Η συμμετοχή στον διαγωνισμό είναι ελεύθερη και δωρεάν.

- Τα κείμενα πρέπει να σταλούν στο περιοδικό μέχρι στις 10 Δεκεμβρίου του 2020. Δεκτές θα γίνουν συμμετοχές μέσω email. Δεν θα δοθεί παράταση πέραν αυτής της ημερομηνίας.

- Οι διοργανωτές διατηρούν το δικαίωμα να μεταβάλουν τις ημερομηνίες.

- Οποιαδήποτε συμμετοχή δεν είναι σύμφωνη με όλους ανεξαιρέτως τους όρους συμμετοχής θα αποκλείεται από το διαγωνισμό με την έγκαιρη, όμως, ειδοποίηση του διαγωνιζόμενου με e-mail.

- Η υποβολή διηγήματος/ποιήματος αποτελεί και απόδειξη της πλήρους αποδοχής των όρων του διαγωνισμού. Η μη τήρηση όλων των οδηγιών υποβολής των κειμένων και των όρων του διαγωνισμού, επιφέρει ακύρωση συμμετοχής.

- Με την αποστολή του διηγήματος/ποιήματος ο διαγωνιζόμενος αποδέχεται ότι το έργο του θα τεθεί υπό αξιολόγηση. Εκχωρεί στις εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές το αποκλειστικό δικαίωμα, χωρίς καμία επιφύλαξη, για δημοσίευση του σε ανθολογία για τα βραβεία ή στο περιοδικό μας (εφόσον επιλεγεί). Η όποια αμοιβή των συγγραφέων θα ορίζεται στο συμβόλαιο έκδοσης που θα πρέπει να υπογράψουν για να εκδοθεί το κείμενο τους στην ανθολογία. Αν δεν δεχτούν να

υπογράψουν το συμβόλαιο έκδοσης δεν θα εκδοθεί το κείμενο τους.

- Οι διοργανωτές έχουν το δικαίωμα να μην απονέμουν κάποιο ή κάποια από τα βραβεία εφόσον δεν υπάρχουν αξιόλογες συμμετοχές.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Στείλτε μας το κείμενο σας σε ηλεκτρονική μορφή στο email

universepaths@yahoo.com

σε αρχεία είτε του word είτε του openoffice.

Αν έχετε οποιαδήποτε ερώτηση ή ανάγκη για διευκρίνιση θα χαρούμε να σας απαντήσουμε στο e_mail: universepaths@yahoo.com.

Φόρμα για αποστολή μαζί με τα διηγήματα/ποιήματα/δοκίμια:

Ονοματεπώνυμο:

Τηλέφωνο επικοινωνίας (κινητό και σταθερό):

E_mail επικοινωνίας:

Πόλη διαμονής:

[Η φόρμα με τα στοιχεία να υπάρχει και στο email και μέσα στο αρχείο με τα διηγήματα/ποιήματα/δοκίμια].

- Τα κείμενα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Επιστημονικής Φαντασίας» πρέπει να ανήκουν σε ένα από τα παρακάτω είδη της λογοτεχνίας του φανταστικού: Επιστημονική φαντασία, military science fiction, space opera, cyberpunk, steampunk.

- Τα κείμενα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Φαντασίας» πρέπει να ανήκουν σε ένα από τα παρακάτω είδη της λογοτεχνίας του φανταστικού: Ηρωική φαντασία, high fantasy, sword and sorcery, μυθοπλαστικά παραμύθια, μαγικός ρεαλισμός.

- Τα κείμενα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Τρόμου» πρέπει να ανήκουν σε ένα από τα παρακάτω είδη της λογοτεχνίας του φανταστικού: Τρόμος, αστικός τρόμος, γοτθικός τρόμος.

- Τα ποιήματα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Valles Marineris» πρέπει να είναι αποκλειστικά επιστημονικής φαντασίας.

- Τα ποιήματα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Hecates Tholus» πρέπει να ανήκουν σε ένα από τα παρακάτω είδη της ποίησης του φανταστικού: Επιστημονική φαντασία, military science fiction, space opera, cyberpunk, steampunk, ηρωική φαντασία, high fantasy, sword and sorcery, μυθοπλαστικά παρα-

μύθια, τρόμος, αστικός τρόμος, γοτθικός τρόμος, μαγικός ρεαλισμός.

- Στον διαγωνισμό για το βραβείο «Space 2150» θα διαγωνιστούν όλα τα βιβλία ξένων συγγραφέων λογοτεχνίας του φανταστικού που κυκλοφόρησαν στην αγγλική γλώσσα μέσα στην χρονιά 2010. Τα διαγωνιζόμενα βιβλία θα είναι από τα παρακάτω είδη της λογοτεχνίας του φανταστικού: Επιστημονική φαντασία, military science fiction, space opera, cyberpunk, steampunk, ηρωική φαντασία, high fantasy, sword and sorcery, μυθοπλαστικά παραμύθια, τρόμος, αστικός τρόμος, γοτθικός τρόμος, μαγικός ρεαλισμός.

- Τα κείμενα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Venera 13» πρέπει να έχουν σχέση με ένα από τα παρακάτω είδη της λογοτεχνίας της επιστημονικής φαντασίας: Επιστημονική φαντασία, military science fiction, space opera, cyberpunk, steampunk. Και παράλληλα θα μπορούν να αναφέρονται στις επιδράσεις ή στις αναφορές που υπάρχουν σε ποικιλία θεμάτων: ταινίες, τηλεοπτικές σειρές, μουσική, παιχνίδια, σειρές βιβλίων, τεχνολογία, τεχνολογικές εφαρμογές, κοινωνία, πολιτισμός ή όπου αλλού πιστεύει ο συγγραφέας του κειμένου ότι μπορεί να γραφτεί ένα δοκίμιο με τις σωστές αναφορές στο θέμα.

- Τα κείμενα που θα συμμετέχουν στον διαγωνισμό για το βραβείο «Θεοί του Ατμού» πρέπει να ανήκουν σε ένα από τα παρακάτω είδη της λογοτεχνίας του φανταστικού: steampunk βασισμένο στην Βικτωριανή εποχή, steampunk βασισμένο στην εποχή του Αμερικάνικου εμφυλίου πολέμου, steampunk βασισμένο σε μια post apocalyptic εποχή και έθνικ steampunk, ένα σύγχρονο είδος που έχει κυρίως αναφορές στην Ινδία και στην Κίνα.

- Βασικό στοιχείο που θα κρίνει τα κείμενα εκτός από το λογοτεχνικό επίπεδο γραφής είναι η πρωτότυπη μυθοπλασία.

Βραβεία:

- Βραβείο «Επιστημονικής Φαντασίας».
- Βραβείο «Φαντασίας».
- Βραβείο «Τρόμος».
- Βραβείο «Valles Marineris
- Βραβείο «Hecates Tholus»
- Βραβείο «Venera 13»
- Βραβείο «Θεοί του Ατμού»

Επειδή πιστεύουμε ότι οι συμμετέχοντες στα Βραβεία είναι οι καλύτεροι για αυτό τους δίνουμε τα καλύτερα δώρα! Τα καλύτερα για τους καλύτερους!

Σε όλους τους νικητές, πρώτους-δεύτερους-τρίτους, σε όλες τις κατηγορίες και σε όλους τους επιλαχόντες θα απονεμηθούν κατά την εκδήλωση της βράβευσης ειδικά συλλεκτικά βραβεία-έπαινοι.

Βραβεία για τους πρώτους νικητές σε όλα τα Βραβεία (επιστημονική φαντασία, φαντασία, τρόμος, Valles Marineris, Hecates Tholus, Venera 13 και Θεοί του Ατμού) και σε όλες τις κατηγορίες (διήγημα, νουβελέτα):

- Ο πρώτος νικητής θα πάρει μία συλλεκτική έκδοση του βιβλίου «Ο στόλος των κόσμων» των Larry Niven και Edward M. Lerner, που κυκλοφορεί στα Ελληνικά από τις εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ και τρία τεύχη του περιοδικού Συμπαντικές Διαδρομές.

- Ο πρώτος νικητής θα πάρει επίσης δώρο μια συλλεκτική έκδοση του βιβλίου «Στα χρόνια των πυραύλων» του Ray Bradbury.

- Επίσης στον πρώτο νικητή σε όλες τις κατηγορίες θα προσφερθεί συμβόλαιο έκδοσης προσωπικού του βιβλίου. Θα έχει περιθώριο μέχρι το Μάιο του 2021 να στείλει στον εκδοτικό το προτεινόμενο βιβλίο του προς έκδοση. Ο Εκδοτικός διατηρεί το δικαίωμα να το περάσει από αξιολόγηση. Εφόσον κριθεί ότι το περιεχόμενο είναι κατάλληλο προς έκδοση τότε στα μέσα του

Μαΐου του 2021, κατά τη διάρκεια των Όψεων του Φανταστικού στην Αθήνα, όπου θα γίνει η απονομή για τα βραβεία του 2020, μαζί με την παραλαβή του βραβείου τους και των βιβλίων και περιοδικών δώρων οι νικητές θα υπογράψουν ταυτόχρονα και το συμβόλαιο έκδοσης.

- Το νικητήριο διήγημα/ποίηση/δοκίμιο θα δημοσιευτεί σε ειδική έκδοση του περιοδικού ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ που θα κυκλοφορήσει παράλληλα με την εκδήλωση για την απονομή των. Για τη συγκεκριμένη έκδοση ο συγγραφέας παραχωρεί αυτοδίκαια στους οργανωτές το αποκλειστικό δικαίωμα έκδοσης του κειμένου για ένα χρόνο.

- Επίσης τα κείμενα τους θα εκδοθούν και στην ανθολογία των βραβείων, κατόπιν επικοινωνίας με τους συγγραφείς και της υπογραφής του σχετικού συμφωνητικού έκδοσης.

- Θα απονεμηθούν κατά την εκδήλωση της βράβευσης ειδικά συλλεκτικά βραβεία-έπαινοι.

Βραβεία για τους δεύτερους και τρίτους νικητές σε όλα τα Βραβεία (επιστημονική φαντασία, φαντασία, τρόμος, Valles Marineris, Hecates Tholus, Venera 13 και Θεοί του Ατμού) και σε όλες τις κατηγορίες (διήγημα, νουβέλετα):

- Θα πάρουν όλοι δώρο ένα τεύχος του περιο-

δικού Συμπαντικές Διαδρομές.

- Τα κείμενα τους θα εκδοθούν στην ανθολογία των βραβείων, κατόπιν επικοινωνίας με τους συγγραφείς και της υπογραφής του σχετικού συμφωνητικού έκδοσης.

- Θα απονεμηθούν κατά την εκδήλωση της βράβευσης ειδικά συλλεκτικά βραβεία-έπαινοι.

* Κείμενα επιλαχόντων για τα Βραβεία (επιστημονική φαντασία, φαντασία, τρόμος, Valles Marineris, Hecates Tholus, Venera 13 και Θεοί του Ατμού) και σε όλες τις κατηγορίες (διήγημα, νουβέλετα):

- Τα κείμενα τους θα εκδοθούν στην ανθολογία των βραβείων, κατόπιν επικοινωνίας με τους συγγραφείς και της υπογραφής του σχετικού συμφωνητικού έκδοσης.

- Θα απονεμηθούν κατά την εκδήλωση της βράβευσης ειδικά συλλεκτικά βραβεία-έπαινοι.

- Το βραβείο «Space 2150», για την κατηγορία ξένων συγγραφέων.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ: Θα αποσταλεί τιμητικός έπαινος στον νικητή. Το έργο του θα τιμηθεί σε ειδική εκδήλωση. Θα προσκληθεί ο συγγραφέας.

GALAXI

Ειδικοί όροι - βράβευση:

- Η βράβευση των νικητών και η παράδοση των βραβείων θα γίνει στις Εκδηλώσεις «Όψεις του Φανταστικού 2019», στην Αθήνα, τον Μάιο του 2021, σε χώρο που θα ανακοινωθεί, όπου θα γίνει η βράβευση και απονομή των δώρων στους νικητές.

- Τα διηγήματα/ποιήματα/δοκίμια θα κριθούν από την ομάδα των Συμπαντικών Διαδρομών.

Κάθε διήγημα/ποίημα/δοκίμιο θα βαθμολογηθεί με βάση τα παρακάτω χαρακτηριστικά: Λογοτεχνικό επίπεδο γραφής, πρωτότυπη μυθοπλασία, δομή ιστορίας.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων και σας ευχόμαστε καλή τύχη.

Η ομάδα των Συμπαντικών Διαδρομών

**Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ
ΜΕ ΤΗ ΒΑΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:
ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ**

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλουμε τη φωνή των σύγχρονων συγγραφέων από την Κύπρο, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές, τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους

ΒΑΣΩ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Τεννημένη
Ξανά

Α' Μέρος
Τριλογίας

έργο και τη δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητή κυρία Ελευθερίου, καλημέρα. Έχετε εκδώσει πρόσφατα το πρώτο σας βιβλίο στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορεί να προσθέσει το δικό σας βιβλίο; Για ποιο λόγο κάποιος να το επιλέξει για να το διαβάσει;

Απάντηση: Καλημέρα σας. Σας ευχαριστώ για τη συνέντευξη όπως και την ευκαιρία που μου δίνεται για να μιλήσω για το πρώτο μου βιβλίο. Είναι μια πρόταση για οποιονδήποτε θέλει να κάνει ένα όμορφο ταξίδι.

Επιλέξετε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το βιβλίο σας, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώστες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο του βιβλίου σας.

Απάντηση:

Ξαφνικά μέσα στη σιωπή, έσκισε το σκοτάδι ένα αστέρι αφήνοντας ένα λαμπερό μονοπάτι πίσω του. Έπεσε μέσα στη λίμνη και από το σημείο εκείνο άρχισαν να βγαίνουν πολλά χρώματα από τα σκοτεινά νερά. Κόκκινο, γαλάζιο, θαλασσί, ροζ, βυσσινή, κίτρινο, φούξια, καφέ, πορτοκάλι, άσπρο, πράσινο, μπεζ και χρυσό. Ήταν πανέμορφο και μοναδικό θέαμα. Σαν να γεννιόταν το ουράνιο τόξο μπροστά μας. Το νερό άλλαζε συνεχώς χρώματα, λάμψεις και τα χρώματα που έβγαιναν στη γύρω ατμόσφαιρα έκαναν τη νύκτα μέρα. Το κάθε χρώμα σχημάτιζε και ένα ξεχωριστό ουράνιο τόξο. Ήταν λες και το πινέλο ενός ζωγράφου έβαζε χρώμα σε ένα μαύρο καμβά και αυτό έπαιρνε σχήμα, ρυθμό και ζωή από το τίποτα. Καθίσαμε και βλέπαμε την πανέμορφη αυτή σκηνή με ανοικτό στόμα. Τα χρώματα μετά από λίγα λεπτά χάθηκαν, σκοτείνιασε ξανά.

Βλέπαμε για πολλή ώρα το σημείο που έπεσε το αστέρι γιατί ασπρογάλαζο φως έβγαινε από εκεί. “Ουάο” ξεφωνίσαμε και οι δύο. “Τι ήταν αυτό που μόλις συνέβη; Ναφάλτη κοιτά, κοιτά, ένα μεγάλο γαλάζιο τριαντάφυλλο πλέει στο σημείο που έπεσε το αστέρι”. Χωρίς δευτέρα σκέψη, έτρεξα, κολύμπησα στα κρύα νερά και τι πήρα. Μόλις το άγγιξα μια ανατριχίλα με διαπέ-

ρασε ολόκληρο. Ένα δροσερό ρεύμα πέρασε από μέσα μου σε κλάσματα δευτερολέπτων. Πίστεψε με, ακόμα το νοιώθω και τώρα αυτό, όταν το βλέπω.

Μύριζε υπέροχα μεθυστικά με έκανε να πετώ. Έτρεξα στη Ναφάλη και το έβαλα στα μαλλιά της. Έτρεμα από τον κρύο αέρα που φυσούσε εκείνη τη στιγμή γιατί ήμουν βρεγμένος, αλλά δεν με ενδιέφερε τίποτα. Ήταν τόσο συναρπαστικό και ασυνήθιστο αυτό που ζούσαμε που με συνεπήρε, με πέταξε σε άλλους κόσμους. “Ναφάλη, συνωμότησαν τ’ αστέρια για μας απόψε. Είναι καλό σημάδι για τον δρόμο της ζωής μας, για τις ψυχές μας. Θα είμαστε μαζί για πάντα. Βάλε μια ευχή.”

Έμεινα και την έβλεπα με ανοικτό το στόμα γιατί αμέσως μόλις έβαλα το τριαντάφυλλο στα μαλλιά της γύρω της σχηματίστηκε ένα περιγραμμα από γαλάζια φωτόσκηνη.

Της πήρα το χέρι, γυρίσαμε και οι δύο το κεφάλι προς τον ουρανό, κλείσαμε τα μάτια. Βάλαμε από μια ευχή. Η δική μου ευχή ήταν να ζήσω με τη Ναφάλη.

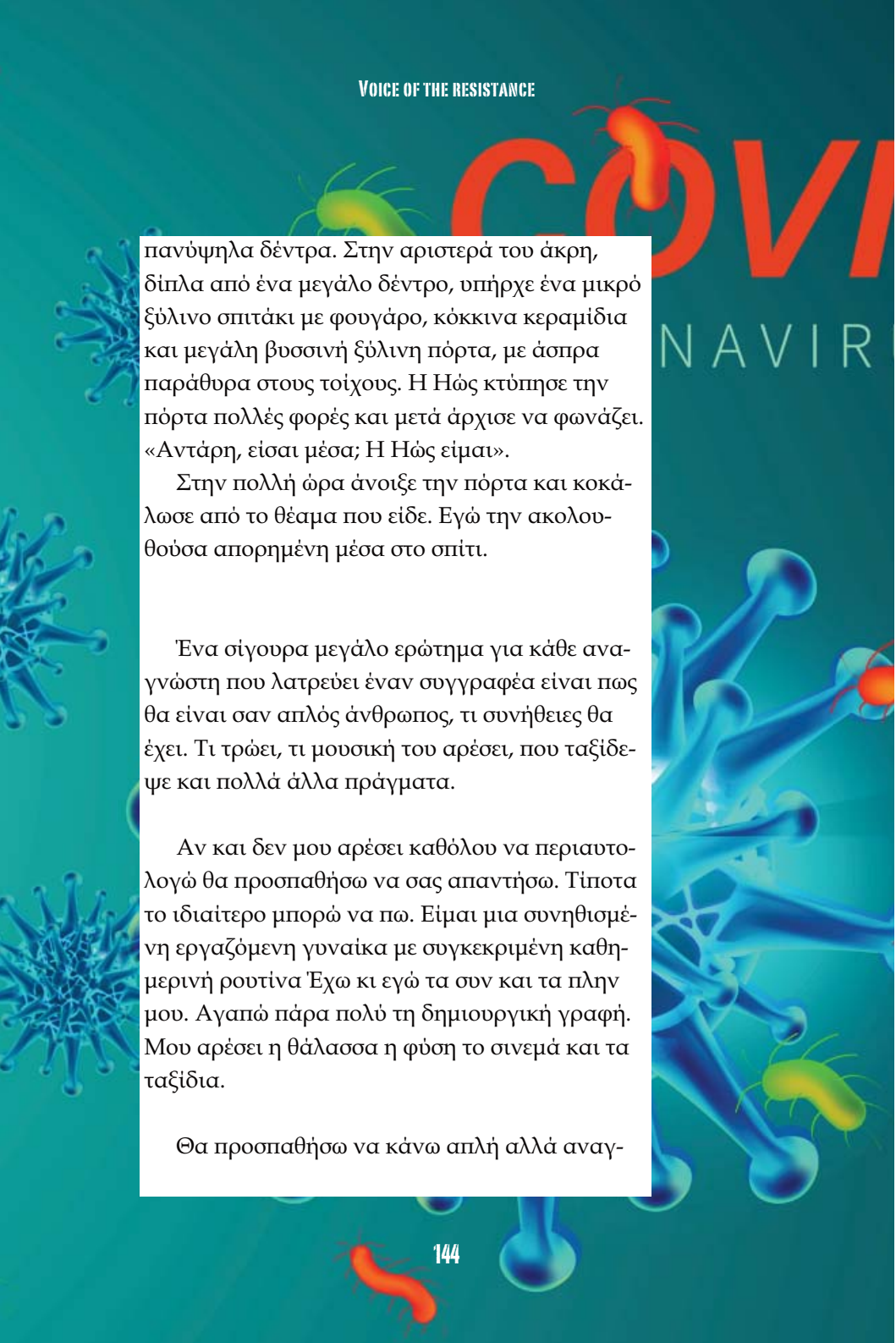
Το τριαντάφυλλο, μου είχε δώσει κάτι εκείνη τη νύκτα που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Μου έδωσε τη δύναμη να ονειρεύομαι.

Περπατήσαμε για λίγο. Δεν πέρασε πολύ ώρα,

εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά μας ένα πυκνό δάσος με πανύψηλα δέντρα, φυτά μεγάλα και περίεργα πουλιά. Το παράξενο με αυτό το δάσος ήταν ότι τα δέντρα του είναι κατάνευρα. Περπατούσαμε εμείς και σε κάθε μας βήμα που κάναμε το έδαφος φωτίστηκε με άσπρο χρώμα. Άγγιξα κατά λάθος ένα δέντρο και αυτό έγινε αμέσως ολόκληρο άσπρο. Μου άρεσε πολύ αυτό το πράγμα και άρχισα να αγγίζω κάθε δέντρο που ήταν στο διάβα μου. Το κάθε ένα έπαιρνε διαφορετικό χρώμα, χρυσό, κόκκινο, καφέ, βυσσινή, ουρανή, κίτρινο, μωβ, πορτοκαλί, μαύρο. Η Ηώς περπατούσε μπροστά κοιτάζοντας δεξιά και αριστερά, κάποτε σταματούσε κοιτάζοντας πάνω σ' αστέρια. Σε κάποια φάση δείχνει πολύ ανήσυχη. Σταμάτησε, σήκωσε το χέρι ψηλά, έκλεισε τα μάτια και αλλάξαμε κατεύθυνση. Το ίδιο πράγμα έκανε δυο τρεις φορές και αμέσως μετά αλλάξαμε κατεύθυνση. Έμαθα πλέον ότι αυτή η στάση σήμαινε κίνδυνο και αλλαγή πορείας.

Εν μεταξύ εγώ πίσω της την ακολουθούσα σιωπηλή ανάμεσα στα πανύψηλα δέντρα τα οποία άγγιζα και αυτά αλλάζανε χρώμα. Από όπου περνούσαμε το πέραςμα γινόταν χριστουγεννιάτικο.

Ξαφνικά ένα ξέφωτο φάνηκε μπροστά μας, που σχημάτιζε ένα κενό κύκλο ανάμεσα στα

πανόψηλα δέντρα. Στην αριστερά του άκρη, δίπλα από ένα μεγάλο δέντρο, υπήρχε ένα μικρό ξύλινο σπιτάκι με φουγάρο, κόκκινα κεραμίδια και μεγάλη βυσσινή ξύλινη πόρτα, με άσπρα παράθυρα στους τοίχους. Η Ηώς κτύπησε την πόρτα πολλές φορές και μετά άρχισε να φωνάζει. «Αντάρη, είσαι μέσα; Η Ηώς είμαι».

Στην πολλή ώρα άνοιξε την πόρτα και κοκάλωσε από το θέαμα που είδε. Εγώ την ακολουθούσα απορημένη μέσα στο σπίτι.

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξίδεψε και πολλά άλλα πράγματα.

Αν και δεν μου αρέσει καθόλου να περιαντολογώ θα προσπαθήσω να σας απαντήσω. Τίποτα το ιδιαίτερο μπορώ να πω. Είμαι μια συνηθισμένη εργαζόμενη γυναίκα με συγκεκριμένη καθημερινή ρουτίνα Έχω κι εγώ τα συν και τα πλην μου. Αγαπώ πάρα πολύ τη δημιουργική γραφή. Μου αρέσει η θάλασσα η φύση το σινεμά και τα ταξίδια.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγ-

καστικά και περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείτε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και ποια αγαπημένη νοστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Απάντηση: Αν και το γράψιμο από μόνο του με ταξιδεύει στα πιο υπέροχα ταξίδια, θα έλεγα δίπλα στην θάλασσα με άσπρο κρασί και να ακούγεται μουσική από πιάνο και σαξόφωνο.

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Απάντηση: Οι δικοί μου άνθρωποι, η οικογένεια μου.

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρώπινη ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Απάντηση: Κ' εγώ πέρασα δύο μήνες στο σπίτι λόγω πανδημίας. Ναι η λογοτεχνία δίνει ελπίδα στους ανθρώπους σε δύσκολες ώρες. Γενικά η δημιουργικότητα ανυψώνει και εξευγενίζει πολύ το ανθρώπινο επίπεδο.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Απάντηση: Ευχαριστώ πολύ για τον πολύτιμο σας χρόνο!

ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ ΚΑΤΑΛΟΙΠΙΑ

ΝΤΙΝΟΣ ΤΑΝΙΤΗΣ

Τελικά, τούτη την πανδημία του κορωνοϊού, θα τη θυμόμαστε για πολλά πολλά χρόνια. Θάνατοι και κρούσματα, καραντίνες, οικονομίες που βυθίστηκαν με τις όποιες κοινωνικές επιπτώσεις ακολούθησαν, δεν θα ξεχαστούν εύκολα.

Και πώς άλλωστε να ξεχαστούν, όταν για την ανάκαμψη, οικονομική και κοινωνική, τόσο στην Ελλάδα όσο και στις άλλες χώρες που χτύπησε ο ύπουλος ιός αλλού λιγότερο και αλλού περισσότερο, θα χρειαστεί πολύς χρόνος, κόπος και υπομονή.

Η ζωή, λέμε πως επανέρχεται σταδιακά. Επανέρχεται; Μάλλον όχι, διότι όλος ο πλανήτης μπήκε σε μια νέα, αβέβαιη, εύθραυστη κι αχαρτογράφητη “μερική” κανονικότητα. Τίποτε δεν

είναι το ίδιο όπως πριν. Στην Ελλάδα και τον κόσμο.

Μέσα σε όλα, κάποιοι νιώθουν ανακουφισμένοι, επειδή τάχα, επιστρέψαμε σε μια κατάσταση, “κανονικότητα” την ονομάσανε, που κατά κάποιο μυστηριώδη κι ανεξήγητο τρόπο είχαμε χάσει τον προηγούμενο καιρό.

Κανονικότητα τι είναι; Πάντως όχι μάσκες, αποστάσεις, όχι χειραψίες, αγκαλιές και ασπασμοί. Δεν έχω ακούσει ακόμη από κανέναν να διευκρινίζει ποιά ακριβώς είναι η κανονικότητα, για την οποία γίνεται λόγος.

Η πολιτική; Η κοινωνική; Η οικονομική; Η θρησκευτική; Η ηθική; και πάει λέγοντας. Ας μας πουν καθαρά τι εννοούν, για να κάνουμε καλά τους λογαριασμούς μας, από δω και πέρα. Σημειωτέον ότι αυτός ο “περίεργος” ιός δεν εξαφανίστηκε, εδώ παραμένει και δεν παύει να πλήττει τους ανθρώπους και τις οικονομίες.

Στην Ευρώπη ακόμη δεν έχει ξεκαθαρίσει το τοπίο, αφού καμία χώρα δεν έχει συνέλθει τελείως από την πανδημία. Άπαντες αιφνιδιάστηκαν και όλοι είναι ακόμη “μουδιασμένοι”.

Σε αυτόν τον παράξενο καιρό του κορωνοϊού κάθε τόσο πράγματα αλλάζουν, συνήθειες διαφοροποιούνται. Τηλεκπαίδευση, τηλεργασία, τηλεαγορές, τηλεδιασκέψεις...

Όροι μέχρι πρόσφατα σχετικώς ανοίκειοι

τους πολλούς, έχουν μπει πλέον δυναμικά στην ζωή και στις πρακτικές μας. Μέχρι και το λεξιλόγιο μας εμπλουτίζεται με λέξεις που μέχρι σήμερα ελάχιστα τις χρησιμοποιούσαμε. Στην καθημερινότητα μας μιλάμε τώρα για ιούς, για λοιμώξεις για φαρμακευτικές θεραπείες και για εμβόλια, με μεγάλη γνώση και απέραντη βεβαιότητα, από τον συνεχή τηλεοπτικό βομβαρδισμό με τέτοιες έννοιες.

Δεν είναι όμως όλα τριγύρω απαισιόδοξα, αν τα δούμε τα πράγματα προσεκτικότερα. Η Ελλάδα στέκεται όρθια ακόμη μέσα σε μια τριπλή κρίση: Εθνική, οικονομική, υγειονομική.

Καλές συνήθειες, όπως το περπάτημα, η πειθαρχημένη αυτο-συγκράτηση, η ασφάλεια του σπιτιού και η οικογενειακή θαλπωρή, πρέπει να μείνουν και στη μετά καραντίνας εποχή, για τους κατοίκους των πόλεων. Ο κορωνοϊός έπληξε περισσότερο τα μεγάλα αστικά κέντρα. Εκεί δηλαδή που υπάρχει συγκέντρωση περισσότερων ατόμων. Αυτό συμβαίνει σε όλο τον πλανήτη. Εκτός από τα κρούσματα ασθένειας και θανάτων, ακολουθεί για τους κατοίκους κυρίως των αστικών περιοχών και η οικονομική κρίση.

Αλήθεια τι θα γίνει εάν ο φονικός ιός Covid-19 συνεχίσει έτσι όπως είναι, ή μεταλλαχθεί στο χειρότερο, ή ακόμα αν εμφανιστεί άλλος, ή κάποια άλλη επιδημία; Ή ένας πόλεμος τοπικός

ή κάποια επίθεση τρομοκρατίας ή άλλη κακή συγκυρία; Πώς θα επιζήσει η χώρα μας;

Θαρρώ πως τώρα πια μπορούν να τεθούν οι θεμέλιες βάσεις για μια καλύτερη, αλληλωτική κοινωνία. Όχι βέβαια όπως τη φαντάζονται κάποιοι περιθωριακοί κομμουνιστές, κάποιες από τις τόσες ολιγομελείς ομάδους που απλώς μαζεύονται μπουλούκι, φωνασκούν για λίγο διαδηλώνοντας, συζητούν αόριστα κι ονειρεύονται ουτοπικούς παραδείσους για όλους ανεξαιρέτως. Δεν είναι όλοι το ίδιο, ούτε αρκούνται σε κρατικές ελεημοσύνες.

Συνήθως απαρτίζονται από άεργους αργόσχολους “κοινωνικούς αγωνιστές” αορίστως, θλιβερούς δασκάλους και καθηγητές που έχουν μεταλλαχτεί από τους μεγαλύτερους κόπρους του δημοσίου και κάποιους αιώνιους φοιτητές - επαναστάτες προσωρινά, με τα λεφτά του μπαμπά. Και για πρώτο βήμα της επανάστασης, τα θένε όλα εντελώς δωρεάν λένε. Συχνά γίνεται λόγος από δαύτους για δωρεάν Υγεία και για δωρεάν Παιδεία.

Αλλά όμως δωρεάν μπορεί να είναι μόνο κάτι που δεν έχει κόστος στην παραγωγή του ή στην παροχή του, όπως ο αέρας που αναπνέουμε.

Η λέξη “δωρεάν” αποπροσανατολίζει, οδηγεί σε παράλογες απαιτήσεις και λανθασμένες εκτιμήσεις πολιτικών προτάσεων. Ιδιαίτερα σχετικά

με την Υγεία, ακούγονται τώρα με την εξαπλωση της επιδημίας του κορωνοϊού, οι πιο απίθανες απαιτήσεις, αλλά ποιος θα τα πληρώνει όλα αυτά κανείς τους δεν μας λέει. Πχ, όταν πάει ένας πολίτης στο νοσοκομείο για να θεραπευτεί, θα χρειαστούν: το νοσοκομείο ως κτήριο, τα ιατρικά μηχανήματα, ο υπόλοιπος ιατρικός εξοπλισμός γενικά, ηλεκτροδότηση, ύδρευση, καθαριστρίες, γιατροί, νοσηλευτές, φάρμακα, φαγητά, κλπ. Πίσω από όλα αυτά στέκονται αμέτρητοι άνθρωποι που δουλεύουν και πρέπει να πληρωθούν. Δεν νομίζω να απαιτεί κανείς να δουλεύουν αυτοί οι άνθρωποι χωρίς να πληρώνονται;

Κόστος υπάρχει λοιπόν και μάλιστα πολύ μεγάλο. Πώς πληρώνεται; Με τρεις τρόπους: Ο απλούστερος πρώτος είναι η άμεση πληρωμή από την τσέπη του ασθενή. Ο εναλλακτικός δεύτερος είναι η πληρωμή μέσω ιδιωτικής ασφάλισης. Ο αλληλέγγυος τρίτος και πιο σημαντικός, είναι η πληρωμή με τους δίκαιους φόρους όλων των πολιτών. Ανάλογα ισχύουν και για την Παιδεία.

Το ζητούμενο λοιπόν δεν είναι ένα “δωρεάν” που δεν υπάρχει, αλλά μια όσο το δυνατό πιο δίκαιη και ταυτόχρονα βιώσιμη χρηματοδότηση των δημόσιων αγαθών.

Από μια κοινωνία που εργάζεται, παράγει, δημιουργεί πλούτο.

Καιρός είναι η χώρα μας να πάψει να είναι μόνο μια χώρα –ξέφραγο αμπέλι μαζικών διακοπών χαζοτουριστών. Με τέτοια μόνο, δεν βγαίνει ο λογαριασμός. Κάτι πρέπει να αρχίσουμε να παράγουμε.

Στο συγκεκριμένο θέμα, για παράδειγμα αντι για αμέτρητα στίφη ηλικιωμένων ή πολύ νεαρών μπατιροτουριστών που έρχονται για μια βδομάδα σε ειδικές προσιτές τιμές μέσω διεθνών εκβιασμών, χωρίς να ξοδεύουν δεκάρα παραξέξ από τα all inclusive που τους μαντρώνουν, θα μπορούσε να προσελκύσει λιγότερους ξένους αλλά πιο ποιοτικούς που ενδιαφέρονται για θεματικό τουρισμό. Πολλές οι δυνατότητες του τόπου σε πολλούς ειδικούς τομείς, (ας τις ανακαλύψουν οι “ειδικοί”, τρομάρα τους) του χώρου.

Εγώ με μια βόλτα μόνο στα πέριξ βλέπω κάμπουσες, μα δεν με ρώτησε ποτέ κανείς...

Κάποτε θα πούμε και για τη βιωματική εμπειρία “Μια μέρα με έναν συγγραφέα” στην πόλη του, που εφάρμοσα επιτυχώς για λίγο καιρό μαζί με κάποιον συνεργάτη που εύρισκε πελάτες, μέχρι που κάποιοι πονηροί-αφελείς “τοπικοί παράγοντες του τουρισμού” μου κλέψανε την αρχική ιδέα, για να τα κάνουνε σκ... με τους δικούς τους ανθρώπους, όπως ήταν αναμενόμενο!

Ναι σίγουρα αν είχαμε μια σωστή πολιτεία,

τώρα θα έκανε στοχευμένες κινήσεις ώστε να ξεφύγουμε από τη μονοκαλλιέργεια του τουρισμού.

Θα είχαμε σήμερα το ίδιο πρόβλημα εάν οι πηγές παραγωγής αγαθών και πλούτου ήσαν από άλλες δραστηριότητες και ειδικά από τον πρωτογενή τομέα; Αν αποφασίζανε οι άνθρωποι να γίνονταν αυτόνομοι αρχικά στα προϊόντα διατροφής τους κι άρχιζαν να τα καλλιεργούν/βόσκουν συστηματικά, να τα επεξεργάζονται τοπικά, να τα συσκευάζουν, να τα τυποποιούν, να καλύπτουν τις ανάγκες τους και να πουλούν τα περισσευούμενα;

Κατά βάθος δεν είναι όλα τα προβλήματα άλυτα!

Ότι δεν υποστηρίζουμε εμείς οι πολίτες, αυτό θα οβησει, παίρνοντας μαζί του όλα όσα μπορούν να συνδέσουν το σήμερα μας, με το μέλλον μας. Υποστηρίζοντας τις τοπικές μας παραγωγικές κι εμπορικές επιχειρήσεις, τα μικρομάγαζα και τον αγώνα των ιδιοκτητών τους, επί της ουσίας υποστηρίζουμε το αύριο το δικό μας, των παιδιών μας, των εγγονιών μας και των ευτυχισμένων στιγμών όλων. Αυτή είναι η μαύρη αλήθεια η οποία όσο και να τη θάψουμε αυτή θα βρει το δρόμο της προς την επιφάνεια, για να σταθεί μπροστά μας.

Κάποιοι σκεπτόμενοι μιλούν για την άμεση

ανάγκη μιας κοινωνικής αλλαγής, χωρίς να μπορούν να την προσδιορίσουν επακριβώς. Υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να χάσουμε την καινούρια ευκαιρία που μας δίνει η τρέχουσα φονική υγειονομική κρίση, λόγω του κορωνοϊού. Αυτή η κρίση λένε επωάζει μια μεγαλύτερη οικονομική αλλά και κοινωνική κρίση που θα επιφέρουν η μεγάλη ύφεση και η μεγάλη ανεργία που θα επακολουθήσουν.

Να μία καλή ευκαιρία ακόμη για ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο πιο δίκαιης ανάπτυξης και διαχείρισης. Είναι η άλλη όψη του νομίσματος ή το λεγόμενο ουδέν κακόν αμιγές καλού. Αν δεν συμβεί αυτό και δεν απαιτήσουν οι πολίτες και η κοινωνία ένα τέτοιο καινούριο κοινωνικό συμβόλαιο και δεν κάμουν μία ειρηνική επανάσταση θα επανέλθουμε στα ίδια, με τη γνωστή στρεβλή ανάπτυξη, που τα αποτελέσματά της τα βιώνουμε για τα καλά, ακόμη.

Ένα από τα άσχημα κατάλοιπα της πανδημίας που απλώθηκε στον πλανήτη μας είναι και η καχυποψία. Η καχυποψία για τον διπλανό μας, μήπως και νοσεί κατά βάθος χωρίς εμφανή συμπτώματα, με αποτέλεσμα μένοντας κοντά του να αρρωστήσουμε κι εμείς.

Η καχυποψία για όλα όσα αγγίζουμε με τα χέρια μας, από τα αντικείμενα της δουλειάς μας, μέχρι τα ψώνια στο σούπερ μάρκετ, μήπως

κάποιο από αυτά ή όλα, είναι μολυσμένα.

Η καχυποψία ακόμη και για τον αέρα που αναπνέουμε μήπως και έχει μολυνθεί από κάποιον φορέα του ιού που περνάει από δίπλα μας.

Η καχυποψία των άλλων γύρω μας, μήπως εμείς είμαστε φορείς του δολοφονικού ιού.

Ζούμε πλέον τη ζωή μας περιστοιχισμένοι από την καχυποψία.

Τόσες και τόσες λοιμικές ασθένειες πέρασε η ανθρωπότητα στο διάβα των αιώνων και της ιστορίας. Ποτέ όμως άλλοτε οι άνθρωποι δεν αντιμετώπιζαν τους συνανθρώπους τους ως εν δυνάμει απειλή.

Γιατί άραγε τώρα;

Τι προκαλεί όλη αυτή την ανθρωποφαγία;

Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι, με το πρόσχημα της διαφύλαξης της σωματικής μας υγείας, απειλείται η ψυχική και πνευματική μας υγεία και ισορροπία;

Ότι αποξενωθήκαμε και απομονωθήκαμε ακόμα και από πρόσωπα αγαπημένα και οικεία;

Η εμπιστοσύνη, το άγγιγμα, η αγκαλιά όλα αυτά που θεωρούσαμε αυτονόητα μόλις πριν δυο μήνες, σήμερα μας φαίνονται τόσο μακρινά, επικίνδυνα και απαγορευτικά!

Μήπως ευθύνεται όλη αυτή η πλύση του εγκεφάλου που, επί τόσους μήνες, έχουμε δεχθεί στην προσπάθεια κάποιои να μας πείσουν ότι πρέπει

να μείνουμε υγιείς;

Και τι σημαίνει υγεία τελικά; Σώζω το σώμα μου και σκοτώνω την ψυχή μου;

Γιατί που αλλού οδηγεί αυτή η αποξένωση, η απομόνωση και η καχυποψία που τείνει να γίνει τρόπος και στάση ζωής;

Σε συνδυασμό με τη σχεδόν παντελή έλλειψη της κοντινής ανθρώπινης επαφής, της ζεστής αγκαλιάς, της θερμής χειραψίας, ακόμα κι ενός απαλού αγγίγματος παρηγοριάς σε κάποιον/που μπορεί να το έχει ανάγκη...

Οι άνθρωποι λίγα πράγματα τους απομένει να ζήσουν. Αν και αυτά καταρρηθούν, τότε η ζωή χάνει οριστικά το νόημα της.

Το πιο λογικό δεν θα ήταν να μπαίνουν μόνο οι ασθενείς σε ασφαλή καραντίνα κι όχι να υφίστανται πλήθος από περιορισμούς σε κάθε τους κίνηση, όλοι οι υγιείς άνθρωποι;

Τα νέα κρούσματα που έκαναν την εμφάνισή τους τον τελευταίο καιρό της χαλάρωσης και οι λογής-λογής συνωστισμοί σε κάθε μέρος, με κάθε ευκαιρία, κάτι θέλουν να πούνε... Η τυχόν επανεμφάνιση της επιδημίας, δεν θα είναι ό,τι καλύτερο σε τούτη τη δύσκολη από πολλές απόψεις, χρονική περίοδο. Μήπως να το σκεφτούμε και να πράττουμε με περισσότερη υπευθυνότητα;

- Έπαψε να με ενδιαφέρει η ζωή και με ενδιαφέρει ο εαυτός μου και η σωματική μου υγεία!

- Φοβάμαι γιατί είμαι υπεύθυνος, όλα αυτά θα φέρουν αλλαγές. Εγώ και πολλοί άλλοι από τους ανθρώπους που συνομίλησα, νιώθουμε σαν πουλιά εγκλωβισμένα που λαχταρούμε να σπάσουμε την πόρτα του κλουβιού.

- Έτσι κι αλλιώς η ζωή θα συνεχιστεί...

μου είπε ένας γνωστός μετά από καιρό που βρεθήκαμε, όντας και οι δυο κλεισμένοι μέσα. Για να συμπληρώσει έμμετρα:

Οι εποχές αλλάζουνε του ανθρώπου την πορεία ή οι άνθρωποι τις εποχές; Ιδού η απορία!

Αν από όλη αυτή την περιπέτεια προκύψει κάτι το θετικό, ο χρόνος θα δείξει...

**Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ
ΜΕ ΤΗ ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΞΥΦΙΤΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:
ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ**

Ο σκοπός αυτού του Project είναι να δώσουμε συντονισμένα την εικόνα τους στην κοινωνία και να προβάλουμε τη φωνή των σύγχρονων συγγραφέων από την Κύπρο, όλων αυτών που βρήκαν φωνή και στέγη τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές,

Μαριλένα Ξυψιτή

Εκείνη

στην πρωτοχρονιά

τονίζοντας παράλληλα με το συγγραφικό τους έργο και τη δυναμική της λογοτεχνίας σαν σύμβολο ελπίδας, και γιατί όχι λύτρωσης και απελευθέρωσης, στα δύσκολα χρόνια της πανδημίας που ζούμε.

Αγαπητή κυρία Ξυψιτή, καλημέρα. Έχετε εκδώσει πρόσφατα το πρώτο σας βιβλίο στις Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές. Κάθε χρόνο κυκλοφορούν άπειρα καινούργια βιβλία. Τι πιστεύετε ότι μπορεί να προσθέσει το δικό σας βιβλίο; Για ποιο λόγο κάποιος να το επιλέξει για να το διαβάσει;

Απάντηση:

Καλημέρα σας! Τον Οκτώβριο του 2019, εκδόθηκε το πρώτο μου βιβλίο από τις Συμπαντικές Διαδρομές και θα ήθελα να πω ότι λόγω και της θεματολογίας του βιβλίου, αυτός που θα το πάρει στα χέρια του για να το διαβάσει, θα πρέπει να αγαπάει τη λογοτεχνία του φανταστικού. Πιο συγκεκριμένα, τις ιστορίες με φαντάσματα, όπως η ιστορία του δικού μου βιβλίου.

Επίσης, σε όσους τους αρέσει να λάμψει πάντα η αλήθεια και η απόδοση της δικαιοσύνης, θα αγαπήσουν αυτό το βιβλίο. Διότι είναι αυτά και τα βασικά μηνύματα που εισπράττει

κάποιος διαβάζοντας το βιβλίο μου.

Επιλέξετε ένα ή δύο χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το βιβλίο σας, που να εκφράζουν αυτό που θέλετε να μεταδώσετε στους αναγνώστες, ώστε να μπορέσουν να καταλάβουν πιο εύκολα τον κόσμο του βιβλίου σας.

Απάντηση:

Θα σας δώσω το πιο κάτω απόσπασμα:

«Εντάξει... Είσαι εδώ... Ροδοθέα, τι σε βασανίζει;» τη ρώτησε ήρεμα και περίμενε λίγο για να της απαντήσει. «Ροδοθέα, μη φοβάσαι. Θέλω να σε βοηθήσω. Πες μου τι σε βασανίζει.» τη ρώτησε εκ νέου αφού δεν είχε πάρει καμία απάντηση πριν.

«Η κατάρα...» ο ψίθυρος μόλις που ακούστηκε...

«Η κατάρα; Ροδοθέα είπες "η κατάρα"; Για ποιά κατάρα μιλάς;» τη ρώτησε με κομμένη την ανάσα. Περίμενε για ελάχιστα λεπτά την απάντηση της, αλλά ήδη είχε καταλάβει ότι η Ροδοθέα είχε αποχωρίσει, δεν ήταν πια εκεί. Η παγωνιά που ένιωθε, τώρα άρχισε να μην είναι και τόσο αισθητή. Δεν υπήρχε άλλος λόγος να βρίσκεται

εκεί, έπρεπε να φύγει κι η ίδια.

Είναι η μικρή συνομιλία που είχε η μέντιουμ (χαρακτήρας του βιβλίου) με το φάντασμα της ιστορίας μας. Όταν η μέντιουμ ζητάει να μάθει τι το βασανίζει κι είναι ένα ανήσυχο φάντασμα, εκείνο απαντάει ότι βασανίζεται από μία κατάρα. Προφανώς από μία κατάρα που είχε εν ζωή.

Εδώ βλέπουμε την αδικία που έζησε το συγκεκριμένο άτομο από τότε που ζούσε και που τόσο πολύ επιθυμεί να δικαιωθεί σε σημείο μάλιστα να τριγυρνάει ακόμα και 72 χρόνια μετά στον υλικό κόσμο και να δείχνει με συγκεκριμένο τρόπο στους απογόνους ότι κάτι το βασανίζει. Τον τρόπο που το δηλώνει στους απογόνους, δεν θα σας το πω. Θα αφήσω τους αναγνώστες να το ανακαλύψουν οι ίδιοι.

Όπως ανέφερα και σε άλλη ερώτηση, τα βασικά μηνύματα που εισπράττουμε από αυτό το βιβλίο, είναι να λάμπει πάντα η αλήθεια και η δικαιοσύνη.

Στο απόσπασμα που σας έδωσα πιο πάνω, καταλαβαίνουμε ότι το φάντασμα θέλει να μαθευτεί η αλήθεια για να δικαιωθεί....

Ένα σίγουρα μεγάλο ερώτημα για κάθε αναγνώστη που λατρεύει έναν συγγραφέα είναι πως

θα είναι σαν απλός άνθρωπος, τι συνήθειες θα έχει. Τι τρώει, τι μουσική του αρέσει, που ταξιδεύει και πολλά άλλα πράγματα.

Θα προσπαθήσω να κάνω απλή αλλά αναγκαστικά και περίπλοκη ταυτόχρονα την ερώτηση.

Πείτε μας που θα θέλατε να ταξιδέψτε για να απαγγείτε κάποιο κείμενο σας και όταν θα το κάνατε αυτό, τι μουσική θα θέλατε να ακούγεται, τι ποτό να γεμίζει το ποτήρι μπροστά σας και ποια αγαπημένη νοστιμιά να σας περιμένει στο πιάτο σας;

Απάντηση:

Ένας συγγραφέας είναι κι αυτός άνθρωπος. Όπως κι ο υπόλοιπος κόσμος, έτσι κι εγώ ασχολούμαι με απλά καθημερινά πράγματα.

Σε κάποιο από τα ελληνικά νησιά θα ήθελα να ταξιδέψω για την παρουσίαση ή έστω την απαγγελία κάποιου από τα κείμενα μου. Να υπάρχει δίπλα μια ορχήστρα που να παίζει παραδοσιακή μουσική του συγκεκριμένου νησιού διότι μου αρέσει στα ταξίδια μου να μαθαίνω και να ακούω για την παραδοσιακή κουλτούρα της κάθε περιοχής. Ένα ποτήρι με τοπικό κρασί και ένα καλό πιάτο από μεσογειακή κουζίνα να μας περιμένουν για να τα απολαύσουμε.

Κάτι ευχάριστο, όμορφο και γλυκό που θα θέλατε να μοιραστείτε με τους αναγνώστες μας; Μέσα σε αυτόν τον σκληρό, βίαιο και απάνθρωπο κόσμο και μέσα σε αυτή την απρόσωπη κοινωνία υπάρχει κάτι που σας κρατάει, που σας δίνει δύναμη;

Ίσως το όνειρο να γράψετε κάτι καινούργιο, να ζωγραφίσετε στην άμμο του χρόνου, ένα καινούργιο όνειρο, ένα καινούργιο μύθο;

Απάντηση:

Η κόρη μου και βλέποντας την καθημερινά να μεγαλώνει, μου δίνει απίστευτο κουράγιο και δύναμη.

Επίσης, η συγγραφή με βοηθάει πολύ. Ξεφεύγω. Δεν εγκαταλείπω ποτέ το όνειρο για την έκδοση ενός νέου βιβλίου.

Αλλά και απλά, καθημερινά πράγματα μπορούν να μας γεμίσουν με χαρά. Ένας απλός περίπατος στη φύση ή μια όμορφη βόλτα δίπλα από τα κύματα της θάλασσας ρεμβάζοντας το ηλιοβασίλεμα.

Την τελευταία χρονική περίοδο όλος ο

κόσμος έχει χτυπηθεί από ένα πρωτοφανές ξέσπασμα πανδημίας και ζούμε καταστάσεις που πραγματικά ούτε οι συγγραφείς της επιστημονικής φαντασίας δεν τις είχαν φανταστεί. Η καραντίνα του πληθυσμού σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι κάτι το πρωτοφανές στην ανθρωπινή ιστορία.

Εσείς πως ζείτε όλη αυτή την κατάσταση;

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η ανθρωπότητα πιστεύετε ότι η λογοτεχνία μπορεί να δώσει ελπίδα στους ανθρώπους και να εκφράσει τα προβλήματα τους;

Απάντηση:

Στην αρχή της πανδημίας ήμουν αρκετά φοβισμένη. Ήταν αρκετά πρωτόγνωρο όλο αυτό. Με την καραντίνα άλλαξαν αρκετές καταστάσεις στη ζωή μας, αλλά εγώ πάντα προσπαθώ να βλέπω τη θετική πλευρά των πραγμάτων κι έτσι έκανα και σε αυτή την περίπτωση.

Ως φανατική αναγνώστρια και νέα συγγραφέας εκμεταλλεύτηκα τον απεριόριστο χρόνο που πρόσφερε η καραντίνα για να απολαύσω το αγαπημένο μου χόμπι που είναι το διάβασμα και την αγαπημένη μου απασχόληση, τη συγγραφή. Μπορώ να πω ότι η πανδημία, πρόσφερε σε εμένα προσωπικά μεγάλη έμπνευση για τα

γραπτά μου κείμενα.

Γενικά η λογοτεχνία πιστεύω ότι βοήθησε αρκετά τον κόσμο να ξεφύγει έστω και λίγο από τη σκληρή πραγματικότητα της πανδημίας.

Σε ευχαριστούμε για τον χρόνο σας. Κάτι τελευταίο που θα θέλατε να πείτε στους αναγνώστες μας;

Απάντηση:

Τους ευχαριστώ πολύ για το χρόνο που έχουν αφιερώσει και διάβασαν τη συνέντευξη μας. Θα τους ευχηθώ καλά αναγνωστικά ταξίδια και πάντα να έχουν στα χέρια τους βιβλία που θα τους προσφέρουν και στιγμές χαλάρωσης, αλλά και να μπορούν να μάθουν κάτι μέσα από αυτά. Να αποκομίσουν κάποια πράγματα.

Είσαι Όνειρο

ΛΕΤΑ
ΓΚΟΥΡΑΝΙΑΚΟΥ

FREE
FANZINE

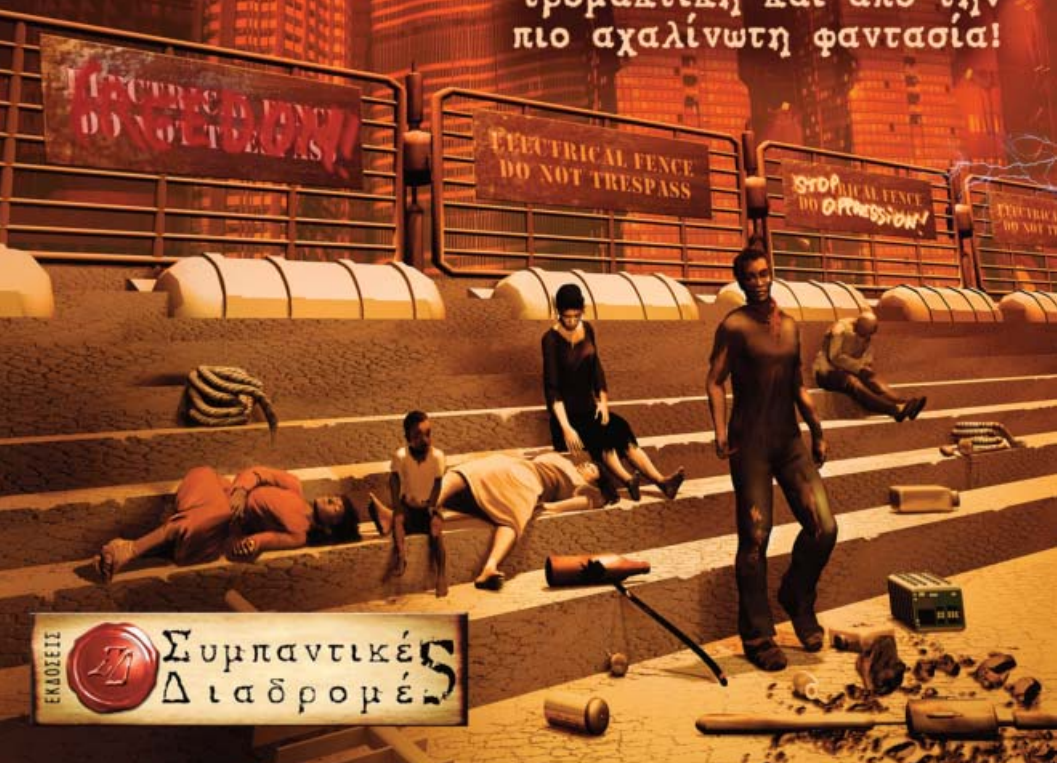
VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ Νο1 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020

James Cole: So now it's not
about the virus at all.
It's about following orders,
doing what you're told.
12 Monkeys

Γιατί μερικές φορές η
πραγματικότητα είναι πιο
τρομακτική και από την
πιο αχαλίνωτη φαντασία!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συμπαντικές
Διαδρομές

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

FREE
FANZINE

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ

ΝΟΪΟΥ

ΜΑΙΟΣ 2020

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

ΣΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ FANZINE

«VOICE OF THE RESISTANCE:

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ»

*James Cole: So now it's not about the virus at all.
It's about following orders, doing what you're told.
12 Monkeys*

Γιατί μερικές φορές η πραγματικότητα είναι πιο τρομακτική και από την πιο αχαλίνωτη φαντασία!

κές φορές η
τα είναι πιο
και από την
η φαντασία!

VOICE OF THE RESISTANCE

Κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του free ηλεκτρονικού fazine "Voices of the resistance: Τα χρονικά του κορονοϊού".

Μπορείτε να το κατεβάσετε από το παρακάτω link πατώντας επάνω στο εικονίδιο του pdf.

Περιμένουμε τις συμμετοχές σας για το δεύτερο τεύχος!

<https://www.universepaths.com/voice-of-the-resistance>

Τελευταία ενημέρωση: 28/3/2020

Τον Δεκέμβριο του 2019, στο Φεστιβάλ «Όψεις του Φανταστικού» στην Αθήνα, αρκετά πριν γίνει το ξέσπασμα του τωρινού ιού, κάναμε την πρώτη ανακοίνωση για την έκδοση της ανθολογίας «Η έσχατη πανδημία». Απλά θεωρούσαμε, και θεωρούμε, τον βιολογικό τρόπο ένα σημαντικό κομμάτι της λογοτεχνίας του φανταστικού, ειδικότερα από τη στιγμή που είναι άμεσα συνδεδεμένος με τη σύγχρονη πραγματικότητα, καθώς τα ξεσπάσματα με ιούς τα τελευταία χρόνια είναι συνεχόμενα. Όταν κάναμε την αρχική ανακοίνωση, σε καμία περίπτωση δεν φανταζόμασταν ότι θα φτάναμε τόσο σύντομα να ζούμε σε μια κατάσταση παρόμοια με τη σημερινή, όπου σχεδόν ο μισός πλανήτη έχει μπει σε απομόνωση.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, πιστεύουμε ότι η συγγραφή είναι ο καλύτερος δυνατός τρόπος να εκφράσουν οι άνθρωποι αυτά που βιώνουν σε αυτές τις δύσκολες στιγμές για την ανθρωπότητα.

Και επειδή οι συνθήκες τρέχουν και αλλάζουν

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ

ημέρα με την ημέρα και ώρα με την ώρα, χρειάζεται κάτι πιο ζωντανό και άμεσο για να κρατάει το ζωντανό ημερολόγιο όλης αυτής της κατάστασης.

Γι' αυτό τον λόγο, παράλληλα με την ανθολογία και τη σχετική σειρά βιβλίων που ετοιμάζουμε με θέμα «Η έσχατη πανδημία», αποφασίσαμε και τη δημιουργία ενός ηλεκτρονικού fanzine, με τίτλο: «Voice of the resistance: Τα χρονικά του κορονοϊού».

Το fanzine θα είναι ηλεκτρονικό και θα διανέμεται εντελώς δωρεάν στο Internet σαν αρχείο pdf.

Η ύλη του θα περιλαμβάνει διηγήματα, άρθρα, σχέδια, φωτογραφίες, ποιήματα, αρκεί να έχουν όλα άμεση σχέση με το ξέσπασμα του κορονοϊού και να απηχούν την τωρινή κατάσταση. Έχει σκοπό να γίνει η φωνή των δημιουργών επάνω σε αυτό το θέμα που ζούμε όλοι μας.

Είναι ελεύθεροι να στείλουν όλοι συμμετοχές, χωρίς κανέναν αποκλεισμό. Η ύλη που θα στείλουν μπορεί να έχει όσο μέγεθος θέλουν. Το fanzine θα εκδίδεται αμέσως μόλις μαζευτεί αρκετή ύλη για να δικαιολογεί την έκδοσή του. Δηλαδή αυτό μπορεί να γίνεται και μια φορά την εβδομάδα ή και μια φορά το μήνα, θα εξαρτηθεί από εσάς και το πόση ύλη θα στείλετε.

Περιμένουμε συμμετοχές από όλους σας!

«...Οι φωτιές απλώνονταν παντού στην πόλη, φωτίζοντας τα κτήρια με ένα απόκοσμο πορφυρό χρώμα. Ακούγονταν από παντού ουρλιαχτά, ανθρώπινες κραυγές πόνου και απελπισίας, σπασίματα, εκρήξεις, πυροβολισμοί, σπινναρίσματα από αυτοκίνητα, σε τρελές πορείες διαφυγής. Έστρεψε

ΝΟΪΟΥ

ΜΑΙΟΣ 2020

κές φορές η
τα είναι πιο
και από την
η φαντασία!

VOICE OF THE RESISTANCE

το βλέμμα του προς την τηλεόραση. Είχε σταματήσει εδώ και πολύ ώρα να εκπέμπει κάποιο είδους προγράμματος. Είχε μείνει μόνο μια καρτέλα, που είχε αρχίσει και αυτή να τρεμοπαίζει, καθώς τα κάθε είδους ηλεκτρικά δίκτυα ήταν έτοιμα να καταρρεύσουν.

Μην βγαίνετε από το σπίτι σας. Μην κυκλοφορείτε στους δρόμους. Αποφύγετε την επαφή με ανθρώπους που δεν τους ξέρετε, με ανθρώπους που φαίνονται άρρωστοι, που φέρονται παράλογα, με ζώα του δρόμου. Να τρώτε και να πίνετε μόνο συσκευασμένα τρόφιμα και υγρά. Μην ανοίγετε τα παράθυρα και τις πόρτες. Ασφαλίστε τα όσο καλύτερα μπορείτε. Να χρησιμοποιείτε σε κάθε περίπτωση μάσκες στο πρόσωπο. Να αλλάζετε ρούχα άμα βγείτε έξω.

ΜΗΝ ΒΟΗΘΑΤΕ ΜΟΛΥΣΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ!

Το τέλος είχε έρθει...

Ξεκίνησε σαν μια ακόμη επιδημία γρίπης, από μια μακρινή χώρα, και πριν το καταλάβει κανένας, έγινε μια τεράστια πανδημία, που απλώθηκε σε όλο τον κόσμο. Τα νοσοκομεία και οι δομές υγείας κατέρρευσαν, μη μπορώντας να διαχειριστούν τον όγκο των ασθενών. Οι άνθρωποι άρχισαν να πεθαίνουν μέσα στον δρόμο και τα σώματά τους έμεναν εκεί εγκαταλειμμένα και άταφα, βορά σε αδέσποτα ζώα, που άρχισαν να μεταφέρουν με τη σειρά τους το μικρόβιο σε μέρη που δεν μπορούσε πριν να φτάσει.

Απαγορεύτηκε η κυκλοφορία, ολόκληρες πόλεις και επαρχίες απομονώθηκαν, πόλεις εξαγνίστηκαν με την πυρηνική φωτιά, σε μια απελπισμένη προ-

NOÏΟΥ

ΤΡΙΤΙΟΣ 2020

κές φορές η
τα είναι πιο
και από την
η φαντασία!

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ

οπάθεια να σταματήσει η εξέλιξη του ιού, αλλά ήταν πλέον αργά.

Οι κρατικές δομές άρχισαν να καταρρέουν παντού.

Η έσχατη πανδημία ήταν εδώ και ό,τι είχε επιζηήσει από το ανθρώπινο γένος, παρακολουθούσε ζαλισμένο και ανήμπορο το τέλος του να έρχεται...»

James
about
It's ab
doing
12 Mo

Οι Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές δημιουργήθηκαν πριν από δέκα πέντε χρόνια έχοντας ένα και μοναδικό σκοπό, να αναγεννήσουν τη λογοτεχνία του φανταστικού στην Ελλάδα και στην Κύπρο και να στηρίζουν τους Έλληνες και Κύπριους συγγραφείς του φανταστικού.

Από το 2011 αρχίσαμε να διοργανώνουμε το Φεστιβάλ «Όψεις του Φανταστικού» έχοντας σαν στόχο την προώθηση των βιβλίων και των συγγραφέων του εκδοτικού και της λογοτεχνίας του φανταστικού σε κάθε πόλη της Ελλάδας.

Από το 2012 αρχίσαμε οργανωμένα να προωθούμε και να εκδίδουμε βιβλία από Κύπριους συγγραφείς και ταυτόχρονα να διοργανώνουμε το Φεστιβάλ «Όψεις του Φανταστικού» και στην Κύπρο.

Το 2017 συμμετείχαμε για πρώτη φορά στην Διεθνή Έκθεση Βιβλίου της Φρανκφούρτης, όπως και σε μια σειρά από άλλες διεθνείς εκθέσεις βιβλίων, πιστεύοντας ότι ήρθε η ώρα να φέρουμε την Ελληνική Λογοτεχνία του Φανταστικού έξω από τα όρια της Ελλάδας και της Κύπρου και να την κάνουμε γνωστή σε όλο τον κόσμο.

Συνεχίζουμε πάντα προς τα εμπρός και προχω-

ΝΟΪΟΥ

ΜΑΙΟΣ 2020

κές φορές η
τα είναι πιο
και από την
η φαντασία!

VOICE OF THE RESISTANCE

ράμε στην έκδοση του fanzine «Voice of the resistance: Τα χρονικά του κορονοϊού».

Αυτά που θα θέλαμε να μας στείλετε:

Οι συμμετοχές θα είναι ανοιχτές συνέχεια για όσο θα εκδίδεται το fanzine.

- Μπορείτε να στείλετε όσα κείμενα θέλετε με όσο μέγεθος θέλετε ή όσα αρχεία θέλετε από την καλλιτεχνική σας δουλειά.

- Μαζί με τη δουλειά σας, να μας στείλετε και τη φόρμα που ακολουθεί, συμπληρωμένη. Για να γνωριστούμε.

- Μπορείτε να μας στείλετε τη δουλειά σας οποιαδήποτε στιγμή θελήσετε.

- Η δουλειά σας θα πρέπει να έχει σχέση με τον κορονοϊό και την επικαιρότητα γύρω από αυτόν.

- Μην μας στέλνετε τα κείμενα σε μορφή pdf. Στείλτε τα ή σε doc αρχείο του Word ή σε docx και οδρ του Open Office.

Τι ζητάμε;

Κείμενα από Έλληνες και Κύπριους συγγραφείς που ζούνε στην Ελλάδα, στην Κύπρο ή στο εξωτερικό.

Τα κείμενά σας πρέπει να είναι στα ελληνικά. Επίσης, δεχόμαστε και κείμενα από ξένους συγγραφείς που γράφουν στα ελληνικά.

Για το συγκεκριμένο θέμα θα δεχτούμε και κεί-

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ

μενα από ξένους, εφόσον τα στείλουν στα αγγλικά.

Αυτό που θέλουμε να γράψετε είναι:

- Διηγήματα ή νουβέλες για το θέμα του κορονοϊού.

- Πουήματα για το θέμα του κορονοϊού.

- Άρθρα για το θέμα του κορονοϊού. Και ιατρικά και πολιτικά, και είναι σαφώς πολιτικό θέμα η επίπτωση που έχει στην κοινωνία και ο τρόπος που αντιμετωπίζουν το θέμα οι περισσότερες κυβερνήσεις τις περισσότερες φορές σε αντιδιαστολή με την κοινωνία.

- Την καλλιτεχνική σας δουλειά, σχέδια-φωτογραφίες, σε σχέση με τον κορονοϊό.

Αυτά που αναφέρονται εδώ είναι ένας οδηγός.

Το κείμενό σας μπορεί να έχει οποιαδήποτε αναφορά θέλετε εσείς, ακόμα και αν δεν αναφέρεται ρητά σε αυτή την ανακοίνωση, φτάνει ο/η συγγραφέας να είναι Έλληνας ή Κύπριος ή και ξένος, εφόσον γράφει στα Ελληνικά ή στα Αγγλικά, και η δουλειά του να είναι μέσα στα πλαίσια των αναφορών για τον κορονοϊό.

Αν έχετε οποιαδήποτε ερώτηση ή ανάγκη για διευκρίνιση θα χαρούμε να σας απαντήσουμε στο email:

universepaths@yahoo.com

Φόρμα για αποστολή μαζί με τη δουλειά σας:
Ονοματεπώνυμο:

ΝΟΪΟΥ

ΜΑΙΟΣ 2020

κές φορές η
τα είναι πιο
και από την
η φαντασία!

VOICE OF THE RESISTANCE

Τηλέφωνο επικοινωνίας:

Email επικοινωνίας:

Περιμένουμε συμμετοχές από όλους σας. Δεν έχει σημασία εάν σας γνωρίζουμε ή όχι ή αν έχετε εκδώσει κάτι, ή οτιδήποτε άλλο. Σημασία έχει μόνο εάν γράφετε, δημιουργείτε και σκέφτεστε!

Λόγω της σοβαρότητας και της κρισιμότητας της κατάστασης, θα μπουνε όλα τα κείμενα και όλες οι δουλειές στο fanzine, εκτός από εκείνα που θα κριθεί ότι έχουν υπερβολικά λάθη στη γραφή ή προωθούν ρητορική μίσους.

Οι Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ξεκίνησαν την παρουσία τους πριν από δέκα πέντε χρόνια, έχοντας σαν πρωταρχικό στόχο την προώθηση και προβολή Ελλήνων και Κύπριων συγγραφέων που ασχολούνται με τη λογοτεχνία, την ποίηση και τη λογοτεχνία και ποίηση του φανταστικού. Όπως δηλώσαμε και τότε, στην πρώτη ανακοίνωσή μας, είμαστε και οι ίδιοι συγγραφείς και αυτή την προσπάθεια την ξεκινάμε πρώτα από όλα για τους ίδιους τους Έλληνες και Κύπριους συγγραφείς του φανταστικού, αλλά και για κάθε Έλληνα και Κύπριο συγγραφέα, καθώς αναγνωρίζουμε τη δυσκολία που έχουν για να βρουν τρόπο για να εκδώσουν τα κείμενά τους, γιατί στην Ελλάδα και στην Κύπρο οι νέοι συγγραφείς, και όσοι δεν έχουν κάποιον γνωστό, πολύ δύσκολα βρίσκουν έστω και την πιο μικρή δυνατότητα να εκδώσουν ακόμα και ένα μικρό κείμενό τους.

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ

Και σε αυτή την προσπάθεια είστε καλοδεχόμενοι όλοι.

Δεν χρειάζεται να σας γνωρίζουμε, δεν χρειάζεται κάποιος να σας συστήσει, δεν χρειάζονται τελέτες, δεν χρειάζεται να έχετε ήδη εκδώσει κάτι. Ποτέ δεν θα απορρίψουμε κάποιον επειδή θα είναι καινούργιος συγγραφέας, αντίθετα θα τον τιμήσουμε ισότιμα, ούτε θα απορρίψουμε κάποιον εάν δεν τον ξέρουμε.

Το μόνο που χρειάζεται είναι να γράφετε. Στείλτε μας τα κείμενά σας και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σας βοηθήσουμε. Και αυτό το έχουμε αποδείξει, έχοντας εκδώσει πάνω από τριακόσιους Έλληνες και Κύπριους συγγραφείς τα τελευταία δέκα πέντε χρόνια, στο περιοδικό μας και στα βιβλία μας. Έχουμε αποδείξει ότι ήμασταν πάντοτε κοντά στους συγγραφείς και θα συνεχίσουμε να είμαστε.

Δεν είναι σκοπός μας να δημιουργήσουμε μια ακόμα μικρή και αδιαφανή ομάδα συγγραφέων και να προβάλλουμε μόνο τρία-τέσσερα άτομα.

Γράφετε, ακόμα και αν δεν ξέρετε κανέναν ή δεν έχετε δημοσιεύσει το στιδήποτε, σε όποια ηλικία και να είστε; Στείλτε μας τα κείμενά σας και θα τα τιμήσουμε όλα με τον ίδιο σεβασμό.

- Με την αποστολή της δουλειάς σας εκχωρείτε στις εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές το δικαίωμα για δημοσίευση της δουλειάς σας στο fanzine.

- Οι δημιουργοί αποδέχονται ότι δεν θα πάρουν κάποιου είδους χρηματική ή υλική αμοιβή για τη συμμετοχή τους στο fanzine, καθώς θα είναι ένα ηλεκτρονικό fanzine που θα διανέμεται δωρεάν

ΝΟΪΟΥ

ΜΑΙΟΣ 2020

κές φορές η
τα είναι πιο
και από την
η φαντασία!

VOICE OF THE RESISTANCE

FREE
FANZINE

VOICE OF THE RESISTANCE

ηλεκτρονικά και δεν θα έχει καθόλου έσοδα. Με την αποστολή της δουλειάς τους αποδέχονται αυτόν τον όρο χωρίς ουδεμία επιφύλαξη.

Σας ευχαριστούμε για την ανάγνωση κι ευχόμαστε να διαβάσουμε πολλά κείμενά σας και να δούμε πολλές δημιουργίες σας.

Μένουμε δυνατοί, μένουμε ασφαλείς!

Η ομάδα των Συμπαντικών Διαδρομών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ
Καραγάτση 27, 41221, Λάρισα, 2410-236110,
universe-pathways.blogspot.com
www.universepaths.com
universepaths@yahoo.com

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συμπαντικές
Διαδρομές

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

FREE
FANZINE

VOICE OF THE RESISTANCE

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ Νο2

ΜΑΙΟΣ 2020

James Cole: So now it's not
about the virus at all.
It's about following orders,
doing what you're told.
12 Monkeys

Γιατί μερικές φορές η
πραγματικότητα είναι πιο
τρομακτική και από την
πιο αχαλίνωτη φαντασία!

ΑΥΤΟΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΥΜΓΙΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ – ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ – ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΕΞΕΤΕ!

Στους δύσκολους καιρούς της οικονομικής κρίσης που διανύουμε, οι Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ έρχονται να δώσουν μια διέξοδο σε εκείνους τους συγγραφείς, παλιούς και νέους, που θέλουν να δουν τα έργα τους δημοσιευμένα, προσφέρονταν τους τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε Αυτοέκδοση του βιβλίου τους σε προσιτές τιμές.

Η αυτοέκδοση είναι η νέα τάση στον χώρο των εκδόσεων την οποία ακολουθούν όλο και περισσότεροι πρωτοεμφανιζόμενοι, ενώ δεν διστάζουν να την ακολουθήσουν ακόμα και καταξιωμένοι συγγραφείς. Κατά την αυτοέκδοση, ο συγγραφέας καλύπτει το κόστος παραγωγής και ετοιμασίας του βιβλίου και ο εκδοτικός αναλαμβάνει την ετοιμασία, την εκτύπωση, τη διανομή και προώθηση του βιβλίου. Οι Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ, σε αυτή τη νέα εποχή για τον εκδοτικό χώρο, υποστηρίζουν και υιοθετούν τις διεθνείς τάσεις με τον καλύτερο δυνατό τρόπο: μεράκι για τη δουλειά, αγάπη για το βιβλίο, υποστήριξη για τον συγγραφέα του.

Οι Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ξεκίνησαν την παρουσία τους πριν από δέκα πέντε χρόνια, έχοντας σαν πρωταρχικό στόχο την προώθηση και προβολή Ελλήνων συγγραφέων που ασχολούνται με τη λογοτεχνία, την ποίηση και τη λογοτεχνία και ποίηση του φανταστικού, και αυτό το καταφέραμε, εκδίδοντας πάνω από τριακόσιους Έλληνες συγγραφείς τα τελευταία δέκα πέντε χρόνια, στο περιοδικό μας και στα βιβλία μας. Έχουμε αποδείξει ότι ήμασταν πάντοτε κοντά στους συγ-

γραφείς και θα συνεχίσουμε να είμαστε.

Το ίδιο θα κάνουμε και σε αυτή την καινούργια προσπάθεια της Αυτοέκδοσης που ξεκινάμε. Θα είμαστε πάντοτε κοντά στους συγγραφείς σε όλα τα βήματα τους. Έχουμε αποδεδειγμένα άριστη τεχνολογία, σύγχρονο εξοπλισμό, άριστους συνεργάτες και το κυριότερο, φιλοσοφία που έχει στο επίκεντρο τον συγγραφέα και προσιτές τιμές.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ

Στείλτε μας το κείμενο σας σε ηλεκτρονική μορφή στο email

universepaths@yahoo.com

σε αρχεία είτε του word είτε του openoffice.
[Όχι σε pdf]

Αναλαμβάνουμε να το διαβάσουμε και από τη στιγμή που θα το παραλάβουμε μέσα σε τρεις με εφτά εργάσιμες ημέρες θα σας ενημερώσουμε αν η γραφή του βρίσκεται σε επίπεδο που μπορεί να εκδοθεί.

Είμαστε συγγραφείς και αυτή την προσπάθεια την κάνουμε πρώτα από όλα για τους ίδιους τους συγγραφείς και θα σας πούμε μόνο την αλήθεια. Αν το κείμενο εκπληρώνει κριτήρια έκδοσης θα σας το πούμε αλλιώς θα σας πούμε ότι θέλει δουλειά ακόμα και σε ποια σημεία χρειάζονται διορθώσεις. Και αυτό είναι κάτι που από τη μεριά μας το θεωρούμε πολύ σημαντικό.

Αν το κείμενο κριθεί κατάλληλο για δημοσίευση

Η πρώτη ανθολογία Ελληνικού
post apocalyptic διηγήματος

ΕΡΕΜΟΤΟΠΟΙ

μπορούμε να σας παρέχουμε τις παρακάτω ολοκληρωμένες υπηρεσίες για να μπορέσετε να κρατήσετε στα χέρια ΣΑΣ το βιβλίο ΣΑΣ όπως ακριβώς το είχατε ΟΝΕΙΡΕΥΤΕΙ, υπογράφοντας άμεσα συμβόλαιο συνεργασίας.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ:

1. Εκτύπωση σε όποια μορφή βιβλίου, με όποια βιβλιοδεσία και όποιο δέσιμο θέλετε.
2. Μεγάλη ποικιλία τύπων χαρτιού για να διαλέξετε σε τι τύπο χαρτιού θέλετε να εκτυπωθεί το βιβλίο σας.
3. Αναλαμβάνουμε και ασπρόμαυρη και έγχρωμη εκτύπωση.
4. Αναλαμβάνουμε να σας συμβουλέψουμε για το ποια μορφή βιβλίου ταιριάζει στην περίπτωση σας, ποια βιβλιοδεσία, ποιος τύπος δεσίματος και ποιος τύπος χαρτιού, έχοντας πάντοτε σαν γνώμονα ότι το βιβλίο πρέπει να είναι ποιοτικό αλλά να έχει και λογικό κόστος.
5. Αναλαμβάνουμε και την παραγωγή paperback βιβλίων, με μαλακό εξώφυλλο και hardback βιβλίων, δετών με σκληρό εξώφυλλο.
6. Αναλαμβάνουμε την επαγγελματική επιμέλεια του κειμένου σας σε συνεργασία με έμπειρους επαγγελματίες σε λογικές τιμές.
7. Αναλαμβάνουμε την επαγγελματική διόρθωση του κειμένου σας σε συνεργασία με έμπειρους επαγγελματίες σε λογικές τιμές.
8. Αναλαμβάνουμε την επαγγελματική σελιδοποίηση του κειμένου σας σε συνεργασία με έμπειρους επαγγελματίες πάντοτε σε λογικές και ξεκάθαρες τιμές.
9. Αναλαμβάνουμε τον σχεδιασμό του εξωφύλλου σας σε συνεργασία με έμπειρους επαγγελματίες

σε λογικές τιμές.

10. Εκτύπωση του βιβλίου σας σε όσα αντίτυπα επιθυμείτε, ξεκινώντας από τα εκατό, μέχρι όσα αντίτυπα θέλετε.

11. Έκδοση αριθμού ISBN για το βιβλίο σας από την Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας.

12. Καταχώρηση του βιβλίου σας στην βάση δεδομένων του βιβλιονέτ.

13. Διανομή στα βιβλιοπωλεία, προώθηση και διαφήμιση του βιβλίου σας μέσω του δικτύου της εταιρίας μας.

14. Διαφήμιση του βιβλίου σας στο περιοδικό μας και στην ιστοσελίδα μας.

15. Διοργάνωση σε συνεργασία μαζί σας κεντρικής εκδήλωσης παρουσίασης του βιβλίου στην Αθήνα και στην πόλη καταγωγής σας (αν δεν ζείτε Αθήνα) και σε όσες άλλες πόλεις κριθεί αναγκαίο και υπάρχει η κοινή δυνατότητα να γίνουν παρουσιάσεις και οι ανάλογες συνθήκες για επιτυχημένη εκδήλωση.

16 Συμμετοχή του βιβλίου και του/της συγγραφέα στο φεστιβάλ Όψεις του Φανταστικού που διοργανώνουν οι εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και της Κύπρου σε όλη τη διάρκεια του χρόνου.

Το Φεστιβάλ Όψεις του Φανταστικού ξεκίνησε να διοργανώνεται το 2011 και έχει φτάσει να διοργανώνεται σε όλη τη διάρκεια του χρόνου σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο. Τα κεντρικά φεστιβάλ γίνονται τον Δεκέμβριο και τον Μάιο στην Αθήνα και στις αρχές Οκτωβρίου για τέσσερις ημέρες στην Κύπρο, και στις τέσσερις μεγάλες πόλεις της Κύπρου.

Μια μοναδική για την Ελλάδα προσφορά για να προωθήσουν οι συγγραφείς τα βιβλία τους στο ανα-

γνωστικό κοινό σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο.

17. Διαγωνισμοί για το βιβλίο για να γίνει γνωστό σε ευρύτερο κοινό.

18. Συνεντεύξεις του συγγραφέα στις σελίδες του εκδοτικού και σε συνεργάτες του εκδοτικού.

19. Προώθηση του βιβλίου σας στις Λογοτεχνικές Λέσχες του Εκδοτικού όπου θα καλείται να συμμετέχει και ο συγγραφέας.

20. Άμεση πώληση του βιβλίου σας μέσω του ηλεκτρονικού βιβλιοπωλείου των Εκδόσεων

21. Έτοιμα εκδοτικά πακέτα στις πιο ανταγωνιστικές τιμές ξεκινώντας από τα 400 ευρώ για βιβλίο των 64 σελίδων, στα 100 αντίτυπα, μεγέθους 21x14.

22. Μια πληθώρα ακόμα υπηρεσιών που αναφέρονται με κάθε λεπτομέρεια μέσα στο συμβόλαιο συνεργασίας που υπογράφουμε με τους συγγραφείς.

Κατηγορίες βιβλίων που εκδίδουν οι εκδόσεις ΣΥΜΠΙΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ σαν αυτοέκδοση.

Επειδή μας ρωτάνε πολλοί φίλοι συγγραφείς τι ακριβώς εκδίδουμε στα πλαίσια της αυτοέκδοσης θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι εκδίδουμε πολλές διαφορετικές κατηγορίες και είδη βιβλίων.

Μπορείτε να διαβάσετε την παρακάτω αναλυτική λίστα για να ενημερωθείτε.

http://autoekdosi.blogspot.gr/p/blog-page_15.html

Τα βήματα είναι απλά.

- Μας στέλνετε το κείμενο σας και εμείς σας ενημερώνουμε αν έχει τα απαραίτητα κριτήρια για να μπορέσει να εκδοθεί.

Ανθολογία
Ελληνικού Διηγήματος
με Ζόμπι

Το Ξύπνημα II

- Συμφωνούμε στην μορφή που θα έχει το βιβλίο, για τις υπηρεσίες που θέλετε να σας παρέχουμε, σας δίνουμε την κοστολόγηση, που κυρίως εξαρτάται από τον αριθμό των σελίδων, τον αριθμό των αντιτύπων και πόσες υπηρεσίες θα επιλέξετε, και υπογράφουμε συμβόλαιο συνεργασίας.

- Συμφωνούμε για τον εσωτερικό και εξωτερικό σχεδιασμό του βιβλίου, τον ολοκληρώνουμε και σας τον παραδίδουμε για έλεγχο.

- Εκτυπώνουμε και προχωράμε στην διάθεση του βιβλίου στην αγορά, στην διαφήμιση του, στις εκδηλώσεις προώθησης και σε ότι άλλο έχουμε συμφωνήσει.

Η λογική μας είναι το αναλαμβάνουμε το βιβλίο εξ ολοκλήρου. Αναλαμβάνουμε όλα τα στάδια. Αναλαμβάνουμε και το ΠΡΙΝ και το ΤΩΡΑ και το META.

Αναλαμβάνουμε το ΠΡΙΝ, κάνοντας επιμέλεια στο κείμενο, διόρθωση στο κείμενο, εξώφυλλο, γραφικά για το εσωτερικό του κειμένου, σελιδοποίηση και συμβουλευοντας σας για την καλύτερη δυνατόν επιλογή των τεχνικών στοιχείων που πρέπει να έχει το βιβλίο για να τυπωθεί όσο το δυνατόν καλύτερα (τι μέγεθος, πόσα αντίτυπα, τι είδος χαρτιού, τι είδος βιβλιοδεσίας, τι χρώμα, τι είδους εκτύπωση).

Αναλαμβάνουμε το ΤΩΡΑ, αναλαμβάνοντας την εκτύπωση και επιβλέποντας όλα τα στάδια της ώστε να βγει όσο πιο άψογη γίνεται.

Αναλαμβάνουμε το META, κάνοντας διανομή στα βιβλιοπωλεία, διαφήμιση στα μέσα μας και στα ανάλογα μέσα, για κάθε βιβλίο, και οργανώνοντας

μαζί σας παρουσιάσεις για το βιβλίο σε όσες πόλεις είναι δυνατόν να γίνουν.

Δεν σας εγκαταλείπουμε ποτέ μόνους σας, δεν εγκαταλείπουμε ποτέ την προσπάθεια για το βιβλίο, γιατί έχουμε μόνο ένα σκοπό. Ένα επιτυχημένο βιβλίο!

Εμείς θα είμαστε κοντά σας σε κάθε βήμα. Και πριν τη συμφωνία και κατά τη διάρκεια της παραγωγής και μετά την κυκλοφορία του βιβλίου.

Συγγραφείς κάντε αυτοέκδοση το βιβλίο σας στις Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ. Καλύτερες τιμές στα βιβλία για τους αναγνώστες και μεγαλύτερα δικαιώματα για τους συγγραφείς.

Άμα εκδώσετε με αυτοέκδοση το βιβλίο σας στις Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ θα είναι διαθέσιμο προς πώληση στα περισσότερα βιβλιοπωλεία και στα περισσότερα ηλεκτρονικά βιβλιοπωλεία.

Κάντε αυτοέκδοση το βιβλίο σας στις Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ για βιβλία υψηλής ποιότητας. Τυπώνουμε σε υψηλή ποιότητα και πάντοτε στα καλύτερα υλικά.

Εκδώστε με αυτοέκδοση το βιβλίο σας στις Εκδόσεις ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ – Μεγαλύτερα δικαιώματα για τους συγγραφείς, περισσότερες ευκαιρίες και επαγγελματική εκτύπωση.

Η επιτυχία μας, η χαρά μας, η ευχή μας είναι ένα ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

και ένας
ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
και μόνο αυτά είναι ο στόχος και ο σκοπός μας.

Επικοινωνήστε ΣΗΜΕΡΑ μαζί μας
για περισσότερες πληροφορίες.
Στείλτε μας ΣΗΜΕΡΑ το βιβλίο σας
για να σας κάνουμε προσφορά.
ΜΗΝ ΧΑΝΕΤΕ ΑΛΛΟ ΧΡΟΝΟ
ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

2410-236110
universepaths@yahoo.com
<http://www.universepaths.com/>
<http://universe-pathways.blogspot.com/>

<http://www.universepaths.com/bivliopoleio>
Το ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο των Εκδόσεων
Συμπαντικές Διαδρομές

[https://www.facebook.com/groups/universe.p
athways](https://www.facebook.com/groups/universe.paths)
<https://www.facebook.com/autoekdosi>
[https://www.facebook.com/Logotexnikes.Les-
xes.Tou.Fantastikou](https://www.facebook.com/Logotexnikes.Les-xes.Tou.Fantastikou)
[https://www.facebook.com/UniversePathway-
sMagazine](https://www.facebook.com/UniversePathway-sMagazine)
[https://www.facebook.com/LarryNivenA-
wardsGr](https://www.facebook.com/LarryNivenAwardsGr)

Τα βιβλία είναι
η μαγεία
που λείπει από
τη ζωή μας.

Εκδόσεις Συμπαντικές Διαδρομές